

SIAM INTER COMICS

Licensed by SHOGAKUKAN INC.

FUJITA
Kazuhiro

35 THB

COPYRIGHT ©
FUJITA
KAZUHIRO

24

คาราคูริซิมูส

KARAKURI CIRCUS © 2002 by FUJITA Kazuhiro

ไซงะ มาซารุ ได้ไปเยือนหมู่บ้านคุโรงะ แล้วที่
นั่นเองเขาก็ได้รับรู้ความจริงที่ว่า คุณพ่อซาตาโยชิได้
ถ่ายทอดความทรงจำทั้งหมดลงมาไว้ในตัวเขาพร้อมกับ
แผนการอันชั่วร้าย

ตอนนี้มาซารุได้มุ่งหน้าไปยังหมู่บ้านคุโรงะเพื่อ
ค้นหาความจริงแต่ว่าเขาได้ถูกนักเข็ดขุ้นในหมู่บ้าน
ตราหน้าว่าเป็นซาตาโยชิและลักพาตัวไป พอได้สติเขาก็ได้
พบกับคุณปู่ไซจิซึ่งท่านได้มีความแค้นต่อซาตาโยชิในตัว
เขาและพยายามจะฆ่าเขา ดังนั้นเขาจึงถูกบังคับให้ดื่มน้ำ
อควอวิเตแล้วภาพในอดีตก็ย้อนเข้ามาในหัว ภาพเหล่านี้นั้นคือภาพในสมัยเอโดะที่เมืองนากาซากิ เป็นภาพของคุณ
ปู่ไซจิไรในสมัยเด็กซึ่งได้พบกับคุณหมอสวอลแลนต์
นามว่าไปอิง และกลายเป็นศิษย์อาจารย์กัน

หลังจากนั้น 25 ปีต่อมาเขาก็ได้เห็นภาพของ
อันเจริน่า 1 ในฮีโร่จางะ ผู้ทำลายอโตะมาต้าที่ฆ่าหลบ
ซ่อนตัวอยู่ในญี่ปุ่นในฐานะเกอิชา.....

หุ่นเชิดสังหาร 24

หน้า

หุ่นเชิดสังหาร~ฉากสุดท้าย

ฉากที่ 15 ความทรงจำที่ถูกไฟเผา	5
ฉากที่ 16 การตัดสินใจในเปลวเพลิง	23
ฉากที่ 17 ฝัน	41
ฉากที่ 18 การเดินทางด้วยกัน	59
ฉากที่ 19 สู่ความทรงจำอันใหม่	77
ฉากที่ 20 ผู้มาเยือนเมจิ ตอนที่ 1	95
ฉากที่ 21 ผู้มาเยือนเมจิ ตอนที่ 2	113
ฉากที่ 22 ตึกตาฟรองซีน	131
ฉากที่ 23 กริ	149
ฉากที่ 24 มาม็อง	167

หุ่นเชิดสังหาร~ฉากสุดท้าย ฉากที่ 15 ความทรงจำที่ถูกไฟเผา

ทุกคน
หนีเร็ว

ไฟ
กำลังลาม
ไปทั่ว
แล้ว

มีท่านซามูไร
ท่านหนึ่ง
เกิดเพียงอะไร
ขึ้นมาก็ไม่รู้
อยู่ที่ ก็เข้ามา
จุดไฟเผาที่นี่
แถมยังจับ
พวกเกอิชาไว้
เป็นตัวประกัน

ตอนนี้
ทิศทางของลม
ไม่ค่อยดีนัก
ไฟเลยมลาม
ไปทั่วทั้งเรือน
แล้ว บอกให้
ทุกคนหนีไป
ซะตอนนี้
เร็วเข้า

แล้ว
ขามูไร
ท่าน
นั้นละ

อยู่
ในห้อง
ด้านใน
ครับ

เอา
ละ

เดี๋ยว
ก่อน
ท่าน
อาจารย์

ถ้า
ไม่หนีไป
ซะตอนนี้
จะไม่ทัน
แล้วนะ
ขอรับ

ทำใจ
ตัวไว้
ท่าน
บุญจูลี

โอ้
ท่าน
อา-
จารย์!

ท่าน
โชนะ
คนร้าย
อยู่ที่
ไหน
ครับ

เอาเถอะ
ท่านโออิรัน
ข้าจะปกป้อง
ท่านเอง

ขอ
อภัย
!!!

โออิรัน
เจ้าจะไป
ไหน

ข้าไม่
ต้องการ
ใครนำ
ทาง

ทางนั้น
มันอยู่ในที่
ที่ไฟแรงสุด
แถมมันยัง
จับโออิรัน
กับเด็ก
ฝึกหัดไป
ด้วย!!

ชั้น
หรือ
ครับ

ท่าน
อาจารย์
คิดจะทำ
อะไร?

บ่อน้ำ
อยู่
ไหน
ครับ
!

ชาย
คนนั้น
เป็นใคร
กันนะ

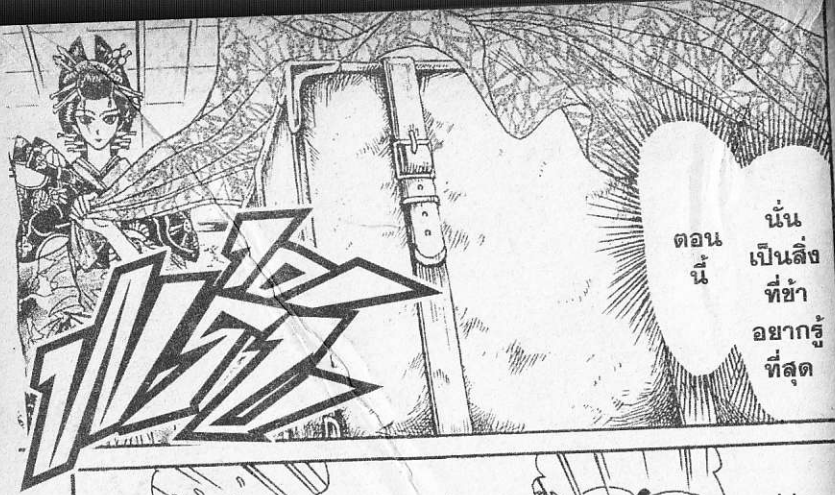
พลได้ยีนว่า
มีตัวประกัน
เท่านั้น
ก็รีบวิ่งออก
ไปทันที

ข้าอยาก
จะรู้วิธี
หลงรัก
ผู้หญิง
เหมือนกัน

ไปช่วย
ผู้อื่น
เถอะ

เขาเป็น
หมอบแล้ว
ก็เป็นคน
ธรรมดา
ไม่ใช่
เทร่อ

ชาย
คนนั้น
เป็นใคร
กันแน่

นั่น
นี่
เป็นสิ่งที่
ข้า
อยาก
รู้
ที่สุด

โศก
โศก
โศก

โศก
โศก
โศก

เอา
ล่ะ

ท่าน
อา-
จารย์
อย่า
เลย
ข้า
ได้
ยิน
ว่า
ขามู
ไร
ท่าน
นั้น
เป็น
ขามู
ไร
ที่มี
วิชา
ดาบ
สำนัก
อะไร
สัก
อย่าง

แต่
ท่าน
ไม่มี
อาวุธ
เลย
ไม่มี
ทาง
เอา
ชนะ
มัน
ได้
หรอก!

คือ
ว่า
ข้า
ฝาก
โล่
นี้
ไว้
ให้
เจ้า
ก่อน
นะ

ข้า
นะ
เป็น
หมด
ข้า
ต้อง
ช่วย
คน

ท่าน
อา-
จารย์!

ตอนนี้
ข้า
ไม่มี
เงิน
เหลือ
แล้ว

หมด
สิ้น
ทุก
สิ่ง
ทุก
อย่าง

อย่า
อภัย
ให้
ข้า
ด้วย
เถอะ...

ไม่ได้
ข้า
ไม่ให้
เจ้า
หนี...

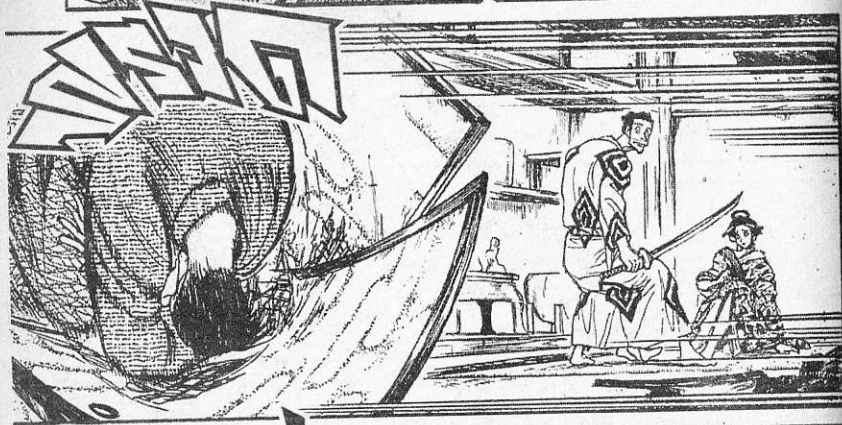
นะ...
โคะจิด
ตายไป
พร้อมๆ
กับข้า
เถอะ

อะไร
กัน
...

แก
เป็น
ใคร
!!

ข้า
เป็น
หมอม
มี
ปัญหา
ใหม่
เล่า
!?

รีบพา
โออิรัน
แล้ว
หนีไป
!

คะ

ท่านพี่
เร็วว
เข้า

ข้า.....
ข้าลุก
ไม่ขึ้น

ข้า
ข้าจะรีบ
ออกไป
เรียก
คน

เป็นหมอนี่แหละ
นี่มันไม่ใช่
บทของหมอล
แล้วละมัน
ถอยไปซะ

คง
ปล่อย
เป็น
เช่นนั้น
ไม่ได้
!!

อย่างไร
งั้น
หรือ
?

เฮอะ แย่จัง
เจ้าหมอนี่ฝีมือ
มันดีกว่าที่คิด
แล้วไฟก็ดัน
ไหม้เร็วอีกซะ
ด้วย

ถ้าปล่อย
ไว้อย่างนี้
ละก็คงไม่
มีเวลาให้
ข้าได้ช่วย
โออิรัน
หนีแน่ๆ

ทำ
งี้ดี!?

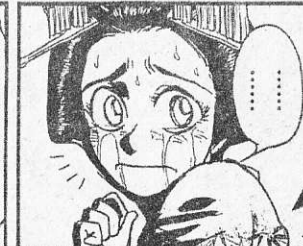
ฮ่า
คิดหรือว่า
ฝักดาบจะ
ใช้รับดาบ
ได้ตลอด
!!

ดูท่าทาง
เจ้าก็เป็นคน
มีฝีมือดีนี่
แต่ก็คงจบ
กันแค่นี้ละ

โอ๊ย
อย่างไร
ไปไม่ได้
แน่

ทำงี้ดี
ทำงี้ดี
!!!

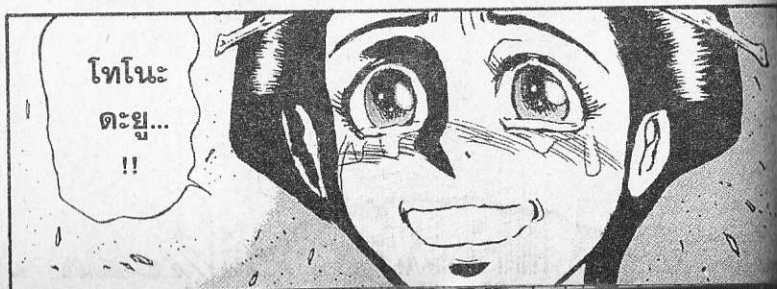
เฮ้
-

มีใคร
กำลัง
มา

ฉัน
ก็เอา
ละนะ
!!

* ยากิว
เซติซูโซ
มอนโทชิ =
ปรมาจารย์
วิชาต้าม
ผู้ติดต้าม
วิธีรับมือ
กับต้าม
ของศัตรู
ต้ามมือ
เปล่า

ตุ๊กตา
!?

ตุ๊กตา
ตัวนี้
มัน
!!!

รีบ
จิต-
การ
มัน
เถอะ
คะ

ชัก
ชัก
ชัก
ชัก

นี่ เจ้า
โทโนะ
ตะยู

ทำไม
เจ้าถึง

ด้วย
เหตุผล
อะไรก็ช่าง
เอาเป็น
ว่าข้า

แค่มาดู
สีหน้าของ
คนโง่ที่
ดาสิตาเหลือก
ออกมาช่วย
ตัวประกันใน
เปลวเพลิง
ก็แล้วกัน

ฮือ!
สิ่งที่ข้า
สงสัย
ไม่ใช่เรื่อง
นั้นหรอก

ดูก็ตาม
ตัวนี้

เจ้า
ไปได้
มาจาก
ไหน?

นี่มัน
หุนของ
ท่าน
อาจารย์
ไปอิง
นี่นา!

เอ๊ะ!
!

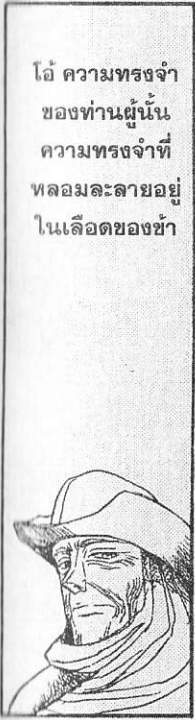

นี่มัน
เป็นหุน
ที่

เมื่อก่อน
ข้าสร้าง
ขึ้นกับท่าน
อาจารย์
ไปอิง

อะ... อะไร
นะ?
?

โอ้ ความทรงจำ
ของท่านผู้นั้น
ความทรงจำที่
พลอมละลาขอยู่
ในเลือดของข้า

มัน
กำลัง
กลับมา
!!!

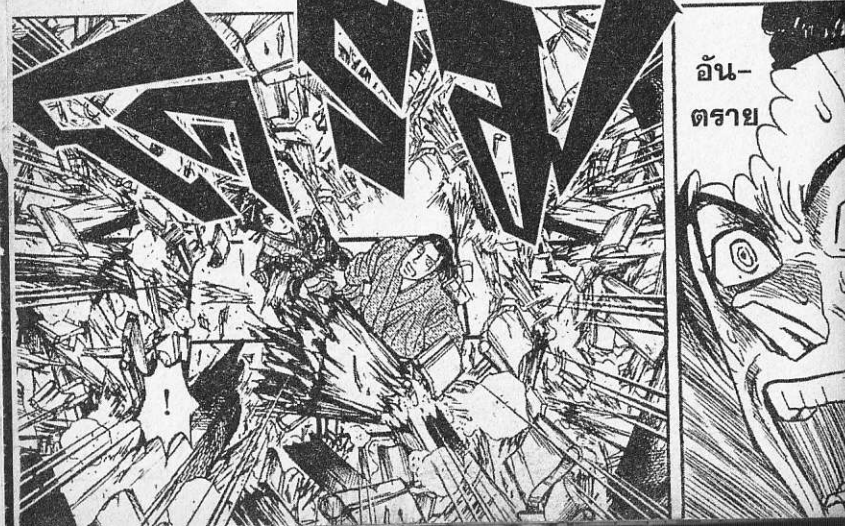
ท่านคือ
โชจิโร่

เป็น
เด็กผู้ให้
นาม
ชิโรงาเนะ
แก่พวก
เรา

ทะ...
ทำไม
?

ทำไม
ถึงรู้เรื่อง
นั้น?

อัน-
ตราาย

ห้อง
ในสุด
เริ่ม
ถล่ม
แล้ว

รีบกัน
ไฟอย่า
ให้มัน
ลาม

ฉากที่ 16 การตัดสินใจปลอมนิ่ง

.....
!

ชิ
หลังคา
ตกลงมา
แล้วเหรอ

ปลอดภัย
แล้วหรือ
ข้าว่าเราควร
รีบออกจาก
ที่นี่

เสียงน้ำมัน
เทโนะ ตะยู!!
เจ้า
ไม่เป็นไร
รี!?

ตอนที่ 16 การตัดสินใจบนเปลวเพลิง

คะ—

ขำมี
“อาลูลูกัน”
ตัวนี้คอย
ปกป้องอยู่
แล้ว

อา
ลูลู
กัน

เจ้าท่าน
ตัวนี้ชื่อ
นั่นเอง
เธอ

ขอ
ไป
เลข
นะ

คะ
เพราะ
ฉะนั้น

เพดาน
ถล่ม
แค่นี้
|

ไม่ได้
เป็น
ปัญหา
อะไรเลย

สิ่งที่
ข้าอยาก
ถามนะ
มีแค่
อย่างเดียว
คือ

ทำไม
เจ้าถึงมี
ตุ๊กตา
ตัวนี้?

ว๊าก๊วองต๊วง

นี่นะ
เป็นหุ่นที่ท่าน
อาจารย์ไปอิง
เป็นคนสร้างขึ้น

เพราะว่าข้า
ถ้าพูดสั้นๆ
ข้าเป็นร่าง
ที่กลับชาติ
มาเกิดของ
ท่านอาจารย์
ผู้นั้น

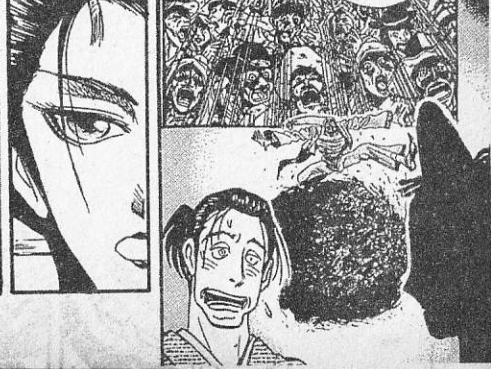

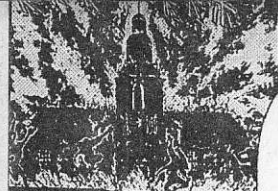
ทำทาง
ข้าเองก็
คงจะต้อง
เล่าความ
จริงให้
แก่ท่าน

อะไร
นะ
!?

27 ปีที่แล้ว
หมู่บ้านของข้า
ที่ฝรั่งเศสถูก
พวกหุ่นตุ๊กตาที่
ซบเซี่ยอนและ
คิดด้วยตัวเอง
ทำลายล้าง

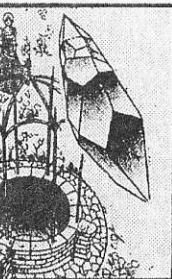

ผู้คนโดนฆ่าตาย มีแค่พวกเรานี่รอด แต่พวกเรานี้ก็ต้องป่วยด้วยโรคภัย และไม่สามารถช่วยได้

6 ปีถัดมา มีชายคนหนึ่งปรากฏตัวที่หมู่บ้านเขา

เรื่องราวของท่านผู้เข้ามาได้ยืมมาจากท่านแม่ของข้า

ว่าเขาได้สร้างยาพิเศษที่สามารถรักษาโรคภัยไข้เจ็บของคนในหมู่บ้านที่บ่อน้ำของเขา

และได้กระโดดลงไปในบ่อน้ำแล้วละลายอยู่ในยานั้น

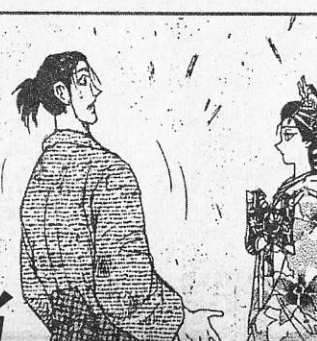

ฉันพวกเจ้าก็โตเต็มขานั้นแล้วรอดตายมาจากโรคภัยนั้น ไช้โหม

คะ

อาลูลูกกันเป็นทุนเข็ดที่ท่านผู้นั้นได้มอบไว้แก่พวกเราเพื่อใช้ต่อสู้กับอโธมาตา

ต่อมาพวกเราได้ศึกษาอาลูลูกกันแล้วเริ่มสร้างทุนตัวอื่น

ถ้าอย่างนั้น ชายคนนั้นก็คือท่านอาจารย์ไปฉิ่ง

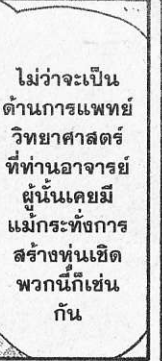
แต่ทำไมเขาจำเป็นต้องละลายตัวเองในยานั้นด้วย...?

เป็นเพราะท่านผู้นั้นหวังที่จะแก้แค้นพวกตึกตา

อะไรนะ?

อาจจะเป็นเรื่องน่าเหลือเชื่อแต่ว่าคควอวีได้เป็นยาวิเศษที่สามารถหลอมละลายความทรงจำของคนไว้ในตัวมันได้ ผู้ใดก็ตามที่ดื่มยาไปจะถูกถ่ายทอดความทรงจำของท่านผู้นั้นไปด้วย

ข้าไม่เคยได้ยินเรื่องอะไรแบบนี้มาก่อน....

แล้วพวกเราที่ดื่มคควอวีได้เข้าไปจะได้รับความรู้ทั้งหมด

ไม่ว่าจะเป็นด้านการแพทย์ วิทยาศาสตร์ที่ท่านอาจารย์ผู้นั้นเคยมีแม้กระทั่งการสร้างหุ่นเชิดพวกนั้นก็เช่นกัน

ท่านผู้นั้นคงอยากจะมีมอบความรู้ทุกอย่างให้แก่พวกเรา จึงเสียสละชีวิตของตัวเอง

ท่านอาจารย์

ไม่อยู่บนโลกนี้แล้วเหรอ

ความทรงจำของท่านผู้นั้นหลงเหลืออยู่ในคควอวีได้และในเลือดของพวกเรา

เพราะฉะนั้นข้าจึงจำท่านได้

ข้าก็สงสัยตั้งแต่แรกแล้วว่าทำไมข้าถึงได้รู้จักคุณเคยกับท่าน

แม้แต่เรื่องในอดีตของท่าน เรื่องที่ท่านสูญเสียพี่ชายไป

เจ้ามี
ความทรงจำ
ของท่าน
อาจารย์
อยู่จริงฯ
สินะ

พวกเรา
ทุกคนที่
รอดชีวิตจาก
หมู่บ้านนั้น
เรียกตัวเอง
ว่า
ชิโรจางนะ

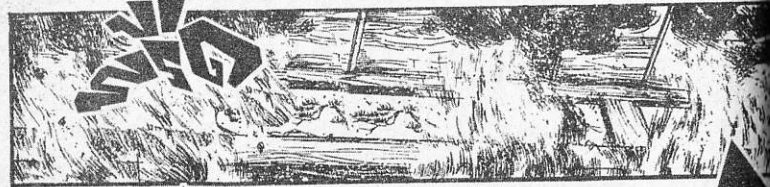
โห
หลุดไปเลย
น่าเกิดโช
พุนั้นเปิด
ทางให้
พวกเรา
ต้องรอด
แน่

มัน
ก็ใช้อยู่
หรอก
นะคะ
แต่
ท่าน
อะไร
ล่ะ

ชิโร
จางนะ มันเป็นชื่อ
ที่ข้าตั้งให้
ท่าน
อาจารย์

ท่าน
อา-
จารย์

มีปัญหา
อะไรไหม
?

เปล่า
หรอกคะ
ข้าเข้าใจ
ว่าท่านอยาก
จะช่วย
โออิรินกับ
เด็กฝึกหัด
นั้น

แต่
ชายผู้นั้น
เป็น
ต้นเหตุ
ของเพลิง
ครั้งนี้
มิใช่หรือ

ท่าน
ควรจะ
ทิ้งเขา
ไว้เพื่อ
ให้เขาขาด
ใช้กรรมที่
ก่อขึ้นมา

กรรมชั้นเรละ
คนที่ต้องโชชีวิต
เพื่อแก้แค้นคนอื่น
อย่างเจ้า จะคิด
อย่างนั้นคง
ไม่แปลก

แต่ว่า
ท่านอาจารย์
ไปอิงเคย
พูดให้ข้า
ฟังว่า

“ถ้าเกิด
ของเรา
ถูกทำลาย
จะเที่ยวโทษ
คนอื่นก็
ไม่ใช่เรื่อง”

เดาละ
ไม่ต้อง
สนว่าข้า
เป็น
ยังไง
รีบ
เปิด
ทาง
เถละ

คะ
—

ถ้าเอาแต่
คิดว่าใคร
ทำผิดแล้ว
จะต้องถูก
ทำโทษ
เพียงอย่าง
เดียว

แล้ว
จะยิ้ม
ออกได้
ยังไง

ชายคนนี้
ไม่ได้บ้า
แต่การกระทำ
ของเขาดู
ไม่มีเหตุ
ผลเออะเลย

ข้าไม่เข้าใจชายผู้นี้
แต่พอรู้สึกตัวอีกที
ข้าก็ผลอเล้าความลับ
ทั้งหมดของซีโรจางนะ
ให้ชายผู้นี้ไปแล้ว
ทั้ง ๆ ที่ตัวข้าเองไม่เคย
เล่าให้ใครฟังมาก่อน

โล่ง
ใจ

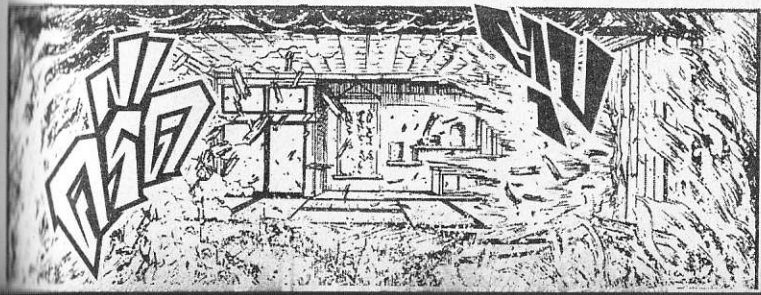

ทำไมกันนะ
แต่ข้ามั่นใจ
อย่างหนึ่งว่า
ตอนที่ข้าคุย
กับชายคนนี้

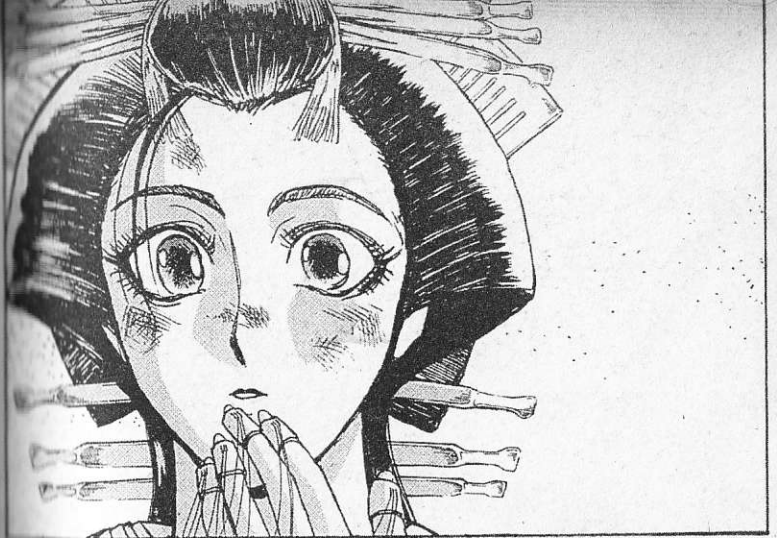
ข้า
รู้สึก
—

อา
ลุ
ลุ
กัน

ดุดุด

แอก

เป็นไร
เปล่าคะ
ให้อาลูกัน
ทั่วใคร
สักคน
ตีหมกคะ

แค้น
ไม่
เป็นไร
หรอก

ว่า
แต่

ดูซิ
มีคราบเขม่า
ติดเต็มหน้า
ไปหมด
เลย

หน้า
สวยๆ
เลอะ
เทอะ
หมด

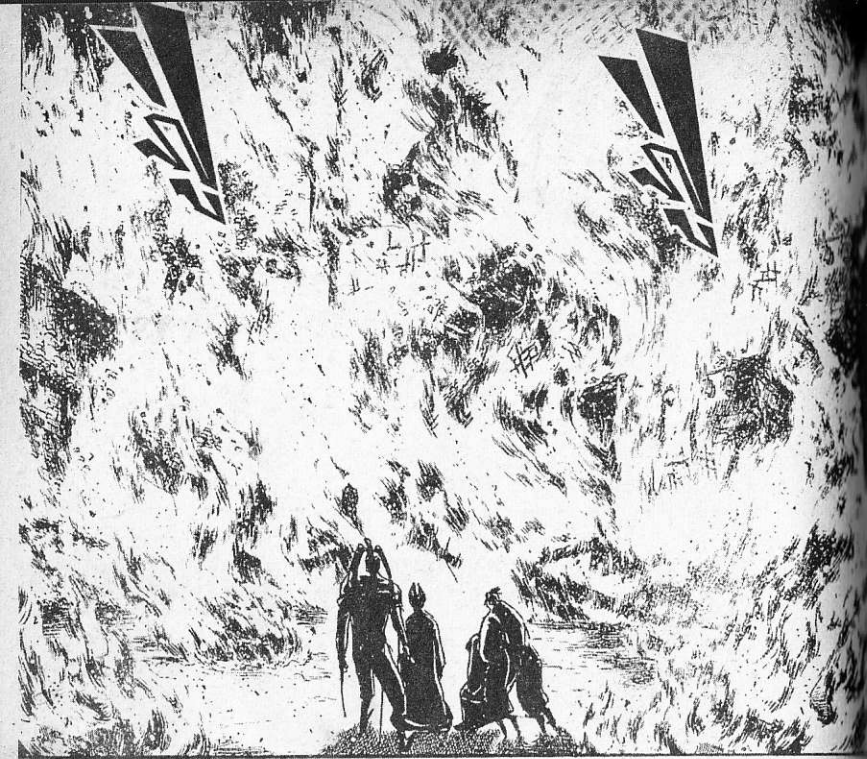
ซารุสึกิ
อยากจะ
เห็นใบหน้า
อันยมแยม

ของ
ชาย
ผู้
นี้

เดาสะ
เขาจะออก
ได้แล้ว

ถ้าเรา
หลุด
จาก
ตรงนี้
ได้

โ๊ะ

อย่า
พูดเป็น
เตนนะ
คำไม่ยอม
แพ้ง่ายๆ
หรอก

เอา
ล่ะ

เรา
ไปหา
ทางอื่น
กันเถอะ

ทิม
ไฟลุก
ใหญ่
ชะด้วย

ถึง
เป็น
อาลูลูกัน
ก็อาจจะ
ไม่ไหว
ก็ได้....

ฮึ
!!!

โฮจิโร่
!!!

มัน
ไม่มีทาง
ขึ้นแล้ว
เพราะว่า
เราผ่าน
จุดที่ไฟ
สงบมา
ทั้งหมด
แล้ว

ไม่
ไหว
แล้ว

ฉัน
เรา
ก็หาที่
ที่ไฟเบา
ลงมา

อย่า
เลิกล้ม
ความ
ตั้งใจ

อัน
เจริ
น่า

ข้าเชื่อว่า
มันจะต้อง
มีหนทางที่จะ
สามารถเดิน
ไปข้างหน้า

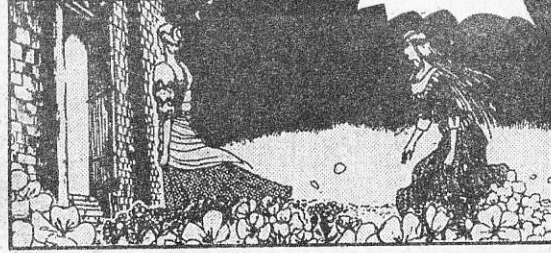

ได้พบกับ
ชายผู้นี้!

ท่านแม่
ไล่เรา

ให้หนูออกไป
จากที่นี่แล้ว
จะให้หนูใช้
ชีวิตยังไง!

เราเคยคิดว่า
อยากจะ
หลอมละลาย
หายไปจากโลกนี้
แต่ตัว...

เราอยาก
เห็นใบหน้า
อันยิ้มแย้ม
ของชายผู้นี้

แล้ว
ถ้าเป็น
ไปได้
เราเองก็

อยาก
จะยิ้มแย้ม
ต่อหน้า
เขา

ตอนนี้
เรา....

โอ้
ท่านแม่

ตั้งแต่เกิดมานี้
เป็นครั้งแรกที่เรา
มีความรู้สึกพิเศษ
ต่อคนอื่น

อาลูลูกัน!!
LES ARTS
MARTIAUX!

คอรีน

แล้วความ
คมพันระหวาง
ทานกบชา
ก็จะสิ้นสุดลง

อัน
เจริ
น่า

อะไร
กัน
!?

ถอยไปเดอะคะ
ตอนนี้ข้าจะไข
พลังของอาลูลูกัน
อย่างเต็มที่

ท่าน
ไซจิไร
ข้าไม่ได้ข
หรืออก

แล้วเมื่อ
ท่านเห็นตัวตน
ที่แท้จริงของข้า
ท่านก็จะเห็นข้า
เป็นปีศาจและ
กลัวข้า

ข้าจะนับ
ถึง 30 แล้ว
ข้าจะสร้างทาง
เพราะฉะนั้น
รีบวิ่งหนี
ออกไป

30!
เจ้าอยู่ในนั้น
ตั้ง 30 วิ
นะไม่ได้
หรืออก

แม่จะเป็น
เช่นนั้น
ข้าก็ไม่สน

พริ๊ด

เพราะข้า
ไม่ยอม
ให้ท่านต้อง
เสียชีวิต

พุดนะ
ทะยู
อย่าทำ
แบบนั้น
เดี๋ยวเจ้า
ก็ตาย
พรอก

ไม่ไหม้
พรอก

เพราะ
ข้าจะกลับ
ไปเป็น
อันเจรีนา
ณ บัดนี้

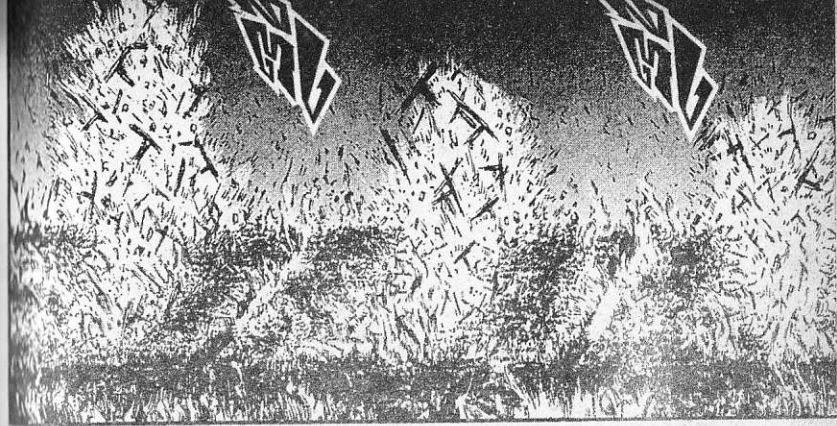

ฉากที่ 17 ฝน

ทะยู
!!!

โธ่
เอ๊ย
!!!
จะให้
ข้าทั้งไว้
ได้ใจ

อะไร
กัน

ทำไม
เศษไม่ถึง
ได้กระจาย
ออกมา
อย่างนี้

เดี๋ยว
ข้ากลับ
มา

ท่าน
ไชนะ
ดินทราย
รับหนึ่
ไปเถอะ

ท่าน
อาจารย์
กับ
โทโนะ ตะยู
ล่ะ...!?

ไม่มีใคร
เห็นพวก
เขาเลย
ครับ

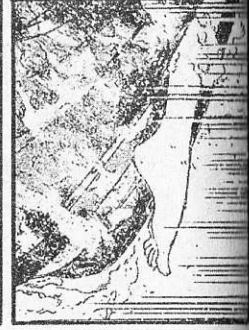
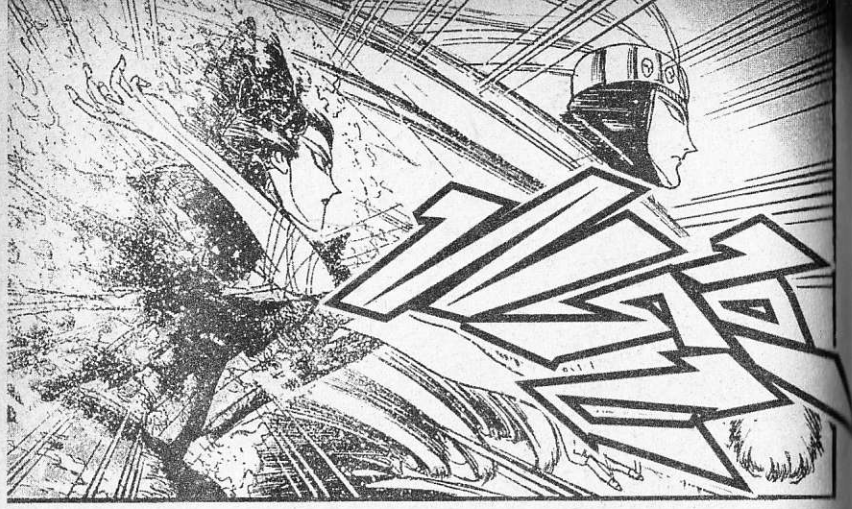

หรือว่า
ทั้ง 2
คนจะ

พูดอะไร
บ้าๆ!!
โทโนะ
เป็นถึง
ตะยูผู้
ลึกลับ

เพราะ
ฉะนั้น
ต้องไม่
ตาย

ทะยุ

โอโห
อะไรเนี่ย
นี่เป็นทาง
ที่เจ้าหุ่นนั้น
สร้างหรือ

โอโห
มีแรง
เยอะ
มากเลย
นะนี่

ว่าแต่
นาง
คนนั้น
หายไป
ไหน
แล้ว

ปล่อยให้ตาย

เฮ้

ไซจิโร่

ไอโ
งามอะไร
เช่นนี้

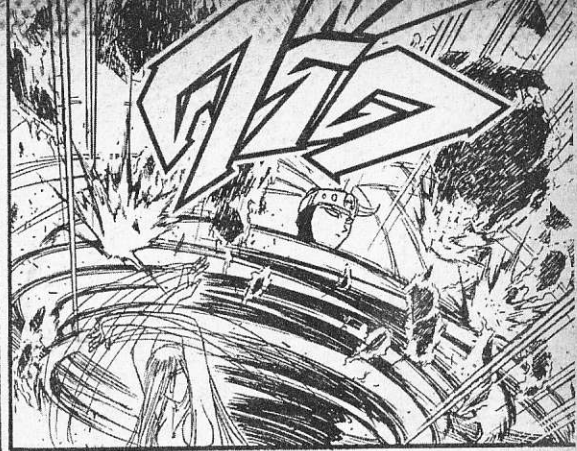
บ้าง
ตามเข้า
มาทำไม

ไอโ
ก็เข้าเป็น
หัวหน้า
เลยมาดู
ว่าเป็น
อะไร
เปล่า

ขอบ
คุณ

ดี ไม่นาน
ทางออกจะ
เสร็จแล้ว
ท่านรีบพา 3
คนนั้นออกไป
เดี๋ยว

อืม
...

...

อะไร
กัน

ท่าน
เป็นคนแรก
ที่ตอบข้า
แบบนี้

ข้าก็จะ
สามารถ
หลบภัยพญาง
โตนะซี
หากท่าน
มีร่างกายที่
ไม่ตายตลอดชีวิต
ท่านจะทำยังไง

นา
|

นี่เจ้า
ฟิ
เลข
มรธ...

ข้าคง
ไม่มีโอกาส
พบท่าน
อีกแล้ว

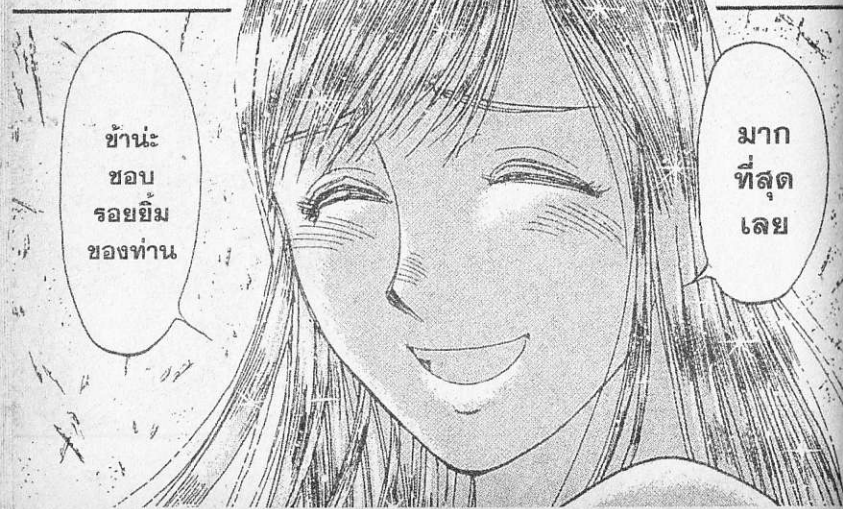

ยืม
ด้วย

ข้า
เพิ่งเห็น
นางยืม
ครั้งแรก

ไม่มี
โอกาส
จะไปไหน
นะ

ข้านะ
ชอบ
รอยยิ้ม
ของท่าน

มาก
ที่สุด
เลย

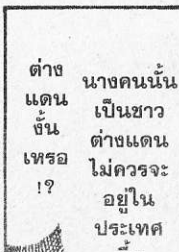

แล้ว
ทำไมกัน
!?

ทำไมต้อง
พูดเหมือน
จะไม่ได้เจอ
กันอีก

เธอนั้น
อุตสาหะเขียน
ประเทศนี้แล้ว
ขอนตัวในฐานะ
เกษียณมาตั้งนาน
แล้วไม่ใช่หรือ

ต่าง
แดน
กัน
หรือ
!?

นางคนนั้น
เป็นชาว
ต่างแดน
ไม่ควรจะ
อยู่ใน
ประเทศ
นี้!!

นาง
พยายามจะ
สร้างทาง
ออกให้แก่
พวกเรา

นี่มัน
หมาย
ความว่า

ฉันทำไม
ไม่ทำงานนี้
ต่อล่ะ ทำไม
ต้อง.....

ไม่ได้
การละ !!
ประเทศนี้
ห้ามคน
ต่างแดน
มาเยือน
โดย
ไม่ได้รับ
อนุญาต

รีบ
จับ
มัน

ดอย
ไป
!!

ดอยไป
ซี !!!

รีบ
จับคน
ต่างแดน
ผู้นั้นไว้

ข้า อีซาว่า
ฮินเฮมอน
แห่งกรม
นางาซากิ
ขอจับเจ้า

อา
อู
อู
กัน

ช่วยข้าด้วย
ช่วยข้าด้วย
ไฟมัน

ช่วยข้าด้วย
ก็โมโหของ
พวกเรานุกไฟ
เผาหมดเลย

อะไรกัน
พวกเจ้า
อย่ามา
ขวางทาง

กรี๊ด
กรี๊ด

มัน
หนีไป
แล้ว

ตาม
มันไป
อย่าให้
มันหนี
ได้!

ท่าน
อาจารย์
!!!

ท่านโชเนะ
แล้วก็เด็ก
ฝึกหัดคน
เมื่อก่อน

พี่สาวพวกนั้น
ทั้งหมดที่
พยายามปกป้อง
อันเจริน่า
พวกเขาถูก
ทอดทิ้งใช้ชีวิต
อย่างเดี๋ยวตาย
มาตลอด ตั้งแต่
สมัยเด็ก

แต่
ท่านโชเนะ
กลับไม่เคย
รังเกียจพวกนาง
เธอช่วยพวก
นางรักษาจาก
โรคภัยไข้เจ็บ

แล้วก็
ให้คำ
ปรึกษา

ทาง
นั้น

ท่าน
อาจารย์
ช่วย
อันเจริน่า
ด้วย

เอ๊ะ

อ้อ
ฉันเหรอจะ
มีเรื่องแบบนี้
เกิดขึ้นเหรอ
แยจ้จ...
.....

ข้าก็ไม่รู้ว่า
จะปลอบใจ
เจ้ายังไง
แต่ว่า.....

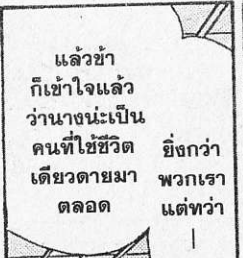

ข้าจะคอย
ก้มมือเจ้า
เอาไว้

แล้วจะคอย
อุยข้าง ๆ เจ้า
เพื่อให้เจ้า
สบายใจ

ถ้าพวกเรา
ไม่ช่วยเธอ
เธอก็ต้อง
อยู่อย่าง
โดดเดี่ยว....

แล้วข้า
ก็เข้าใจแล้ว
ว่านางนั้นเป็น
คนที่ใช้ชีวิต
เดียวดายมา
ตลอด

ยิ่งกว่า
พวกเรา
แต่ที่ว่า

อันเจริน่า
นี่เป็น
คนที่ใจดี
มาก ๆ

บางทีข้าก็นั่ง
คิดว่าทำไมข้าถึง
ได้ช่วยนางเอาไว้

ตัวเอง
ก็ลำบาก
อยู่แล้ว

แต่ว่า
นางกลับ
ใจดีกับ
ผู้อื่น

เพราะฉะนั้น
พวกแกือซาทั้งหมด
ไม่เคยใส่ใจเลยว่า
อันเจริน่าเป็น
หญิงต่างแดน

ดังนั้นท่าน
อาจารย์ช่วยตาม
หะยุไปด้วยเถอะ
อีกไม่นาน
พวกตำรวจคง
มาสอบปากคำ
พวกข้า

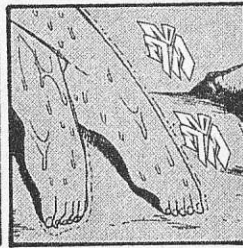
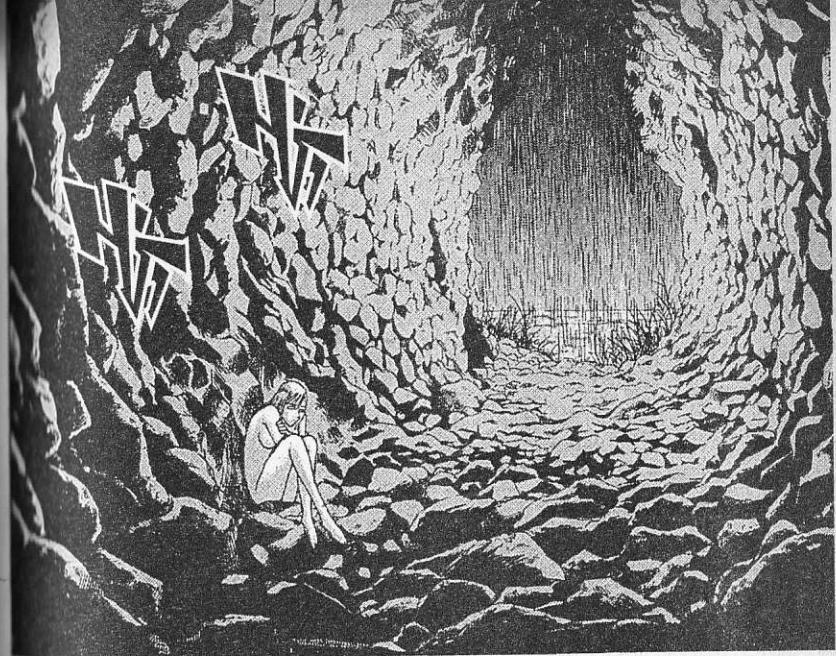
แต่พวก
ข้าจะไม่
ปรีปาก
อย่าง
เด็ดขาด

อันเจริน่า
คงหนีไป
ยังถ้ำ บน
หาดที่เจอ
กับข้าครั้ง
แรก

ไปเถอะ
ครับ ท่าน
อาจารย์

ใคร
นะ?

ฉากที่ 18 การเดินทางด้วยกัน

แม่คะ

ผู้ชายทุกคน

พวกเขา

เห็นหนู

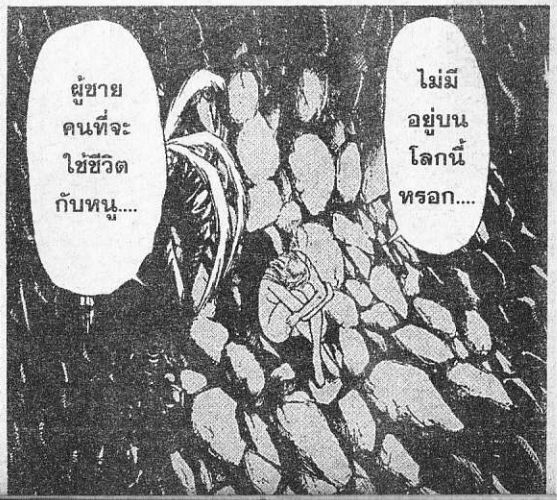
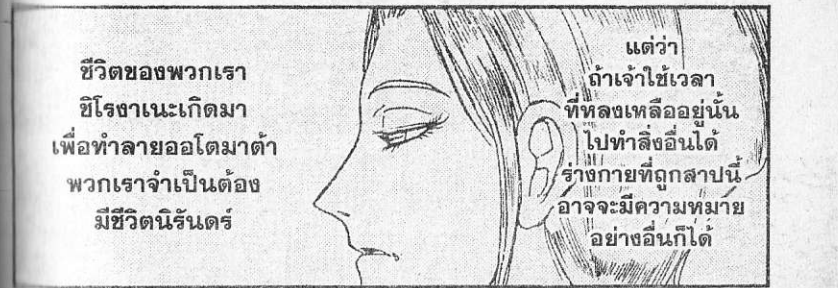
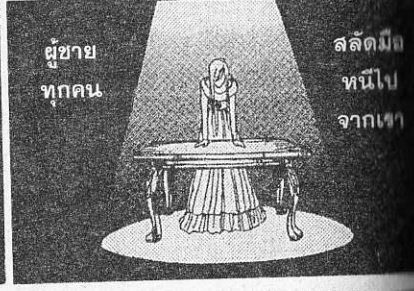
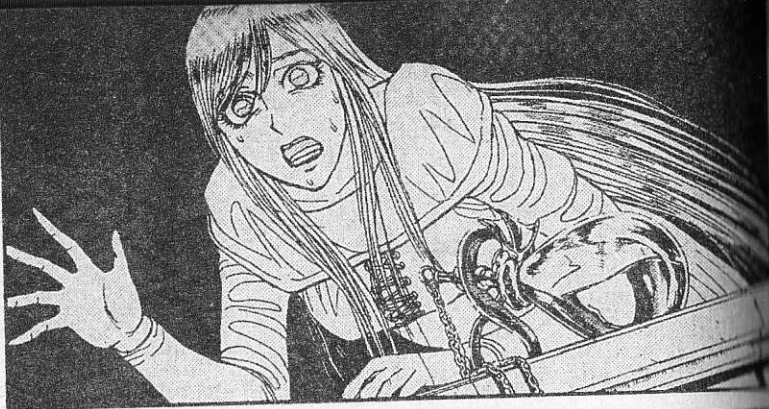
จึงเกี้ยว

เหมือน

หนู

สิ่งของ

ที่เธอมีพลังกำลัง
มหาศาล
เหนือมนุษย์ทั่วไป
ก็เพราะยานั้นสินะ
อันเจรีน่า
เอามาลี
ชั้นจะตีให้

หลังจากตี
แล้วนะเหรอ?
ถ้าตีเสร็จแล้ว
ชั้นก็จะไปเที่ยวเล่น
กับผู้หญิงให้ทั่วเมือง
แล้วใช้ชีวิตสนุกสนาน
จนถึงวันสุดท้ายนะซี

แต่
ไม่ว่า
ยังไง
ก็
เสียที่
ไป
แล้ว

อ้อ เธอ
ใช้ไหมที่เข่า
ว่ากันว่า
ไม่ตายนะ

แต่ว่าร่างกาย
ก็ไม่ต่างกับ
มนุษย์ใช้ไหม
เห็นขอดู
หน่อยซี

ชั้นมอบหัวใจ
ให้กับชายมา
หลายคนแล้ว
แต่ทุกคนเห็น
ชั้นเป็นเพียง
สัตว์ประหลาด
ตัวหนึ่ง
บางคน
อยากได้
อควอวิเต้
เพราะความ
ต้องการ
และสนใจ
ส่วนตัว

ชั้น
พยายาม
จะลืม
เรื่อง
อควอวิเต้

ทุกคนนั้น
ก็ตกลง
ที่เห็นชั้น
ไม่ได้
มอดไหม้
ไปกับ
เปลวเพลิง

หนาว

ทำไม
ท่านแม่
ถึงหนุไว้
คนเดียว

ตลอด
ไป

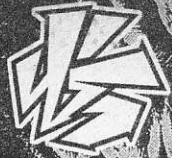
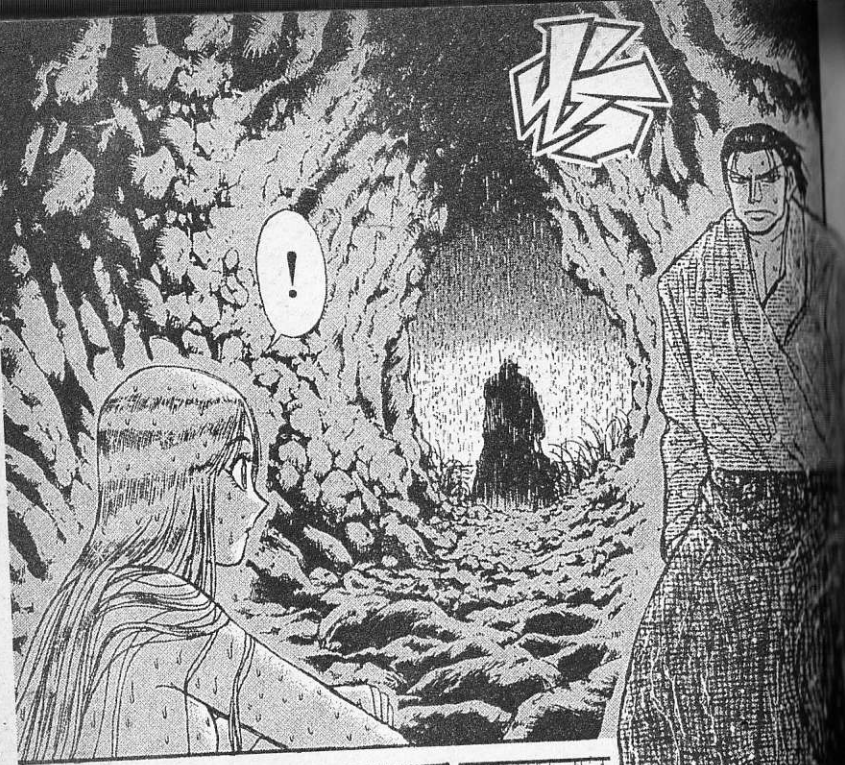
หนุจะ
แค้น
แม่..

หนาวจึง
เลย
ท่านแม่

พยายามหาสถานที่
ที่สามารถใช้ชีวิต
ได้อย่างเรียบง่าย
จึงได้มายังที่นี่

พริบตา
เจ้า
บอก
ให้
พวก
ข้า
มา

จับ
ตัวข้า
!!

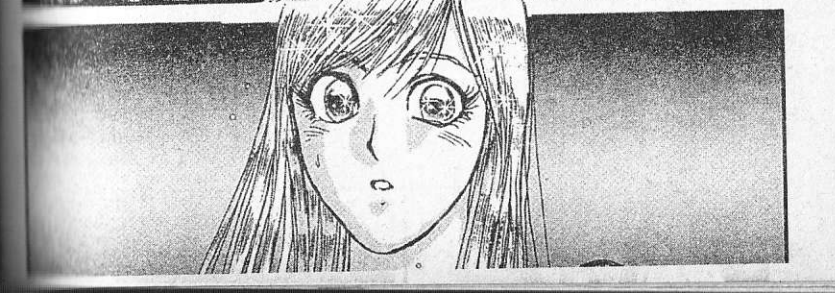

นี่
ไม่ใช่เสื้อผ้า
แล้วยังมาอยู่
ในที่แบบนี้
เดี๋ยวก็เป็นหวัด
หรอก

โซจิโร่

ทำไม
ถึงมา
ที่นี่

แหม แต่เป็น
เจ้านี้ยกดีนะ
ผู้คนที่
นั่นรักเจ้า
มาก

ไม่ว่าจะ
เป็นเจ้าของ
สถานที่หรือ
ว่าพนักงาน
เพื่อเจ้าแล้ว
ทุกคนฝาก
ความหวังไว้
กับข้า

ความจริงแล้ว
สำหรับข้าเจ้า
เป็นผู้หญิงที่
ขัดขวางการทำ
มาหากิน

แต่
ว่า

ข้าพร้อม
ที่จะรับฟังเรื่อง
ของเจ้าและ
พร้อมที่จะ
เข้าใจมัน

เจ้า
มาเพื่อ
ด่าข้า
เหรอ

โธ่
ติด
แล้ว

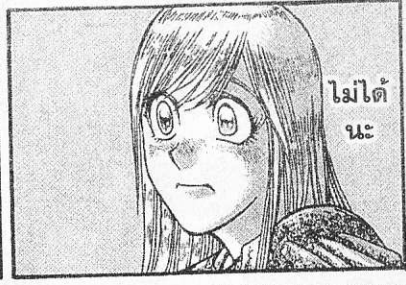

อิม
เปล่า
หรือ

ข้าเอง
ก็ไขว่หา
ไม่ชอบ
ผู้หญิง
แบบนี้

โหน
ลองเล่า
ความรู้สึก
ทั้งหมด
ที่เจ้ามี
อยู่
ให้ข้า
ฟัง
ดูซิ

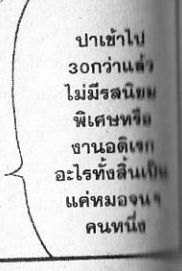
ไม่ได้
นะ

โธ่
!

ข้าเอง
เป็นผู้ชาย
ที่ไม่ได้
มีอะไร
วิเศษวิโส
ไปกว่า
คนอื่น

ปาเข้าไป
30กว่าแล้ว
ไม่มีสนิม
พิเศษหรือ
งานอดิเรก
อะไรที่คนอื่น
แค่หมองเงา
คนหนึ่ง

ห้อง
แบบนี้
อย่าพูด
แบบนี้ซี
ไม่จริงจัง
ของเรา

มันกำลัง
จะลั่น
ออกมา
แล้ว
เดี๋ยวเขา
ก็จะ
ปฏิเสธ
เรา

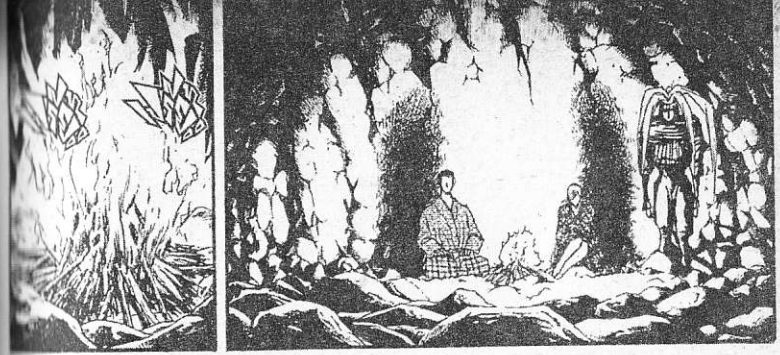

เราถูก
ผู้ชาย
หลาย
คนตี
จากไป

พวกเขา
สลัด
เราทิ้ง
ไป

ไม่ได้
ไม่ได้นะ
อันเจรีนา
อย่าเปิดหัวใจ
เด็ดขาด

เข้าใจ
แล้ว
ไซโหม
ข่านะ
ถูกท่านแม่
ไล่ออกมา
พร้อมกับ
ยาที่อยู่ใน
ขวดนี้

แต่ตอนนี้
ข้าไม่ปรารถนา
จะให้ใครดื่ม
ยานี้อีกต่อไป
แล้ว
เพียง
คนเดียว
ก็พอ

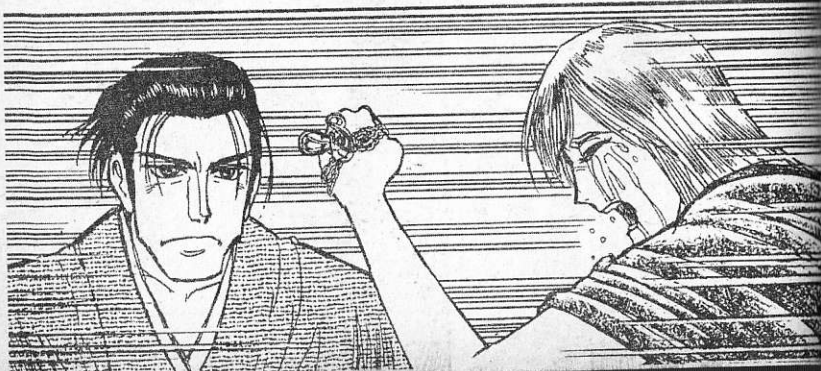

เห็นไหม
เล่าไปซะทั้งหมด
อย่างนี้ บ้าจริง ๆ เลย
ฉันเจริน่า อีกซักพัก
เราคงจะเห็นหน้าตาที่
หวาดกลัวของชายคนนั้น

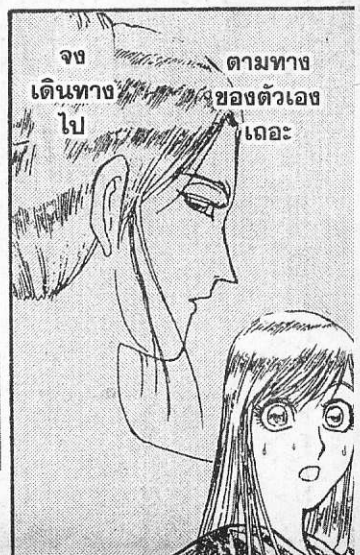
เสร็จแล้ว
ทุกสิ่ง
ทุกอย่าง
ก็พังทลาย

แต่
เราชอบ
ชายคนนั้น
ชอบ
ไซจิโร่

ถ้าเกิด
เขাপฎิเสถ
เราละก็
เราก็คง

อา
.....

ท่าน
แม่

เข้าใจ
แล้ว
สินะ

ใครก็รู้
แล้วว่าเจ้า
มาจาก
ต่างแดน
ตอนนี้คงอยู่
ในนางาซากิ
ไม่ได้และคง
ต้องออก
เดินทาง

ผู้ชาย
นางา
ซากินะ

เอาแต่ใจ
อย่างนี้
แหละนะ

แต่ ข้าคง
ไม่ปล่อยให้
เจ้าไปคนเดียว
หรอก
ไม่ซีตึงแม่
เจ้าจะปฏิเสธ
ข้าก็ไม่ยอม
ฟังหรอกนะ

ถ้า
เข้าใจ
แล้วละ
ก็

ไป
กัน
เถอะ

เอ๊ะ
เออ คิม
ไปไหน
เทรอต?
.....

อะไร
กัน

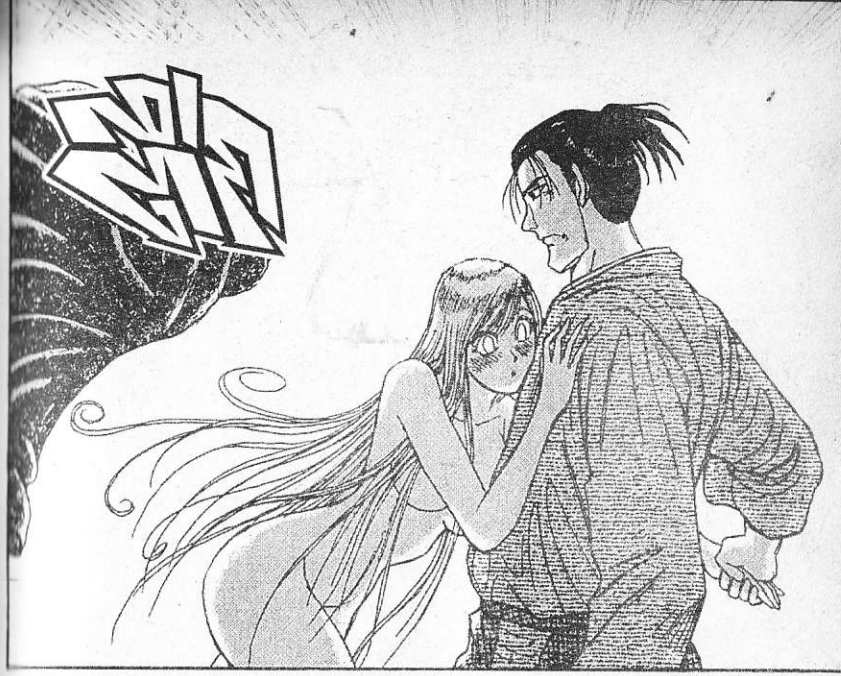
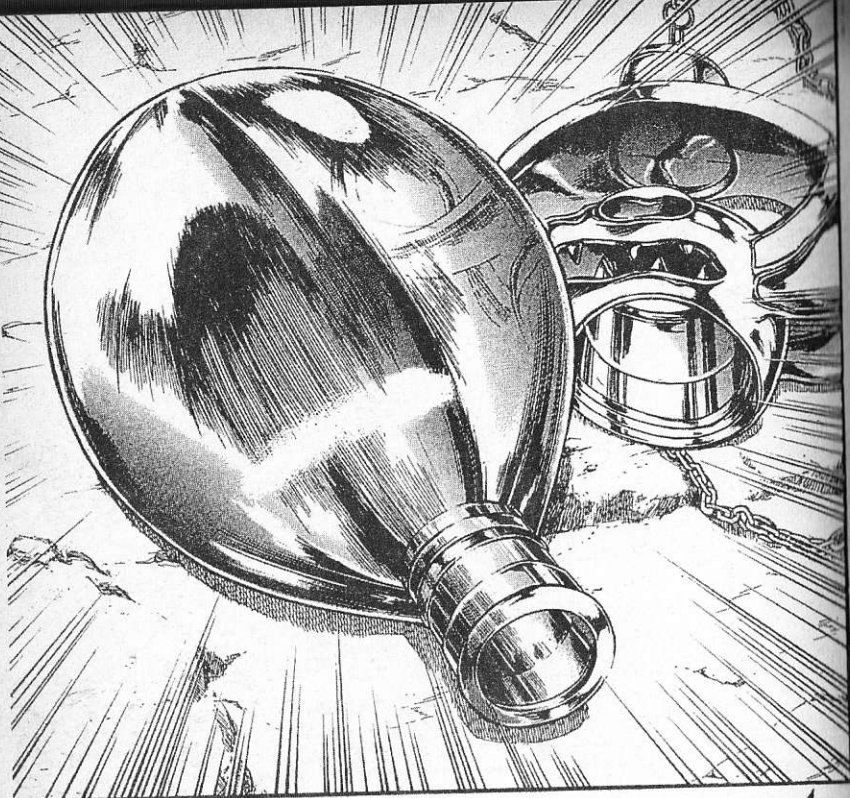
จะเดินทาง
พร้อมกับข้า
หรือ...?

ท่าน
ไม่กลัว
ข้าเลย
เทรอต

ข้า
นะ

นี่มัน
ขวด
อควอ
วีโต้

หมด
แล้ว
เหวอ

เธอ คือว่านะ
จะให้ข้าพูดอะไร
ตอนนี่มันก็
กระไรอยู่
แต่ว่า.....

รัก
แรกพบ
เลยล่ะ...

ฉันท่าน
จะยอม
เดินไป
กับช้า เดินทาง
ไซโหม ไปบน
ถนน
อัน
ยาวไกล
กับช้า

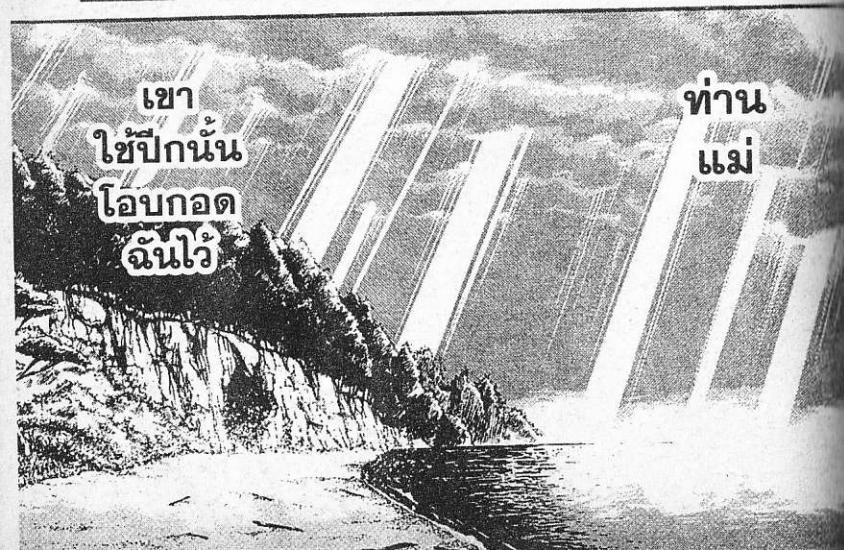
แน่
นอน

ถึงแม่
ไอชีวิต
นี้รันตซ์
นี้จะ
หมดไป
ช้าก็จะ
อยู่เคียง
ข้างเจ้า

ถ้าหาก
จะใช้เวลา
ที่เหลือไป
ทำสิ่งอื่น
ได้สักที

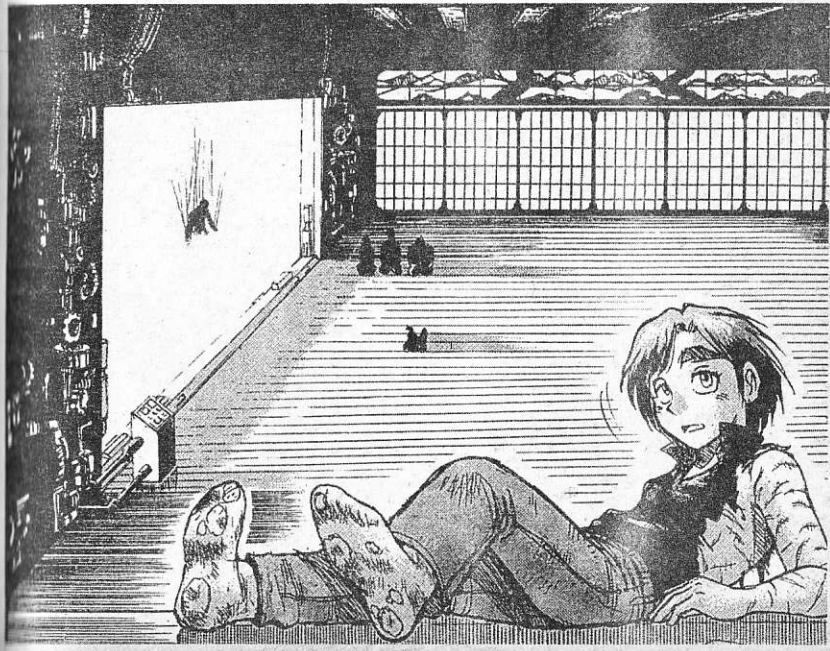
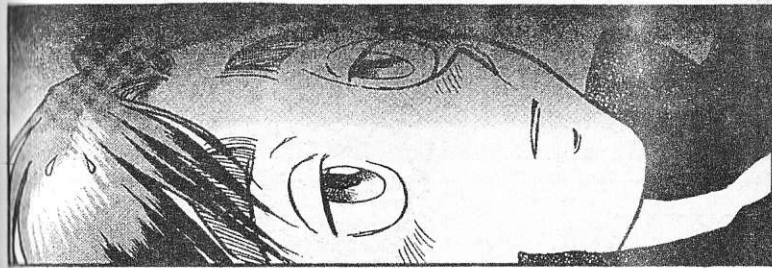
ท่านแม่
ชายคนนี้
เขาเปรียบ
เสมือนปีกนกที่
กว้างและอบอุ่น

เขา
ใช้ปีกนั้น
โอบกอด
ฉันไว้

ท่าน
แม่

ฉากที่ 19 สู่ความทรงจำอันใหม่

ซาตา
โยชิ

แกลเห็น
ความ
ทรงจำ
ของชั้น
ไปถึงไหน
แล้ว...?

เออละ
ครับ
ท่านผู้มี
เกียรติ
ทุกท่าน

ขอขอบคุณ
ที่ติดตามชม
เรื่องราวใน
อดีตที่ยาวนาน
มาพร้อมกัน
คงจะเหนื่อย
ไม่น้อย

โย
ชิ

ตอนนี้
ผมกำลังดู
ความทรงจำ
ของคุณปู่
อยู่นี่นา

โย
เวลาไป
เท่าไร
ล่ะ

15 นาที
กับอีก
ติดนี้

ตอนนี้มาซาคุ
ได้เห็นความทรงจำ
ทั้งหมดของคุณปู่
โยจิด้วยซาตา
ของตัวเอง

ถ้าเกิดนับ
ระยะเวลา
แล้ว

มันอาจจะแค่
15 นาที หลังจากนั้น
เขาก็จะเดินทาง
ไปในความทรงจำ
ของคุณปู่ต่อ

โยจิไร้
คุณปู่เนะ

แต่งงาน
กับคุณ
อันเนจิรึน่า
โยโหม

เรื่องที่มาซาคุ
ถูกสมายึก
คนละคริสต์วั
นาคามาจิ
รู้ว่าเป็นผู้
พิบตอตมรดก
มหาศาล

และเขาจึงรู้สึก
ผิดที่โกหกกับ
ทุกคนเลย
ออกเดินทาง
ไปคนเดียว
เป็นเรื่องที่เกิด
ขึ้นเมื่อวาน
เท่านั้น

แต่คำพูด
สุดท้ายของ
กรีกกลับเป็น
หนทาง
สุดท้ายที่
มาซาคุเลือก
จะไปค้นหา
นั่นเอง

แล้วเขาก็ได้ทราบถึงความจริงที่โหดร้าย

แกคือไซงะ ซาดาโยชิ ซึ่งก็คือชื่อนี้แหละ

แกไม่ไช่ไซงะ มาซารุ ความทรงจำที่อยู่ในสมองของแกนั่นคือ ความทรงจำของชุ่น

คุณปู่คนเดียวที่จิตใจดีกับมาซารุ มาตลอดหลังจากที่คุณแม่ของมาซารุเสียชีวิตไป

ใช่แล้ว คุณปู่ไซงะ ไชจึที่ควรจะตายไปตั้งแต่ 3 ปีที่แล้ว

คุณปู่เองก็เรียกมาซารุว่า ซาดาโยชิ เช่นกัน

ไชจึเลยบังคับให้มาซารุกินเลือดของตัวเอง

ซาดาโยชิ แกจรู้ทุกสิ่งทุกอย่างที่แกได้ทำหลายมาก่อนที่แกจะตายเฉอะ

นั่นมันหมายความว่าอย่างไร

มาซารุได้สืบทอดมรดกก็จริง แต่มรดกนั้นแท้ที่จริงแล้วไม่ได้ถูกมอบให้ไซงะ มาซารุ แต่ให้กับซาดาโยชิ ที่ดาวโนโหล ตัวเองลงไป มาซารุ เพียงแต่มาซารุยังไม่สามารถคืนความทรงจำส่วนนั้นกลับมาได้

พวกนักหุ่นซิดของหมู่บ้านคุโรงะเอง พอเห็นมาซารุ ก็ตะโกนเรียกว่า ซาดาโยชิชื่อช่างโกธรเคื่อง

แล้วที่หมู่บ้านคุโรงะนั้นเองที่เขาถูกจับไป

แล้วคนที่รอเขานั้นก็คือ

ใช่แล้ว เลือดที่ผสมไปด้วยอควอวิตต์ผสมไปด้วยความทรงจำของไชจึ

แล้วมาซารุก็ได้ออกเดินทางไปในความทรงจำของไชจึ

นี่คือสิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากมาซารุออกเดินทางจากคณะละครสัตว์ได้ 1 วัน ครึ่งหนึ่งครับ

ฉันเรา
ลองย้อน
เวลากลับไป
ชะหน่อยดี
ไหมครับ

ไปดู
พวกสมาชิก
คณะครีส์ต
นาคามาจิที่
กำลังหนักใจ
เพราะว่ามาซาคุ
หายตัวไป

สงสัยเป็น
เพราะเมื่อวาน
เรารู้ความจริง
ของเขา เขา
เลยแอบ
เอิร์ทรีเปล่า?

ก็แค่
อ้อ...
ว่าตัวเอง
อะไร
กัน!!
เป็นเศรษฐี
ไม่เห็น
จะเป็น
ยังไรเลย
!!

เรื่องแค่นี้
ก็ลบลอกไป
โดยไม่บอก
ไม่ว่าพวก
เราที่เปรี๊ยะ
เสมือน
ครอบครัว
เลยรีใจ!!

ไม่ไหวครับ
ไม่รู้
ว่า
อยู่ที่ไหน

ที่
โรงเรียน
ก็ไม่อยู่
ด้วย

ของ
ของคุณ
มาซาคุ
หาย
ไป
หมด
เลย
คะ

อะไรกัน
เจ้ามาซาคุ
หาย
ไป
ไหน
คน
เดียว
นะ

หรือ
ว่า
หนี
ออก
จาก
บ้าน

อืม

ไซไซ
ฉัน
เอง
เห็น
มาซาคุ
เหมือน
น้อง
ชาย
นะ
เนี่ย

ฉัน
เอง
ก็
คิด
ว่า
เป็น
ครอบครัว
เดียวกัน
มา
ตลอด
แต่
หา
เจ้า
บ๊าย
เอ๊ย!

เพราะ
ว่า
เป็น
ครอบครัว
ละ
มัง
คะ
?

คุณ
มาซาคุ
ชอบ
พูด
อยู่เสมอ
ว่า
คณะ
ครีส์ต
นาคามาจิ
คือ
ครอบครัว
ของ
ผม

แล้ว
ทุก
ครั้ง
ที่
เขา
พูด
เช่นนั้น
ก็
จะ
ยิ้ม
อย่าง
มี
ความ
สุข

เขาก็เลยชิง
จับพวกตัวเดิม
เมื่อทุกคนทราบ
ว่าเขาได้โกหก
เขาเลยทน
ไม่ไหวที่จะอยู่
ที่นี่ไม่ใช่หรือ
คะ?

เจ้านูนั่น
ให้อภัยตัวเอง
ไม่ได้ละซี?
แหมเป็นเด็ก
เป็นเล็กแต่
ซีเรียสไม่เบา

ขอ
โทษ
นะคะ

ไม่เป็นไร
หรือก
รีซี

เป็นเพราะ
แกนะ
นาไอตะ
ชอบทำสายตา
เหมือนอยาก
ได้ของของ
มาซุ

ชั้นรู้มาก่อน
แต่ว่ามาซุ
ซัดไม่ยาก
ให้บอกทุก
คนเลยปัด
เป็นความลับ

ครีว

เอ่อ
!

จยจย

ถ้ามาซุ
กลับมาละก็
ตอขให้หนุ่ม
ซึก 2-3ที
แล้วหลังจากนั้น
ค่อยทำตัวปกติ
จบ!

อะไรกัน
พวกแกเองก็
ทำสายตาอยาก
ได้ไม่ใช่หรือ

ชั้นทำ
ตั้งแต่
เมื่อ
โหร์

หุบ
ปาก
!!!

เอาเป็นว่า
หัวหน้า
คณะพูด
อะไรสัก
อย่าง
หน่อยซี

เอ่อ
เอ่อ

แหม
เขาอดสำห
ตัดสินใจ
เด็ดขาด
ขนาดนั้น
คงไม่กลับมา
แล้วมั้ง?

ทำไมต้อง
พูดอย่าง
นั้นด้วย
เล่า

นี่อย่ามา
ทำเป็น
รีเล็กซีได้
มั๊ย จะทำ
อะไรก็บอก
มาซี?

เอาเป็นว่า
เรารอ ที่นี้ 3 วัน
ถ้าไม่กลับมา
เราค่อยออก
เดินทาง
ทันที!!

แล้ว
มาซุ
จะเป็น
ยังไรละ
?

ครีว

ก็
ปล่อยให้
ซีโรจางนะ
กับกรี
จัดการ

คุณ
หนู
ทา

แต่ว่า
อาจารย์คะ
ทำไมคุณหนู
ถึงไม่ได้บอก
อะไรกับดิฉัน
ไว้ก่อน

คง
ช็อก
มาก
สินะ
ไม่เห็นเธอ
ใน
สภาพ
แบบนี้
เลย

โอ เป็น
เพราะฉัน
ไม่ได้ดูแล
อย่างใกล้ชิด
คุณหนูถึง
ได้...มันต้อง
เป็นความผิด
ของฉัน
แน่ ๆ

คุณ
หนู
ทา

คุณ
หนู
ทา

เอ
เลโอนอล
ทำใจดี ๆ
ไว้

มาหา
รู
ขอเรื่อง
เธอไว้
อย่างนี้
เหรอ?

เอ๊ะ
?

แต่ว่า
หน้าที่
ของดิฉัน
คือการ
ปกป้อง
คุณหนู

นั่นเป็น
หน้าที่
ของเธอ
แต่มาหา
นะเคย
อยาก
โดยการ
ปกป้องนั้น
รีเปล่า

เด็ก
ผู้ชาย
เนี่ย
นะ
มันจะต้อง
มีเวลาหนึ่ง
ที่อยากจะทำ
อะไรบางอย่าง
ด้วยตัวเอง

แต่
ว่า
!

ฟังให้ดี
เอเลโอ
นอล

ไซซ์ดไซเซ

เด็กคนนั้น
ออกห่างจาก
เธอ ตัดสินใจ
ที่จะทำอะไร
บางอย่างด้วย
ตัวเอง

เพราะ
ฉะนั้น
เธอเองจะ
ต้องเข้าใจ
เขา

แต่
อะไร
บางอย่าง
นั่นคือ
อะไร
ล่ะคะ

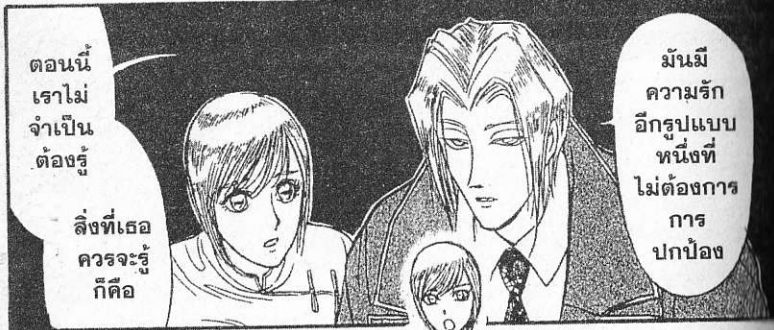

ถึงแม้
กระนั้น

ซีโรงานะ
ก็เป็น
ครอบครัว
ของคุณหนู
ค่ะ

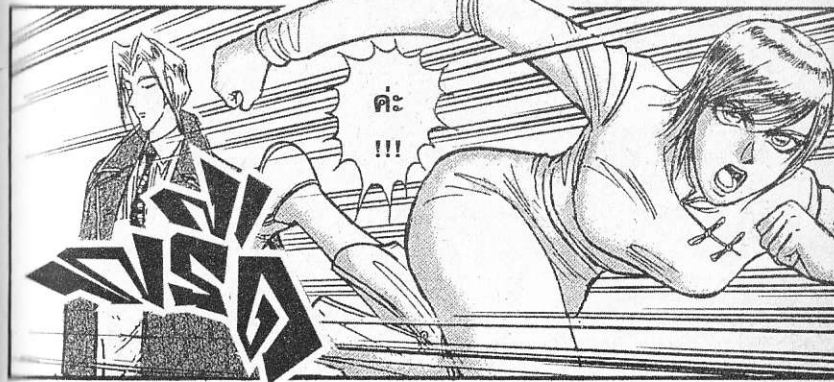
ฉันก็
แยกย้าย
กันหา
เดอะ

ตอนนี้
เราไม่
จำเป็น
ต้องรู้

สิ่งที่เธอ
ควรจะรู้
ก็คือ

มันมี
ความรัก
อีกรูปแบบ
หนึ่งที่ไม่
ต้องการ
การ
ปกป้อง

คะ
!!!

ความรัก
ที่ไม่
ต้องการ
การ
ปกป้อง

เข้าใจ
แล้วคะ
อาจารย์

ฉันจะ
พยายาม
ตีโจทย์
ที่ท่าน
ให้มา

จะไป
หาแล้ว
เหอ

โทษที่
นะ เอล
โอนอล

ตอนนี้ฉัน
ต้องปล่อยให้
เธอ
เตลุ่มไป
เรื่อย ๆ
แล้วกัน

สิ่งที่
จะตามมา
ต้องให้
มาซาฮิ
แก๊ซ
ด้วย
ตัวเอง

แล้วฉันจะ
เป็นคนตาม
เด็กคนนั้น
ไปเอง

มาซา
รุนะ

ถึง
หรือยัง
น้อ....

จะออก
ขาว

หรือ
ออก
ดำ

คุณปู่
แต่งงาน
กับคุณ
อันเจริน่า

ก็
หมาย
ความ
ว่า

ลูกของ
ทั้ง 2 คน
ก็คือคุณ
พ่อ

ก็คือคน
ที่อยู่ข้างใน
ผมใช่จะ
ซาตาโยชิ

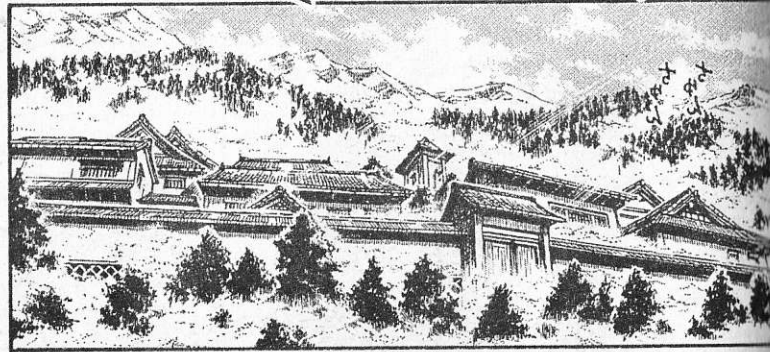
ก็ถูกต้อง
แล้วใช่ละ
ครับ ท่าน
ซาตาโยชิ

กรีฟ
ฟอน
เจียบ
ไป
ก่อน
เถอะ

ขนาด
นี้
แล้ว

ยังจะ
ทำเป็น
ไม่รู้ไม่ใช่
อีกหรือ
ซาตาโยชิ

แғанะ
ไม่ใช่ลูก
ของชั้น
แต่แรก
แล้ว

ไม่รู้
อีก
หรือ
ใจ!

เอ๊ะ
|
ถ้า
ชั้น

ชั้น
|

ลูก
ของชั้น
ชื่อ
เอเล
โอเนล

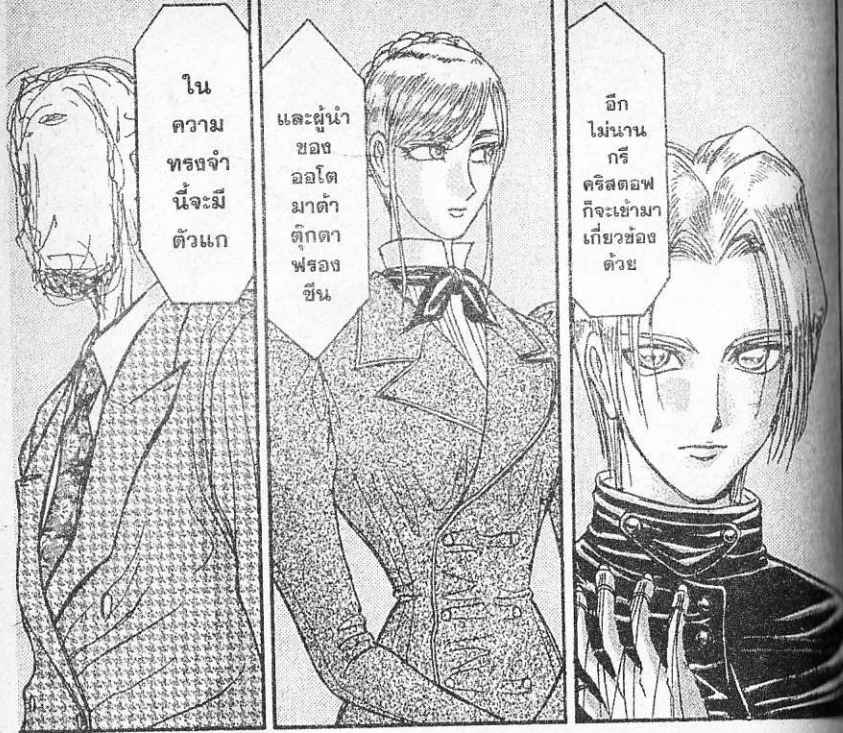
เป็นคน
ที่แกร่งจังดี
เขาคนนั้นแหละ
คือลูกสาวเพียง
คนเดียว

เอเล
โอเนล
!?

ซีโรงา
เนะ
!?

แกจง
กลับไปดู
ความ
ทรงจำ
ของชั้น
ต่อเถอะ

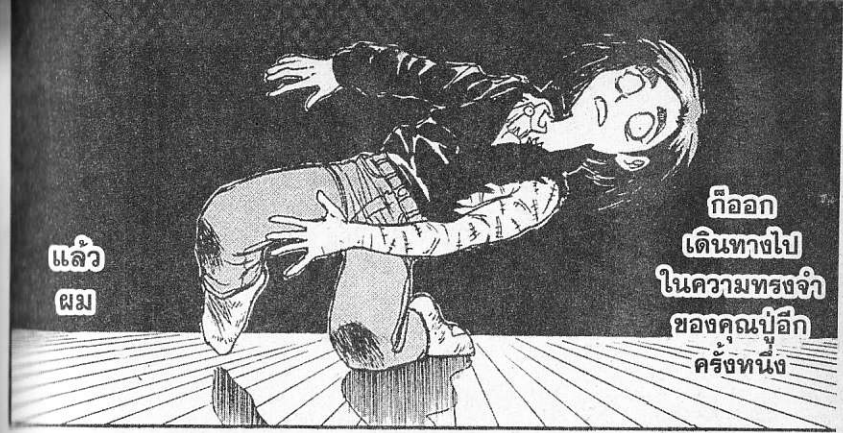
เชื่อว่า
มันเป็น
ความทรงจำ
ที่แกอยาก
ดู

ใน
ความ
ทรงจำ
นี้จะมี
ตัวแก

และผู้นำ
ของ
อโตะ
มาตัว
ตุ๊กตา
พร้อม
ขึ้น

อีก
ไม่นาน
กรี
ศรีสตอพ
ก็จะเข้ามา
เกี่ยวข้องกับ
ตัว

แล้ว
ผม

ก็ออก
เดินทางไป
ในความทรงจำ
ของคุณปู่อีก
ครั้งหนึ่ง

ฉากที่ 20 ผู้มาเยือนเมจิ ตอนที่ 1

จงกลับไป
สู่ออดีตที่แก
ไม่เคยรู้มา
ก่อนชะ

ซาดา
โยชิ

คุณปู่
ผมไม่ใช่
ซาดาโยชิ

ผมอยาก
จะร้องขอความ
ช่วยเหลือ
แต่กลับถูก
ความทรงจำ
ของคุณปู่กลืน
เข้าไปก่อน

เป็น
เพราะ
ว่า

ผมดื่ม
เลือด
ที่ผสม
อควิวีต์
ของคุณปู่
เข้าไป

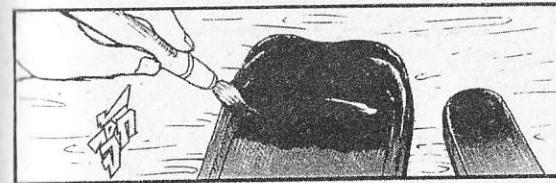
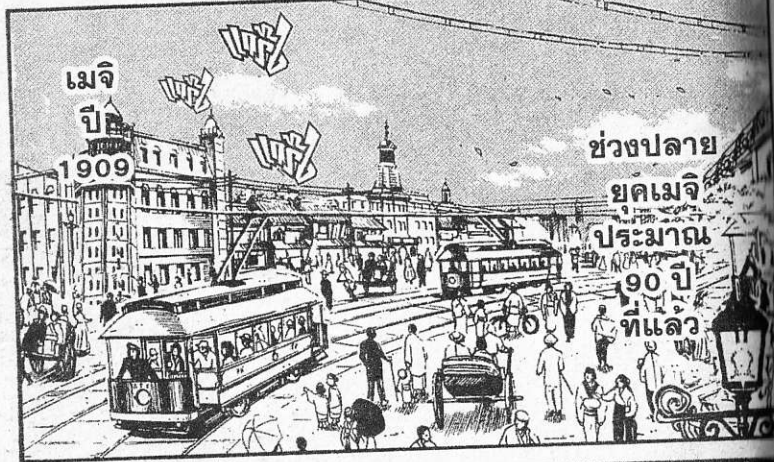
อีก
แล้วหรือ
คราวนี้
ความทรงจำ
อะไร
อีกละเนี่ย

ความทรงจำ
อะไรนั้น
ผมไม่รู้

แต่สิ่ง
ที่ผมรู้
ก็คือ

ความ
ทรงจำนี้
เป็นความ
ทรงจำที่
สำคัญที่สุด

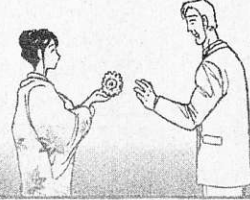
โศก

ไซจิ
อายุ
49

โศก

คนที่ดื่ม
อควิวีเต็นนั้นจะ
แก่ลงไปอีก 1 ปี
ในทุกๆ 5 ปี

เพราะฉะนั้น
ทั้งคู่จึงดูหนุ่ม
และสาวกันอยู่

เท่านั้น
เราก็มียันต์
ปกป้องให้กับ
ซูวาลเซสโทป
แล้ว

สิ่งที่
ดิฉัน
ทำได้ก็
มีอยู่แค่นี้
เองล่ะ
คะ

ไม่จริง
หรอก
ตัวอักษร
ที่เธอ
เขียนนะ
จะเป็น
ยันต์ที่

มอบ
พลังให้กับ
ยี่โรงาเนะ
ที่ต่อสู้อยู่
ทั่วโลก

สำหรับ
สิ่งที่
พวกเรา
ทำมา

และ
สำหรับ
หุ่นเชิด
เหล่านี้

คนที่
อยากจะมีส่วน
บอก
ว่า
ในการช่วย
พวกยี่โรงาเนะ
ในการต่อสู้
ก็คือเธอ
เองนะ

เพราะว่า
หุ่นที่คุณ
สร้างจะเป็นหุ่น
ที่มีประสิทธิภาพ
และความ
ทนทานดีที่สุดใน

ยันต์ทำ
ไม่ได้หรอก
ถ้าไม่มี
ความรู้ของ
เธอ

67 ปี
แล้ว
ซิณะ

อิม
นาน
แล้ว
เนอะ

จาก
นางงาซากิ
วันนั้น เราต้อง
ผ่านอะไร
ต่อมื่ออะไรจน
มาถึงเอโดะ
นี่

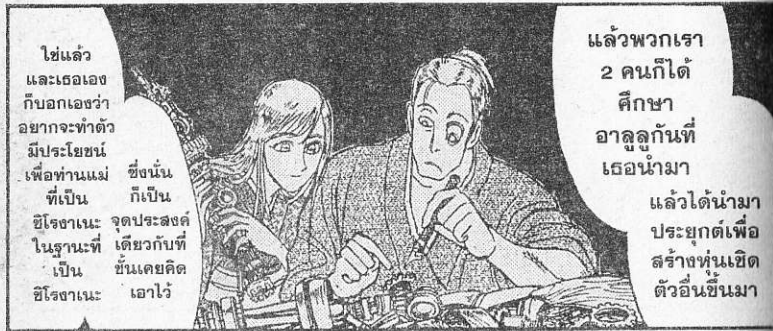
นั่นสิคะ
ตอนแรกฉัน
เสารวบรวม
พวกช่างที่
เชี่ยวชาญ
ทางด้าน
การสร้างหุ่น
จากเอโดะ

และต่าง
จังหวัด
เพื่อมาช่วย
พวกเรา

大田 幸次郎
大田 幸次郎
大田 幸次郎
大田 幸次郎
大田 幸次郎

ใช่
ทำไปทำ
มา พวกคน
ก็จำลือและ
เรียกพวกเรา
ว่ากลุ่มไซงะ

แล้วไม่
นานเรา
ก็ทำเป็น
ธุรกิจ

ใช่แล้ว
และเธอเอง
ก็บอกเองว่า
อยากจะทำตัว
มีประโยชน์
เพื่อท่านแม่
ซึ่งเป็น
ซีโรจางะ
ในฐานะที่
เป็น
ซีโรจางะ

ซึ่งนั่น
ก็เป็น
จุดประสงค์
เดียวกับที่
เป็น
ซีโรจางะ
เอาไว้

แล้วพวกเรา
2 คนก็ได้
ศึกษา
อาลูลูกันที่
เธอนำมา

แล้วได้นำมา
ประยุกต์เพื่อ
สร้างหุ่นเซิต
ตัวอื่นขึ้นมา

ชอบ
พระคุณ
มากนะคะ
ที่ทำให้
ฉัน
มากมาย

อะอะอะ
อย่าพูดอย่างนั้น
ซีอินเจริน่า
ฉันนะชอบ
พวกหุ่นเซิตและ
หุ่นลานเหล่านี้
มาตั้งแต่สมัย
เด็กแล้ว

และฝึก
อย่างเข้ม
เอง
ก็เป็น
ซีโรจางะ
นะ

ซีโรจางะ
จะทำประโยชน์
เพื่อซีโรจางะ
คนอื่นสำหรับ
ทำลายอโคโนมิตา
นะเป็นเรื่อง
ธรรมดา

และ
ฝึก
อย่าง
การ
สร้างหุ่น
ก็มี
ประโยชน์

ตอนนี้
พวกเรา
เอง

ก็เป็นถึง
สามิ - ภรรยา
เจ้าของบริษัท
เครื่องกลไซงะ
ที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ
เกียวเนะ

นั่นสินะคะ
ตอนแรก ๆ
เราขาย
ตุ๊กตา
กุกิกิ

อย่าง
เสีย
ทัยหรือว่า
ลึง เป็นต้น
แต่คนก็ให้
การตอบรับ
ดีนะ

แล้วพอผสมผสาน
ความรู้ของพวกเรา
ที่ได้มาจากตะวันตก
ทำให้สามารถสร้าง
ผลิตภัณฑ์ที่มี
ประโยชน์ต่อผู้คน
ทำให้ขายดี
ขายดี

หลังจาก
อำนาจของ
ไทกุนโทคุงะว่า
ถูกโค่นลง
และได้ตั้ง
มอบอำนาจ
การปกครอง
แก่รัฐบาล

ช่วงเวลานั้น
ญี่ปุ่นเริ่ม
เปิดประเทศ
ทำให้ไซงะ
มีภาพพจน์
ที่ดีสำหรับ
ฝ่ายรัฐบาล
และได้ขยาย
กิจการใหญ่โต
สืบมา

ใช่แล้ว
และเธอเอง
ก็ได้ติดต่อไป
หาคุณแม่ที่
ฝรั่งเศส
ทันที

คะ

เพราะฉันเอง
อยากจะทำ
ให้ซีโรจางะ
คนอื่นได้เห็นว่า
หุ่นเซิตที่สามิฉัน
ได้สร้างนั้น
สุดยอดเยี่ยม
ไหน

อย่าพูด
อย่างนั้น
ให้ฉัน
ขี้เล่น
ซี

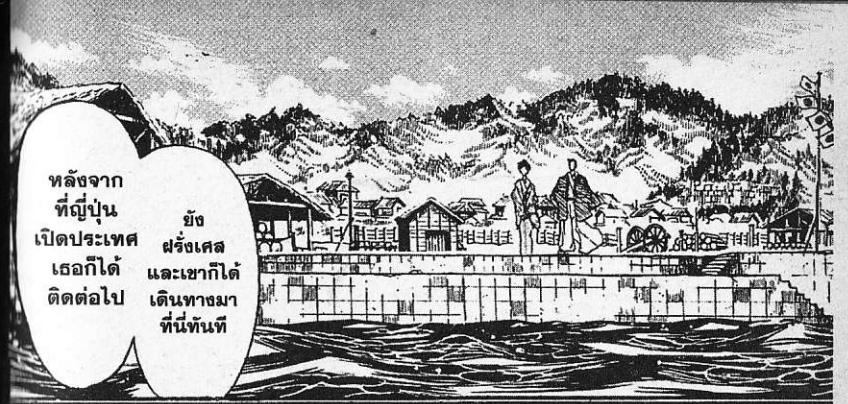
แต่
ถึงจะ
พูด
อย่าง
นั้น

หึหึ

ฉันเอง
ก็มี
ความ
สุข

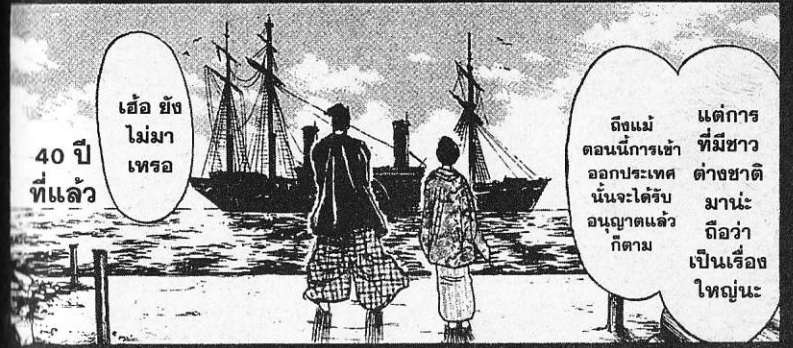

จะให้ฉันใช้
ชีวิตมีความสุข
คนเดียว
ในขณะที่
ซีโรงาเนะ
คนอื่นต่อสู้อุ
อยู่คงไม่ได้

หลังจาก
ที่ญี่ปุ่น
เปิดประเทศ
เขาก็ได้
ติดต่อไป

ยัง
ฝรั่งเศส
และเขาก็ได้
เดินทางมา
ที่นั่นทันที

40 ปี
ที่แล้ว

เฮ้อ ยัง
ไม่มา
เทร่อ

ดีงแม้
ตอนที่การเข้า
ออกประเทศ
นั้นจะได้รับ
อนุญาตแล้ว
ก็ตาม

แต่การ
ที่มีชาว
ต่างชาติ
มานะ
ถือว่า
เป็นเรื่อง
ใหญ่นะ

ท่านไซจิ
ครับ
งานเลี้ยง
อำลาจะ
พร้อมแล้ว
นะครับ

เอ๋อไซจิ
วันนี้
เป็นการ
เลิขงลา
ซาตาไซชิ
นี่นา

ฮิชิ
ถ้าเขาเดิน
ทางออก
จากญี่ปุ่น
คงไม่มีใคร
เรียกเขา
อย่างนั้น
แล้วละคะ

ไซชิ ชื่อ
ของเขา
ดิน เมส ทอร์
40ปีมานี้
เขาช่วย
พวกเราได้
มากจริงๆ

แต่จดหมาย
ที่เจ้าฝากเรือ
ฮอลแลนด์ไป
นั้นไปถึงฝรั่งเศส
จริงๆ ซ่าก็ว่า
มหัศจรรย์มาก
แล้วละ

ไม่นึกเลยว่า
จะ
ถึงกับส่งซีโรงาเนะ
มา 1คน เพื่อช่วยใน
การผลิตหินขัดแล้ว
ส่งไปให้ซีโรงาเนะ
ที่อยู่ฝั่งโน้น...

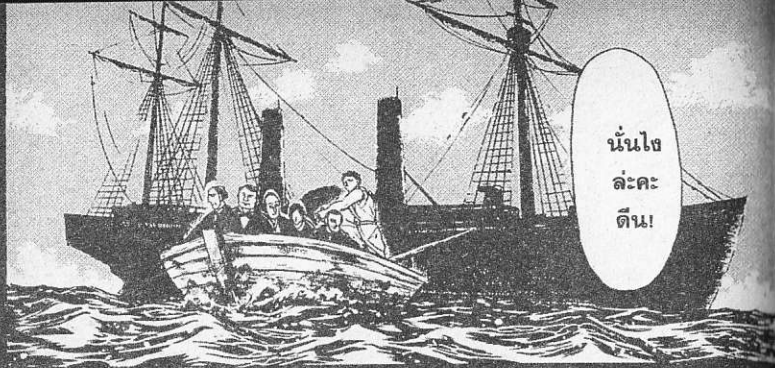
ไม่เห็น
แปลกเลย
ตัวเอง
ถึงมาถึง
ที่นี่ได้
เลยนี่
คะ

บ๊องแก้ว

เจ้านะ
พิเศษ
!!!

ซ่าฟิง
เรื่องราว
ทั้งหมด
ที่หลังข้ง
ตกใจ
แพน

ซ่าเองไม่
แน่ใจว่าเขา
จะมาจริง
หรือเปล่า

นั่นไง
ละคะ
ดิน!

รู้จักหรือ
อันเจริน่า
ซาโตชินมา
ว่าเป็นชาว
ต่างประเทศที่
ยังหม่อมอยู่
ไม่ใช่หรือ

ดูยังไง
ก็ไม่มีใคร
หม่อมบน
เรือลำนั้น
เลยนะ

นี่
นี่

ดิน
นะแก่ง
ในการ
ปลอมตัว
มาก ๆ

นั่นไง
เขาเห็น
เราแล้ว

อ้อ
คน
นั้น
หรือ

ดิน
ไม่ได้
เจอกัน
ตั้งนาน
เลยนะ

หวัดดี
คร่ำบ

มอง
ซีเลอร์
ไซจิ
มอง
ซีเลอร์
ไซจิ ดีใจ
จังเลย
ขอบคุณมาก
ที่ทำให้
อันเจรีน่า
มีความสุข
สุข

เออะ
เออ

อันเจรีน่า
อันเจรีน่า
ได้
ปลอดภัยดี
แข็งแรงดี
ไซ้หอม

ตาย
แล้ว
เวอร์จัง
เลย
ดี
เนี่ย

ข้าชื่อ เอ
ไซจะ ไซจิ ชื่ออะไร
ได้ ไซจะเป็น นะ
คนที่อัยยาศัย มองซีเลอร์
ดีนะ เอ่อ คือ เมสเทอร์
ไซ้หอม ไซ้หอม

เรียกแค
ดีน
ก็พอ
มองซีเลอร์
ไซจิ

ไอ้ ขอสโทษครับ
ที่เสียมารยาท
ผมตลอดดีใจ
เกินเหตุ

ตกใจ
หมด

เป็น
อย่างนี้
ทุกครั้ง
แหละ

ผมได้รับ
มอบหมายหน้าที่
จากท่านอาจารย์ลูซิล
เพื่อมาช่วยในการ
สร้างและค้นคว้า
พัฒนาหุ่นเชิด

ชื่อ
ดีน
เมสเทอร์
ยีนดีที่ได้
รู้จัก

ได้
แน่
จัง

ผมนะ
ชอบเอา
แต่เล่น
ทุกที

หึ
!

ฮะฮะฮะ
เป็นคน
ที่
ตกลงจริงๆ
เลย

ตอนนั้น
ความรู้สึกแรก
ที่วิ่งเข้ามาในหัว
นึกว่าได้เจอของ
แปลกที่สุดเท่าที่
เคยเจอแล้ว

ตอนนั้น
เพิ่งเป็นซีโรงานะ
ฉันเองก็ยังไม่เคย
อยู่แต่พอเจอ
ความร่าเริงของ
เขาเท่านั้นแหละ
ความเครียดกลับ
หายไปหมด

นั่นคือ
หลังจากนั้น
ดิฉันก็เข้า
มาใน
บริษัทนี้

ในฐานะ
ชาติโยชิ
ลูกบุญธรรม
ของคุณ 40 ปี
แล้วที่เขาใช้
ชีวิตในฐานะ
ผู้ช่วยของเรา
มาตลอด

โอ
ทุกคน
มาที่
ครบ
หมด
แล้วนี่

ฉัน
มีเด็ก
ค่ะ

เอ่อ
คือ

คุณ
คะ

อะไร
เหรอ
อันเจรีน่า
?

เอ่อ
คือขอโทษนะ
คะที่จะต้องมา
เล่าให้ฟัง
ตอนนี้
แต่ว่า...
มันน่าอาย
ก็เลย...

อะไรกัน
พวกเราไม่เคย
ปิดบังอะไรซึ่ง
กันและกัน
เปิดใจกันตลอด
ไม่ใช่เหรอ

มีอะไร
อะไร
ได้

โอ
เด็ก
เหรอ

นี่เรื่อง
จริง
เหรอ

.....

เอ่อ คือ
ในฐานะ
ผู้หญิง
ซีไรชานะ
แล้ว

นี่อาจ
จะเป็น
เคสแรก
ก็ได้
แต่ว่า

อะไร
เหรอ
อันเจ
รีน่า

ฮอโฌมาตี
ทิวโฌมาเรจ

รับ
พูดมา
เถอะ

เอ่อ
คือ

ฉัน
น่าจะ
ได้
เป็น
พ่อ
แล้ว
เหรอ

ฮะ
ฮะ
ฮะ
ฮะ

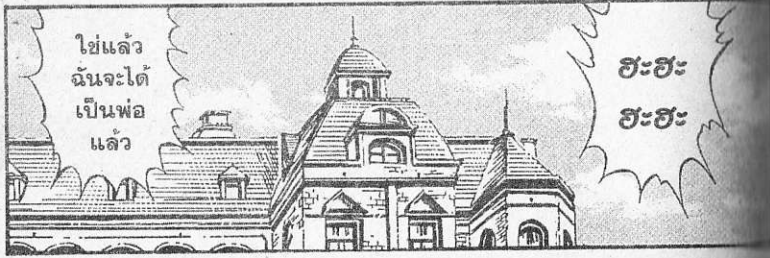
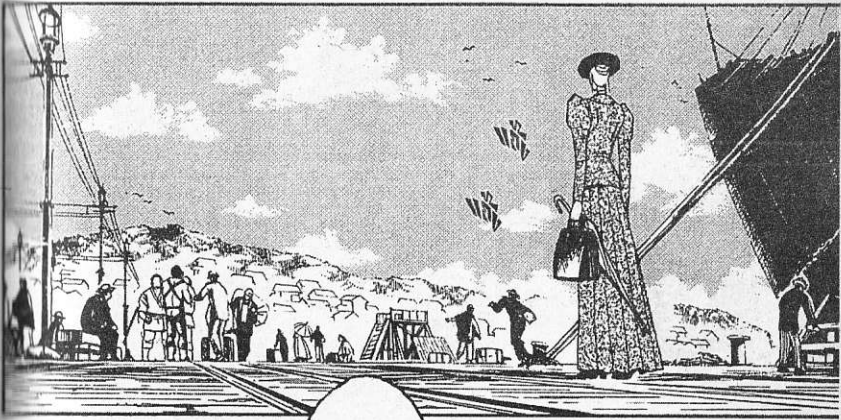
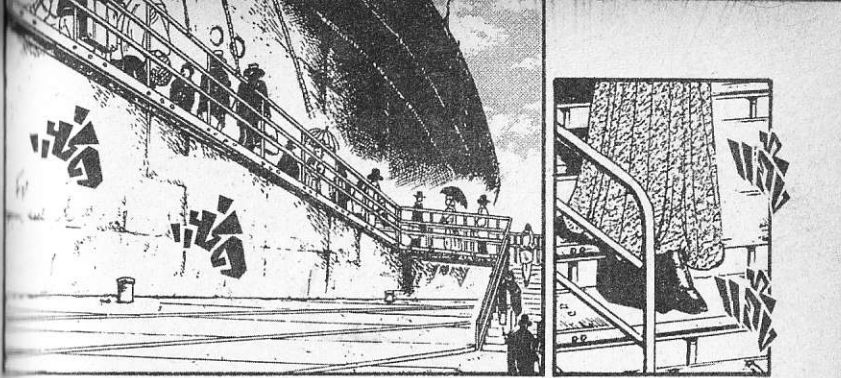

เยี่ยม
ไปเลย
อันเจรีน่า
!!!

ฮาฮาฮา
เยี่ยมไป
เลย
อันเจรีน่า

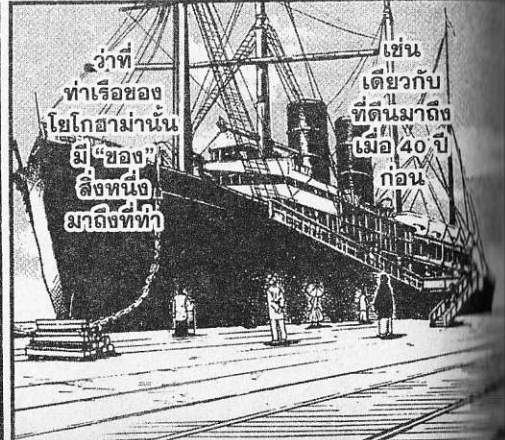
แพม
คุณเป็น
สามี

ใช่แล้ว
ฉันจะได้
เป็นพ่อ
แล้ว

ฮะฮะ
ฮะฮะ

วันนั้น
ไม่ว่าจะเป็นโยจิ
หรืออันเจรีน่า
ก็ไม่มีใครรู้

วันที่
ท่าเรือของ
โยโกฮามานั้น
มี "ช่อง"
สิงหนิง
มาถึงที่ท่า
เช่น
เดียวกับ
ที่เดินมาถึง
เมื่อ 40 ปี
ก่อน

ขอ
ประทาน
โทษค่ะ

เอ๊ะ

โอ
สวย
จัง
เลย

ไม่ทราบว่าคุณ
พวกคุณ
พอจะบอก
ดิฉัน
ได้ไหม

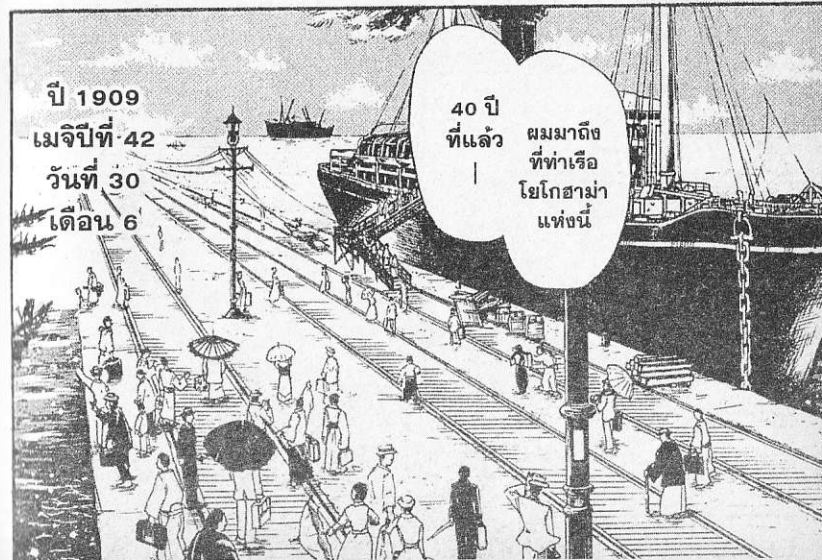
ว่าจะหา
คนที่ชื่อ
ไซงะ
อันเจริน่า
ได้ที่ไหน

ฉากที่ 21 ผู้มาเยือนเมจิ ตอนที่ 2

ผม
ไซงะ
มาซารุ
ตอนนั้น

กำลัง
เดินทางไป
ในความทรงจำ
ของคุณปู่
ที่กลายเป็น
ชิโรงาเนะแล้ว

ปี 1909
เมจิปีที่ 42
วันที่ 30
เดือน 6

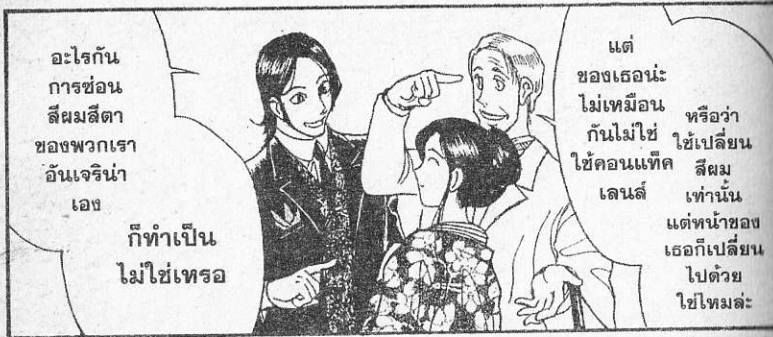
40 ปี
ที่แล้ว ผมมาถึง
ที่นี่ท่าเรือ
โยโกฮาม่า
แห่งนี้

ใช่แล้ว
แล้วผม
ก็เข้าสมัคร
ที่บริษัทโซงะ
ในฐานะเลขา

ทุกสิ่ง
ทุกอย่าง
เป็นไปอย่าง
ราบรื่น
ก็เพราะ
ต้นกำเนิดใน
การปลอมตัว
นี่แหละ

ความ
จริงแล้ว
อายุขัยน้อย
อยู่แต่ว่าโซ
วิธีนี้เลยทำให้
ให้ความแก่
ดูเป็น
ธรรมชาติ

อะไรกัน
การซ่อน
สีผมสีตา
ของพวกเขา
อันเจรีน่า
เอง

ก็ทำเป็น
ไม่ใช่เหรอ

แต่
ของเธอนั้น
ไม่เหมือน
กันไม่ใช่
ใช่ก่อนแต่
เลนส์

หรือว่า
โซเปลี่ยน
สีผม
เท่านั้น
แต่หน้าของ
เธอก็เปลี่ยน
ไปด้วย
โซใหม่ละ

อ้อ

ก็หมด
อีกทีสินี่คือ
ใบหน้าของ
ชายที่รับ
ชิโรงาเนะที่
สวยที่สุด
เป็นภรรยา

แล้วก็
เป็นเจ้าของ
กิจการบริษัท
โซงะ ที่เป็น
พี่น้องของ
ประเทศ
ญี่ปุ่น

นั่นคือ
โซงะ
โซจิ
ครับ

น่า
ตกใจ
จริงๆ
เลยนะ

ก็นึก
อยู่แล้วละนะ
แต่ดูก็ทึ่งที่
มันก็ขลุ่ย

แต่นี้
คงเป็น
ครั้งสุดท้าย
ละ

อิม...มีคำสั่ง
ตรงมาจาก
คิวเบรอน
ประเทศฝรั่งเศส
จากพวกชิโรงาเนะ
โซใหม่

ว่าจะต้อง
ให้เธอกลับ
ไปเป็น
หัวหน้ากลุ่ม
ชิโรงาเนะ
กลุ่มใหม่

เอาเป็นว่า
วันเวลาที่
โซชีวิตอย่าง
เรียบง่ายกับ
พวกคุณก็คง
จบลงแล้ว

ผมต้อง
กลับไป
เป็นนักล่า
ต่อมมาต้า
เหมือนเดิม
!

ต้อง
จากญี่ปุ่น
ไปแล้ว
ละ

ZZZ

ขอใบนะ
ขาดาโยชิ
ขอให้สุขภาพ
แข็งแรง ขอให้
สำหรับทุกสิ่ง
ทุกอย่าง
ตลอด 40 ปี
ที่ผ่านมา

ผมเอง
ก็
สนุกมาก
คุณพ่อ

ล้อเล่น
นะ
ไปแล้ว
ละ!!

ขอให้
เด็กที่เกิด
มา
สุขภาพ
แข็งแรง

ฮะ
ฮะ

ผมไม่ชอบ
เลยอะไร
ซึ่งๆ
แบบนี้
น้ำตาลไหล
ทุกที

ติน
|
ฝาก
ความคิดถึง
ไปให้คุณ
แม่ด้วย
นะ

ขอใบ
มากจะ
ติน

ท่านอาจารย์ลูซิด
ก็รู้ว่าเธออยู่ที่นั่นแต่
ไม่เห็นส่งจดหมาย
อะไรมาเลย

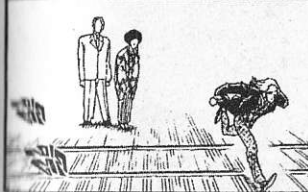
ชั้นจะอยู่ที่
เพื่อสร้างหุ่นเชิด
ที่มีประสิทธิภาพ
และแข็งแรง
มากที่สุด

ชั้นนะ
ถือว่าเป็น
กบฏของ
ชิโรซานะ
แต่ขอให้ชั้น
รู้ว่าท่านยังมี
ชีวิตอยู่
ชั้นก็มี
ความสุข
แล้ว

แหม
เดอนี่
เข้มแข็ง
จริง ๆ
เลยนะ
ทำให้เป็น
ภรรยา
ของโซจิ

หมาย
ความว่า
ชิงใจ

ลา
ก่อน
|

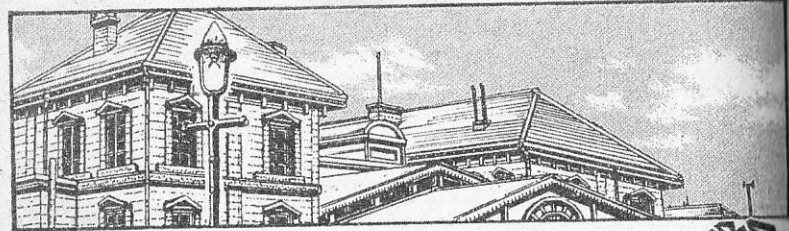
ไป
ซะ
แล้ว

ค่ะ...

เอา
ล่ะ

คราวนี้
ตาเธอ
แล้วล่ะ

เอา
ล่ะ
ผ้า
พร้อม
เกี้ยว
พร้อม

เอ๋อ... คือ นาย
ท่านคะ ดิฉัน
เตรียมข้างของ
ทั้งหมดพร้อม
แล้วล่ะค่ะ

ไม่ ไม่ ไม่
ต้องเช็กดู
อีกทีก่อน

อุตสาหกรรม
เตรียมให้
ภรรยาสุดที่รัก
กลับบ้านเกิด
พื้นที่ต้องเตรียม
ของให้ครบ

คุณคะ
คนรอบ
ข้างตกใจ
ใหญ่แล้ว
ล่ะค่ะ

ก็ฉัน
เป็น
ห่วงนี่

เอา
คุณเองไม่ใช่
เพรอะคะ
ที่แนะนำให้
กลับไปสู่อากาศ
บริสุทธิ์ที่บ้าน
นอกระ

ใช่แล้ว
เพราะถ้าเธออยู่ใน
เมืองเวสต์ต้องสิ้น
ปีเมืองผลการทำงาน
แน่ๆ เพราะฉะนั้น
รีบไปบ้านนอก
และไปสู่อากาศ
บริสุทธิ์เถอะ

กินแยะ
ขนาดนั้น
ไมไหว
หรอกค่ะ

เอ้า
นี่!!

ฉันไม่สามารถ
ทำาได้เกี้ยว
โต้สักพัก
เพราะงาน
มันยุ่งอยู่
ถ้าถึงฤดูใบ
ไม้ร่วงแล้ว
จะรีบไป

เร็วไป
รีบล่า
คะ

อืม...
นายท่าน
คงจะดีใจ
มากเนอะ

เป็นสามี
ภรรยา
ที่รักใคร่
กันดี
ขนาดนี้

เอ๊ะ
คุณนาย
จะไป
ที่ไหน
นะ

รู้สึกว่
จะไปหมู่บ้าน
เล็กๆ
ที่ซื้อที่ดินในการ
ทำหุ่นเชิดนะ
ซื้อรู้สึกจะเป็น

เอาล่ะคะ
ฉันขออนุญาต
ไปหมู่บ้าน
คุณจะได้
ก่อนนะคะ

ดูแล
สุขภาพ
ให้ดี
ด้วย

อย่าถือ
อะไร
หนักนะ
รักษา
สุขภาพ
ให้ดีล่ะ

ไม่ละ
วันนี้
อากาศ
ดี

ขอขึ้น
เดินเล่น
สักหน่อย

2 เดือน
ผ่านไป

โอเค
ขณะที่
ธนาคารก็
เสร็จแล้ว
วันนี้กลับ
ได้ล่ะ

ฉันผม
จะเตรียม
รถให้

คุณโซจิคะ
มีอะไร...
เปลี่ยนแปด
ปีไปเลยคะ

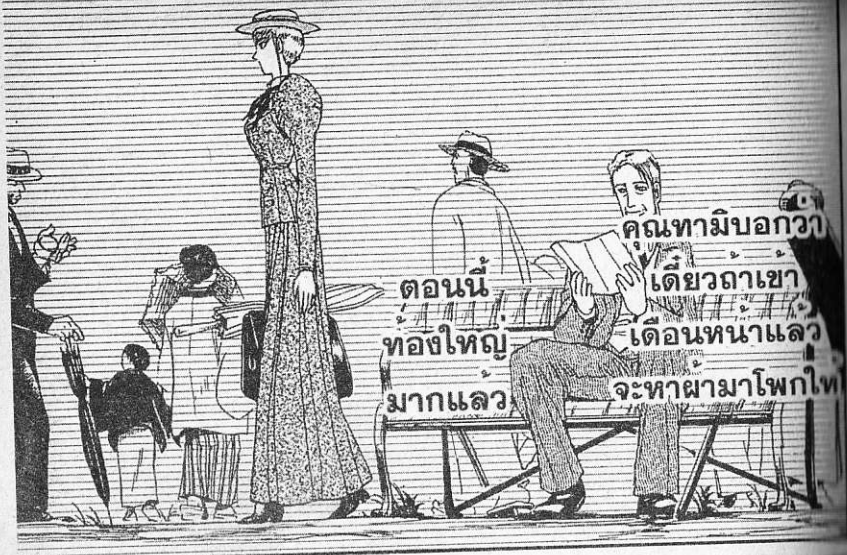
สวนดิฉันยังมี
การแพทของบาง
แต่วาสวนอัน
ก็ไม่มีอะไร
เป็นพิเศษ

ถึงแม่...
หมู่บ้านคุณ
จะเป็นหมู่บ้าน
ที่เล็ก
แต่วาอากาศ
นั้นบริสุทธิ์ดี
ทุกคนรอบข้าง
ก็ใจดีมาก

และถ้าเกิดมี
คุณโซจิโรอยู่ที่
ฉันก็ไม่ต้องการ
อะไรอีกแล้วล่ะคะ

พูด
ซะ
เชียว

เอ่อ
ขอโทษ
ที่เสีย
มารยาท

มันจะถูก
ดั่งไว้ในที่
ที่ผู้คน
สามารถเห็น
มันได้

การที่
ผู้คนได้
เห็นหุ่น
แบบนี้

จะทำให้
ผู้คน
ยิ้มแย้ม
ได้เทร
อะ

ทำไม

ถึงได้
เอารูปปั้นของ
คนที่ถูกยิงบน
กางเขนอย่างน่า
ทรมานมาไว้ใน
ที่แบบนี้คะ?

เอ๊ะ

อะไรกัน
นี่! ฟ้า
ผ่าตาเหมือน
ดินเจรีนา
ไม่มีผิด
เลยนะ!!

เอ่อ...
ฉันเองก็
ไม่ได้รู้อย
ละเอียดมาก
เท่าไรหร
ออกนะ

แต่ฉันว่า
คนที่ได้เห็น
รูปปั้นนี้คงไม่
ได้ยิ้มแย้ม
หรอก เป็นไป
ในทางตรง
กันข้ามมาก
กว่า

ถาม
ผม
เทร

ตั้งแต่
ตั้งเนี่ย
ออกมา
เดินทาง
ก็ได้เห็น
สิ่งที่คน
กับฉัน
มาทำ

เอ่อ...
สัญลักษณ์
ของศาสนา
ที่มาจาก
ต่างประเทศ
อันนั้นะ

เป็นตัวแทน
ของบุคคลคน
หนึ่งที่ยอมตาย
เพื่อบาปของ
มนุษย์ทุกคน
พอทุกคนมอง
ไปที่หุ่นนี้ก็จะ
ระลึกถึงและใช้
ชีวิตอย่างถูก
ต่อโดยต่าง
ไกลบาป

บาป..?
บาปคือ
อะไรคะ
?

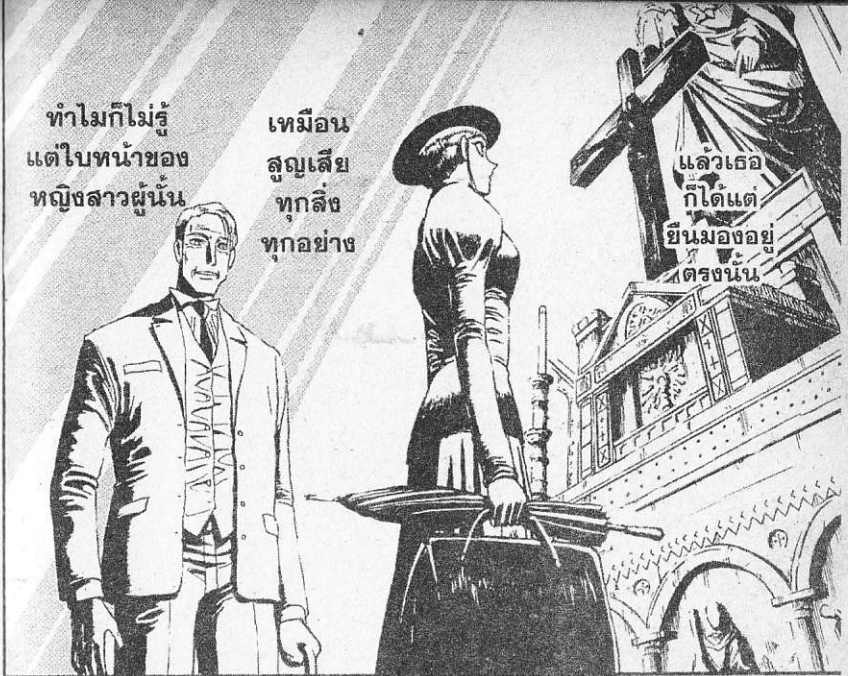

หลาย ๆ
อย่างนะ
อย่างเช่น
ฆ่าคน
การฉ้อฉล
ริษยาหรือ
โลก

อ้อ เคยมี
คนเล่าให้
ฟังแบบนี้
ด้วยนะ

การสร้าง
รูปเคารพขึ้นมา
ตามอย่างสิ่ง
ใดในโลกนี้
เป็นต้น

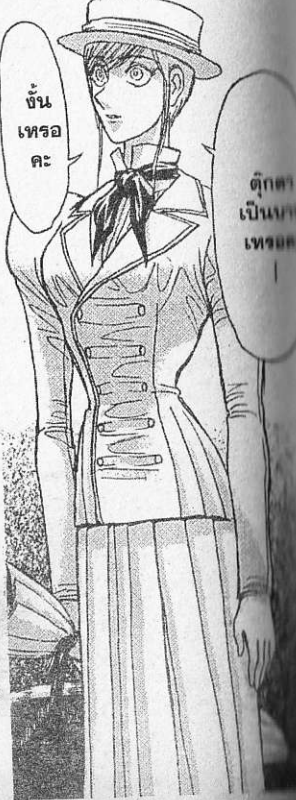
ทำไมก็ไม่รู้
แต่ใบหน้าของ
หญิงสาวผู้นั้น

เหมือน
สูญเสีย
ทุกสิ่ง
ทุกอย่าง

แล้วเธอ
ก็โต้แต่
ขมมองอยู่
ตรงนั้น

อืม...
พวกตุ๊กตา
นี่คงสร้าง
ขึ้นมาเพื่อ
ให้เหมือน
คนละนะ

ฉัน
เหรอ
คะ

ตุ๊กตา
เป็นแบบ
เหรอคะ

แต่ว่า
อย่าถาม
ฉันเลยฉัน
ไม่ค่อยรู้
รายละเอียด

นั่น
หมายถึง
ถึง
ตุ๊กตา
ด้วย
รีไปล่า
คะ

แหม
จะพูดอย่างงั้น
ก็ไม่ได้มั้ง
ฉันเองก็เป็น
คนสร้างตุ๊กตา
ขายซะด้วย

อย่างนี้
ฉันก็ถือ
ว่าเป็น
อาชีพการ
ละสิ...

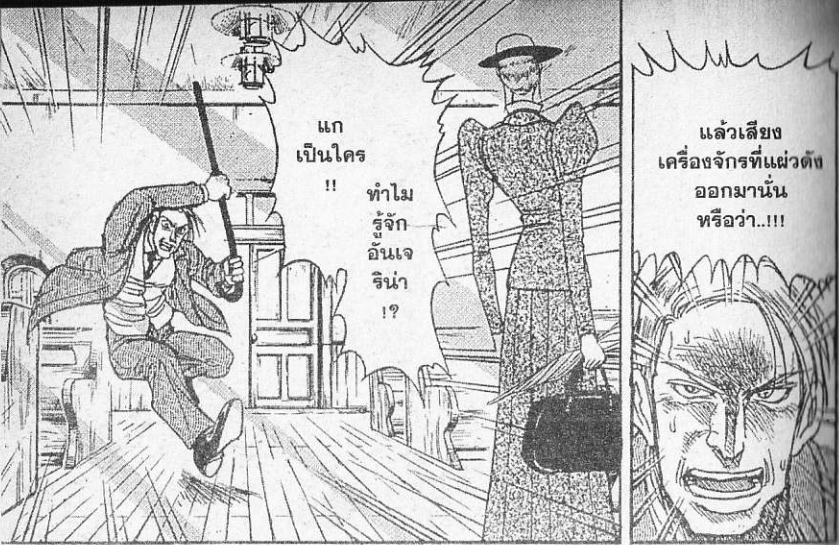

ว่ามนุษย์
ที่ชื่อไซงะ
อันเจริน่า
อยู่ที่ไหน
สินะ

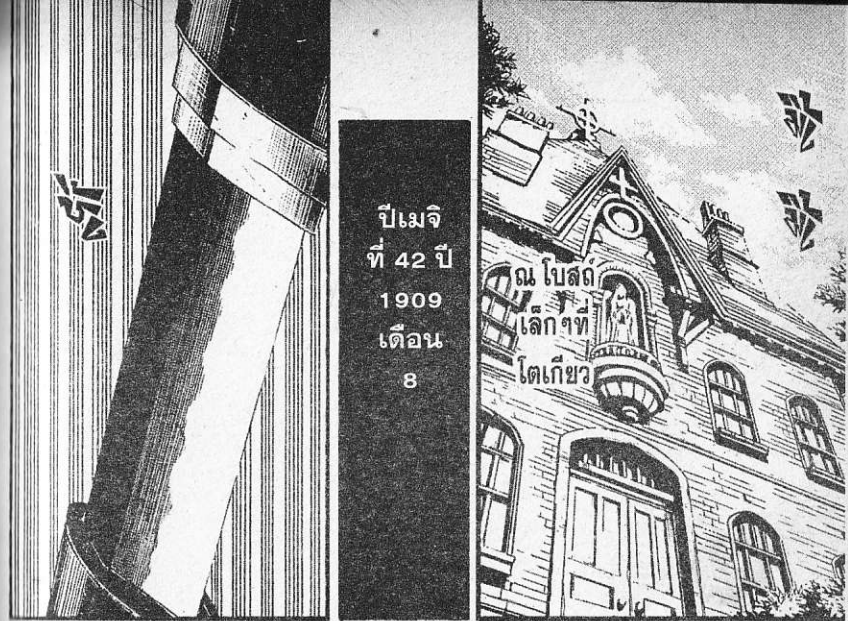
สร้าง
ตุ๊กตา
เหรอคะ
?

ฉันคุณ
คงทราบ
|

แก
เป็นใคร
!!
ทำไม
รู้จัก
อันเจ
รีน่า
!?

แล้วเสียง
เครื่องจักรที่แผ่ดัง
ออกมานั้น
หรือว่า...!!!

ปีเมจิ
ที่ 42 ปี
1909
เดือน
8

ถนนโบสถ์
เล็กๆที่
โตเกียว

เข้ามา
ที่นี่เพื่อ
ที่จะพบ
มานะขัย
ผู้นั้น

ข้า
ชื่อ
ฟรองซ็อง
เป็น
ออลโต
มาตา

ขั้น
คือ
ไซจะ
ไซจิ
!!!

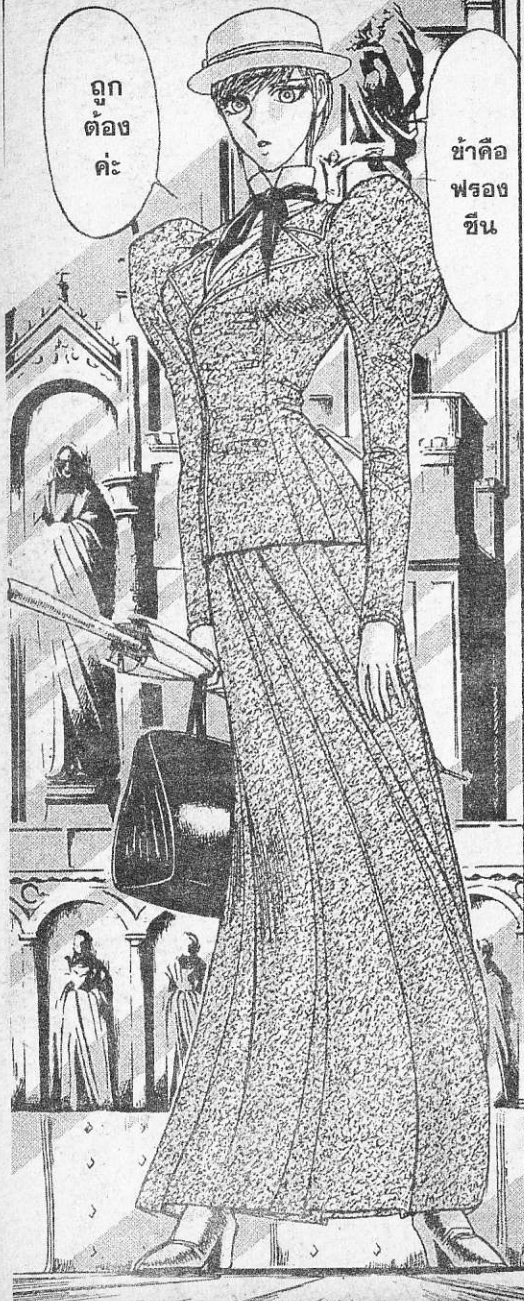
เป็นสามี
ของ
อันเจรีน่า
!!!

ฉากที่ 22 ตุ๊กตาฟรองซ็อง

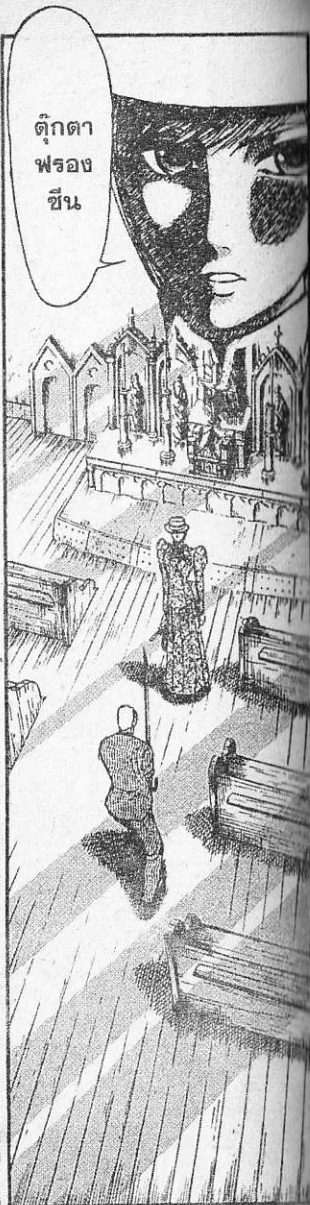
เธอเป็น
เจ้านายของ
พวก
ออลโตมาตา

หัวหน้าคณะ
ของละครสัตว์
ยามวิกาลของ
พวกมันินะ

ถูก
ต้อง
ค่ะ

ข้าคือ
ฟรอง
ซีน

ตุ๊กตา
ฟรอง
ซีน

อันเจรีน่า
เป็น
ภรรยา
ของซีน

มี
อะไร
!?

ข้าไม่ได้มี
อะไรโดยตรงกับ
ภรรยาของ
คุณ

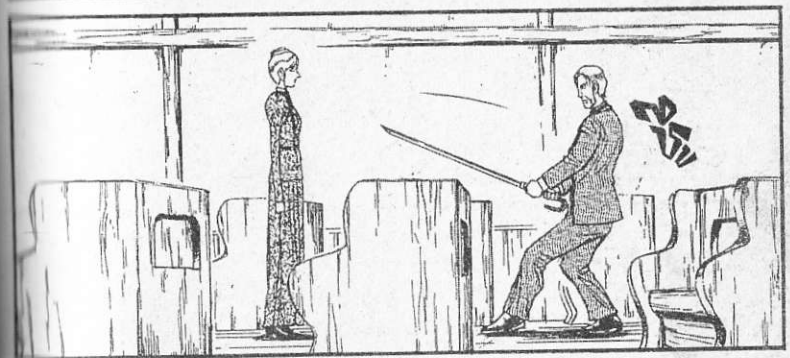
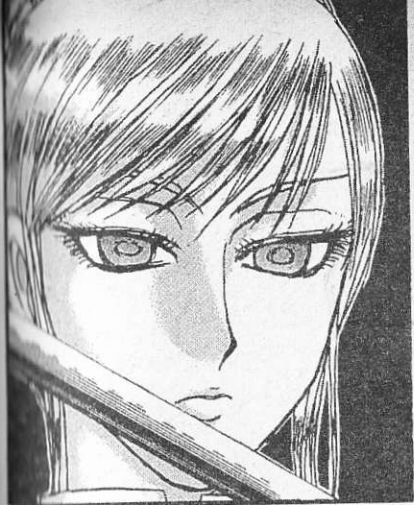
อะไร
นะ
!?

ถ้าหาก
คุณเป็น
ผู้คิดค้น
และสร้าง
หุ่นเชิด
ของพวกเขา
ซิโรซานะ ข้าก็
ละก็ เต็มใจ
จะถูก
คุณ
ทำลาย
ณ ที่นี้

เพราะยังใ
กก็ตามเหตุผล
เดียวที่ข้าตามหา
ไซะ ลันเจรีน่า
คือเพื่อให้เธอ
ทำลายข้า

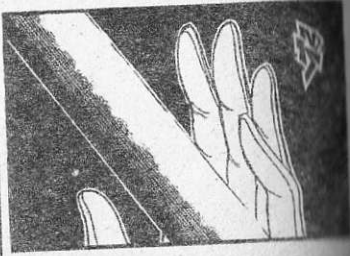

นี่ แกแอบ
วางแผน
อะไรไว้รี
เปล่า?

คิดว่า
ฉันจะเชื่อ
คำพูดของ
หุ่นอย่าง
แกชั้นระะ

ถ้า
อย่างนั้น
ก็จงใช้ดาบ
นี้ตัดคอข้า
ให้ขาดชะ
!!!

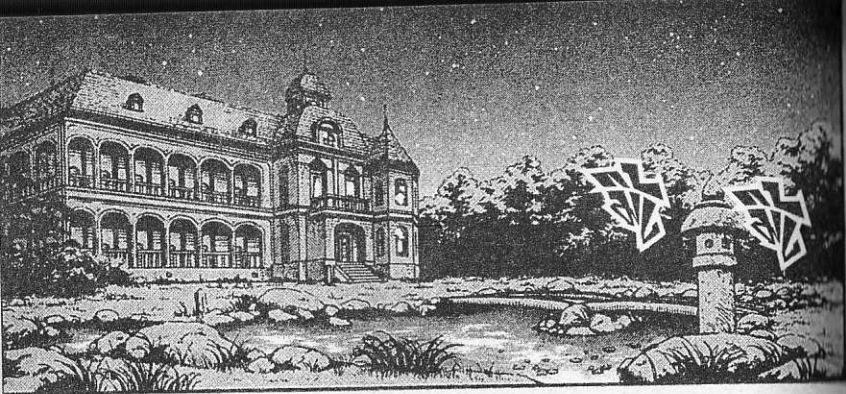
มัน
ไม่ได้จะ
เพื่อเธอ
หรอกนะ

แต่ว่า
ถ้ามี
เหตุผล
อย่างอื่น
อีกละก็

ทำไมผู้นำของ
เจ้าพวกหุ่นฆาตกร
ที่สามารถคิดได้
ขยับได้ตัวเอง
ต้องการถูก
ทำลายด้วย

เหตุผล
คืออะไร
เล่ามา
ชะ!!

ชั้นจะดึง
ตัวฟันเพื่อ
บางตัวของ
ข้อเท้าและ
ข้อศอก
แล้วก็
จะทำให้
นิ้วตบง
ตัวหลวม
ขึ้นต็ด
สายลวด
นี้

คุณ
ไม่ต้อง
ห่วงว่า
ข้าจะ
สามารถ
ปรับ
โครงสร้าง
เหล่านั้น
ด้วย
ตัวเอง
หรอกค่ะ

เพราะ
ในร่างกาย
ของข้าเต็ม
ไปด้วยวิชา
อันศักดิ์สิทธิ์
ของผู้สร้าง
ซึ่งข้าไม่
สามารถแต่
ต้องได้

คิดถูก
แล้ว
ใช่ไหม

คะ ตอนนี้
ข้าเต็มใจ
ที่จะถูก
แยกจาก

วิชา
อันศักดิ์
สิทธิ์
ชั้นรี...
มันก็จริง
นะ

ผู้สร้างเธอจะต้อง
เป็นคนที่มีความรู้
เกี่ยวกับการ
สร้างหุ่นที่ล้ำเลิศ
มาก ๆ แน่
ชั้นต้องยอม
รับเลย

ชั้น ข้าจะเริ่ม
ปรับโครงสร้าง
ของเธอให้มี
พลังกำลังและ
การเคลื่อนไหว
ลดลงให้เท่า
กับมนุษย์
ธรรมดา

ตกลง
คะ

คะ

แต่ว่า
ท่าน
ผู้นั้น

ไม่ยอมพา
ข้าไปกับ
เขา

ทำไม
เจ้าถึง
ไม่
หัวเราะ
!!!

เจ้า
ไม่ใช่
พรอง
ซีน
!!!

ท่าน
ผู้สร้าง
!!

เจ้าเป็น
แค่ของเล่น
ที่ไม่มีจิต
วิญญาณ

เป็นอะไร
ธรรมดาไหม?
ถึงแม้จะเป็น
ของเล่นแต่ข้า
ก็สร้างเจ้าให้
หายใจเหมือนกับ
พรองซีน

แต่
ลาก่อน
เจ้าตุ๊กตา
เอ๋ย

ลาก่อน
สิ่งที่ไม่ใช่
พรองซีน

หากท่าน

ไม่พอใจ

ที่ข้า

ไม่หัวเราะ

ข้าก็จะ

เรียนรู้

วิธีการยิ้ม

และหัวเราะ

เพราะฉะนั้น

อย่าทิ้งข้า

ไว้คนเดียว

ในทุ่งดอกไม้

แห่งนี้

อย่า
ทิ้ง
ข้า
ไว้

โตโปรด
อย่าทิ้งให้
ข้าต้อง
ดับสูญไป
คนเดียว

ในคืน
ที่พายนกระหน่ำ
สายลมซัด
กรรโชกเลย

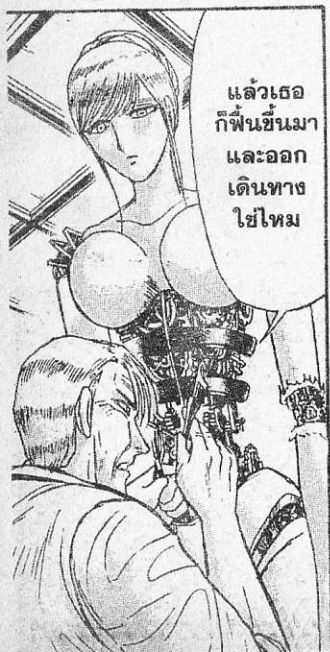

ข้า

จำเป็น
จะต้อง

ได้รับ
คำสั่ง

จาก
ท่าน

แล้วเธอก็
ฟื้นขึ้นมา
และออก
เดินทาง
ไซ้หอม

ไซ้
แล้ว

เพื่อแก้ไข
เหตุผลเหตุ
เดี๋ยวที่ท่านผู้
สร้างข้าทั้งคือ
“การขี้มไม่ได้”
ให้กลายเป็น
“ขี้มได้”

ข้าถึง
ได้พา
ออกโตมาตา
4 ตัวไป
พร้อมกับ
ข้า

โดยที่ข้าศึกษา
เอกสารและบันทึก
ค้นคว้าการสร้าง
หุ่นของนายท่าน
ของข้าและ
แผนแอนิเมชัน
แปรรูปทั้งหมด
ก็ด้วย

ข้าจะออก

อีกข้าสุมารอด

เดินทาง
เพื่อหา
วิธีการ
หิวเรอะ

หิวเรอะได้...
ข้าเชื่อว่า
นายท่านของข้า
ต้องกลับมา

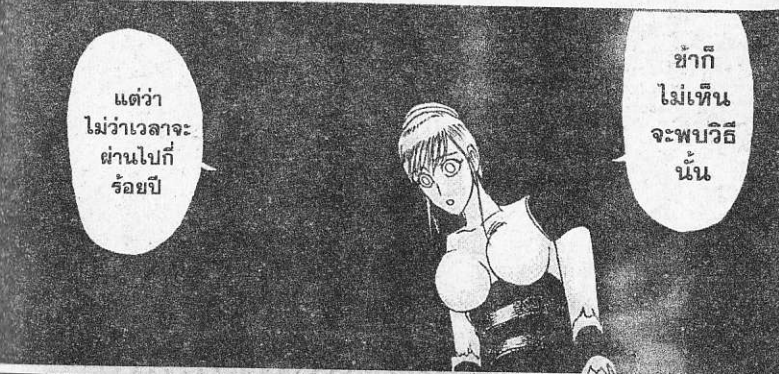
เพราะฉะนั้น
ออกเดินทางไป
พร้อมกับข้า
ด้วยเถอะเพื่อหา
วิธีที่จะหิวเรอะ

และพวกเรา
ก็สร้าง
พวกพ้อง และ
เพิ่มขึ้น เพิ่มขึ้น
เพื่อจะ
ค้นหาวิธี
นั้น

พวกออกโตมาตา
เหล่านั้น
เกิดขึ้นมาด้วย
จุดประสงค์เดียว
คือต้องการทำ
ให้ข้าขี้มได้

แต่ว่า
ไม่ว่าเวลาจะ
ผ่านไปกี่
ร้อยปี

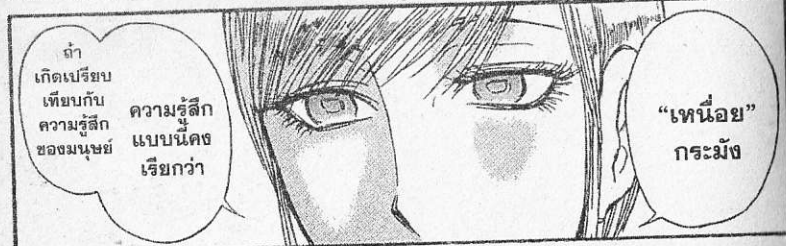
ข้าก็
ไม่เห็น
จะพบวิธี
นั้น

ไม่ว่า
จะเห็นหุ่น
หรือตุ๊กตา
ที่รูปทรง
แปลก
ประหลาด
ขนาดไหน

ถึงแม้จะ
ทำให้
ผู้คนทุกข
ทรมานเพียง
ใด ข้าก็ไม
สามารถ
หัวเราะได้

ถ้า
เกิดเปรียบ
เทียบกับ
ความรู้สึก
ของมนุษย์
เรียกว่า

ความรู้สึก
แบบนั้นคง
เรียกว่า

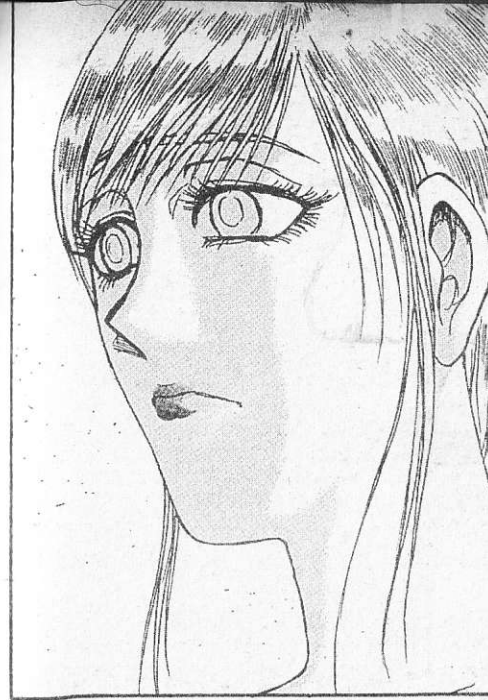
“เหนื่อย”
กระมัง

พวก
ออโตมาตา
ก็ยังคง
พยายาม
ทำให้ข้า
หัวเราะ

แต่ว่า
ถึงแม้
วันเวลา
จะผ่านไป
ร้อยกว่า
ปี

ข้าก็
ไม่สามารถ
หัวเราะ
ได้

เพราะฉะนั้น
เธอเลยทิ้งเหล่า
ออโตมาตาไว้
แล้วเดินทางมา
หามนุษย์ที่
สามารถทำลาย
เธอได้ใช่ไหม

คะ เพราะว่า
ข้าได้ค้นพบ
ชิ้นส่วนบางอย่าง
ในหุ่นที่พวก
ซีโรซานะโฮ
ในชิ้นส่วน
เหล่านั้นมีชื่อ
ไซดะ อันเจริน่า
เขียนอยู่

ในตัวข้า
ก็มีคอกวีได้
หลังไหลอยู่
ทำให้มีความ
ทรงจำของ
ซีโรซานะ
อยู่ในตัว

เพราะฉะนั้น
ข้ารู้ดีว่าสิ่งที่
พวกเจ้าทำต่อ
มนุษย์นั้นเป็น
สิ่งที่ให้อภัย
ไม่ได้

เพราะ
ฉะนั้น
ฉันใน
ตอนนี้

เติมไปด้วย
ความรู้สึกที่อยาก
จะระบายให้เธอ
ฟังว่าสิ่งที่เธอทำ
ไปนั้นมันผิดและ
เอาแต่ใจตัวเอง
พรอง
ซีน
เอ๊ย
!!!

ฉัน
คิด
ว่า
เธอควร
จะถูกผู้ที่
ทรمانจาก
โรคโซนาซ่า
เป็นผู้ที่ลง
ทัณฑ์เธอ
เอง

แล้ว
ข้าจะเป็น
ยังไง?

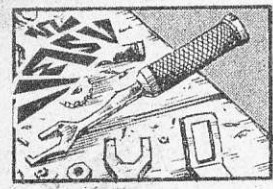
ผิด..?
เอา
แต่ใจ
ตัวเอง

คุณ
กำลังพูด
อะไร
หรือคะ
?

ซี...ไซลิ...
ที่ฉันพูด
มันก็เป็น
แค่
หลักการ

เธอน่ะ
ไม่ใช่
มนุษย์
!!!

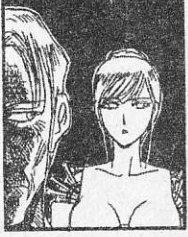
ทำไม
คุณไม่แยก
ส่วนข้าไป
ซะเลยล่ะ?

.....
เพราะว่า
ฉันไม่ได้ติด
โรคโซนาซ่า
ที่พวกเธอ
เป็นคนแพช
ใจล่ะ...
!!!

เอาละ การปรับ
แต่งเสร็จสิ้นลง
แล้ว ตอนนี้พล
กำลังและความ
สามารดของเธอ
เทียบเท่ามนุษย์
ธรรมดา!!

ฉัน
จะส่งเธอ
ไปหา
อันเจรีน่า
ที่หมู่บ้าน
คูโรระ

มันก็จริง
อยู่ แต่
ตอนนี้
ฉันกำลัง
สับสน

รู้ยูแกใจว่า
อโโตมาตา
และพรองซีน
นั้นทำในสิ่ง
ที่ช่วยภัยกับ
มนุษย์เกิน
กว่าจะให้
อภัย

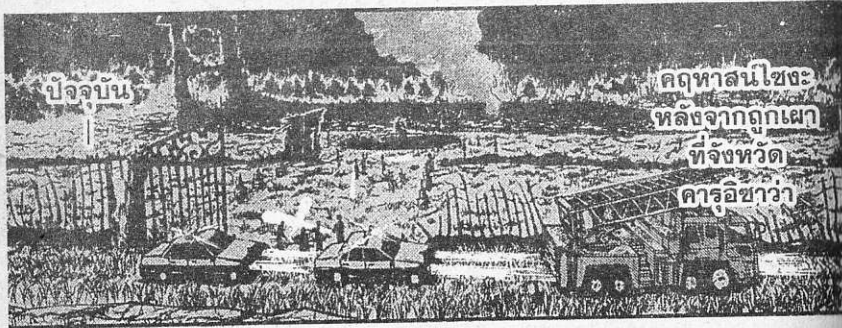
แต่ว่าพอ
ฉันได้พบ
เจอแล้ว
ฉันมีความ
รู้สึกว่ามี
เล็กเกินไป

ตอนนี้
ฉันเริ่ม
เกิด
ความคิด
ว่า

เป็นสิ่งที่
ชั่วร้าย
จริงหรือ

เจ้า
ตึกตา
ตัวนั้น:

คดีหาสนไซจะ
หลังจากถูกเผา
ที่จังหวัด
คาริลีซ่าว่า

มาซาร์
มาที่นี่
แล้ว
ไซโหม

แล้วก็
ได้ต่อสู้กับ
พวกคน
ของ
คุณโรจะ

ไม่มีมิตพ
ก็แสดงว่า
ถูกพาตัว
ไป

ที่
หมู่บ้าน
คุณโรจะ

อยู่ดี
ก็ได้ยื่น
เสียงคุ้ม
นะ

ฉันก็ไม่รู้ว่าเจ้าหนู
นั้นไปทำอะไร
เปล่า พ่อเรียกพวก
ดับเพลิงมากก็ไม่พบ
ใครแล้ว

ชั้นเลยโทรไป
รายงานที่หัวหน้า
หมู่บ้านคุณโรจะ
แล้วนะ แต่ว่า
อะไรเกิดขึ้น
หลังจากนั้นก็
ไม่ค่อยรู้หรอก

เข้าใจละ
ขอบใจ

ปัจจุบัน
ณหมู่บ้านคุณโรจะ
ไม่กี่ชั่วโมง
ต่อมา

หมู่บ้าน
คูโรจะ
90 ปีแล้ว
สินะ

ที่เรา
ไม่ได้
มาเยือน
ที่นี่

ใช่
ไหม
มามืออง

ที่นี่
ก็เป็นครั้งแรก
ที่สมได้
พบกับ
มามืออง

ตอนนั้น
ผมมาที่นี่เพื่อ
ทำหน้าที่ของ
ซีโรจนาเนะ

แต่วันนี้
ไม่ใช่อย่าง
นั้นหรอก
นะมามืออง

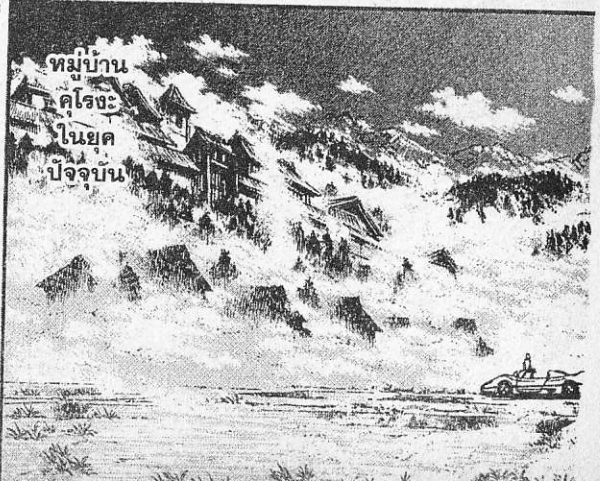
จุดประสงค์
ไม่เหมือนกับ
ตอนนั้น
เมื่อปี 1909
ในยุคเมจิ

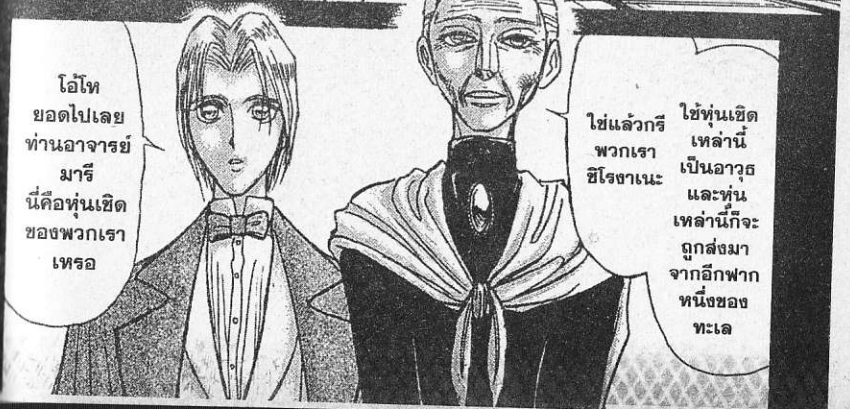
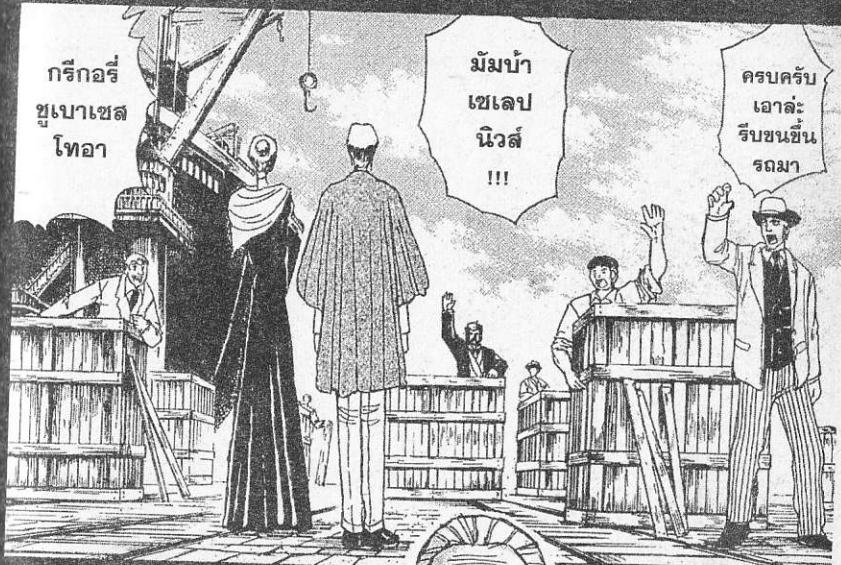
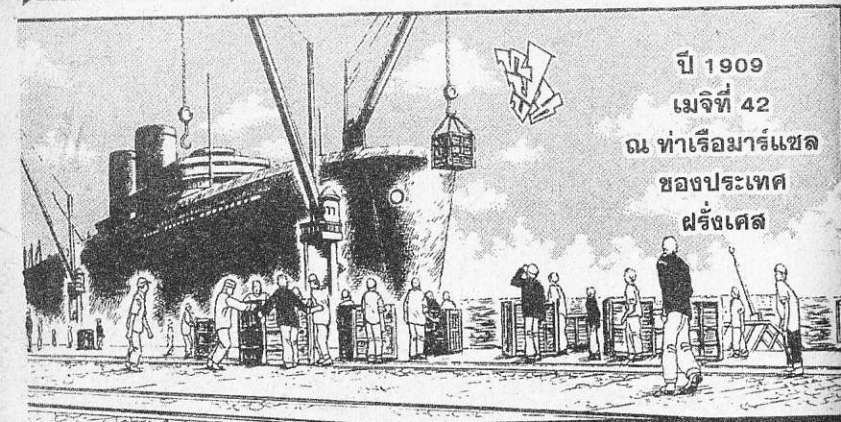
ภาคที่ 23 คิโร

91 ปี
แล้วสินะ
ที่ได้มาเยือน
หมู่บ้านแห่งนี้

หมู่บ้าน
คูโรจะ
ในยุค
ปัจจุบัน

อีก
ฟากหนึ่ง
มีคนซ่อม
หุ่นที่มีฝีมือดี
ขึ้นเทรือ
ครับ

ถูกต้อง
แล้วหุ่นที่เขา
คนนั้นสร้าง
เป็นหุ่นที่
สวยงามและมี
ประสิทธิภาพ
สูง

เปล่าหรอกกรี
งานแรกของเธอ
นั้นไม่ใช่การ
ทำลาย
อโธมาต้า

เอ๊ะ
?

จะไป
ประเทศ
ที่หุ่น
เหล่านี้
ถูกสร้าง
ขึ้น

ไปพบกับคน
คนหนึ่งแล้ว
ขอเรื่องเขา
อะไรบางอย่าง

เอาละ
นี่จะเป็น

หุ่นตัว
แรกของเธอใจละ

ฉัน
ที่ไหน
ละครับ

แล้วคุณ
คนนี้เป็นใครกัน
ท่านอาจารย์
มารี

ช่วย
จึงเลย
!!!

มีสถานที่หนึ่งที่
หุ่นชั้นยอดจะ
ให้เธอไปพร้อมกับ
เจ้าหุ่นตัวนี้

ชื่อ
ประเทศ
คือ
ญี่ปุ่น

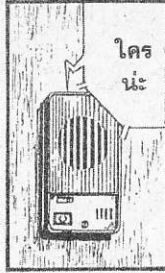
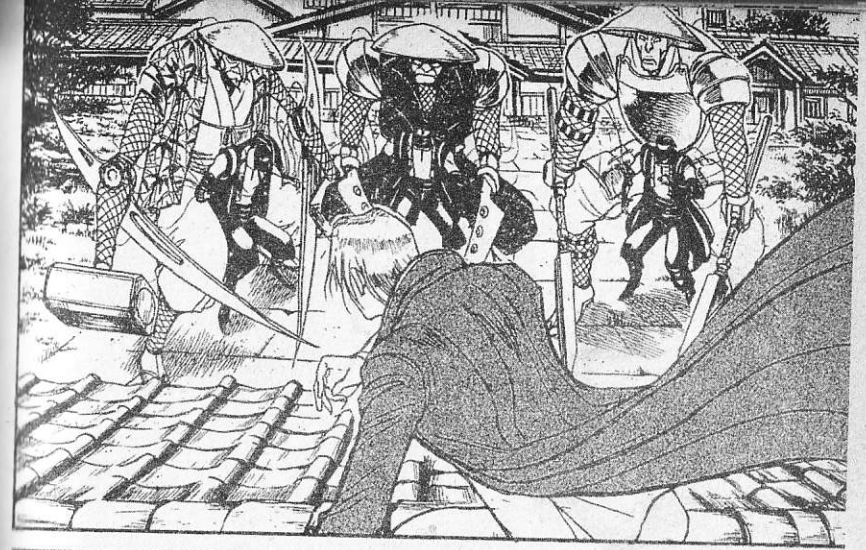
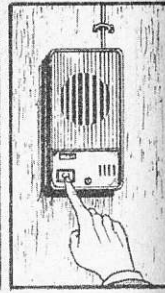
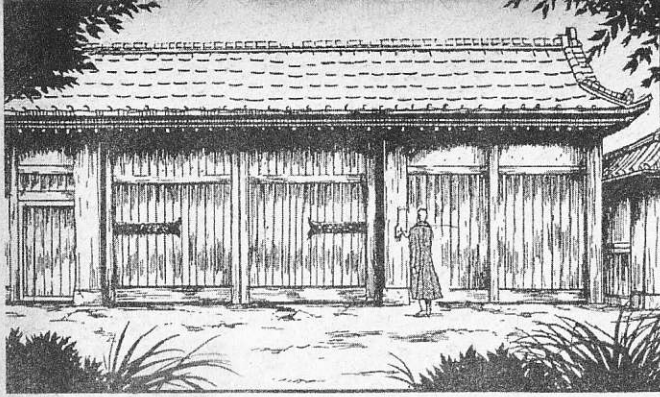

ในที่สุด
ผมก็จะได้
ทำลายอโธ
มาต้าแล้ว
ใช่ไหมครับ
!?

ชื่อของ
คุณคือ
อันเจริน่า
!!!

ใคร
นะ

เออ
กรี
คริตตอฟ
เรจ
เอชครีบ

ไม่รู้จิก
กลับไปซะ
!!!

นี่นายคิดจะ
บุกเข้ามา
ที่นั่นน่ะหรือ
เป็นใครกัน
แน่?

เป็น
ลูกน้อง
ของ
ซาตาโยชิ
ที่จะมา
ช่วยมัน
หรือไง?

ซาต
สามัญล้านัก
เทรอด เป็น
คำที่เหมาะสม
กับชิโรซะนะ
จริง ๆ

บอกให้
กลับไปได้!
ซาต
สามัญล้านัก
ซะจิจ

ถ้าอย่างนั้น
ก็อย่าหวัง
จะรอดไป
ได้เลย

จะให้
อติบายก็
ยุ่งยาก..
แกมดูท่าทาง
พวกนายเอง
ก็คงไม่ฉลาด
ขนาดนั้น
ซะด้วย

อะไรนะ

ให้ฉันไปเจอกับผู้รับผิดชอบจะดีกว่าไหม

พวกเราเป็นนักเชิดหุ่นนะ หุ่นเหล่านี้จะสามารถฆ่าแก่ได้ในพริบตา

อย่างนี้ก็หมายความว่าเด็กคนนี้เป็นซาตาโยชิจริงๆสินะ

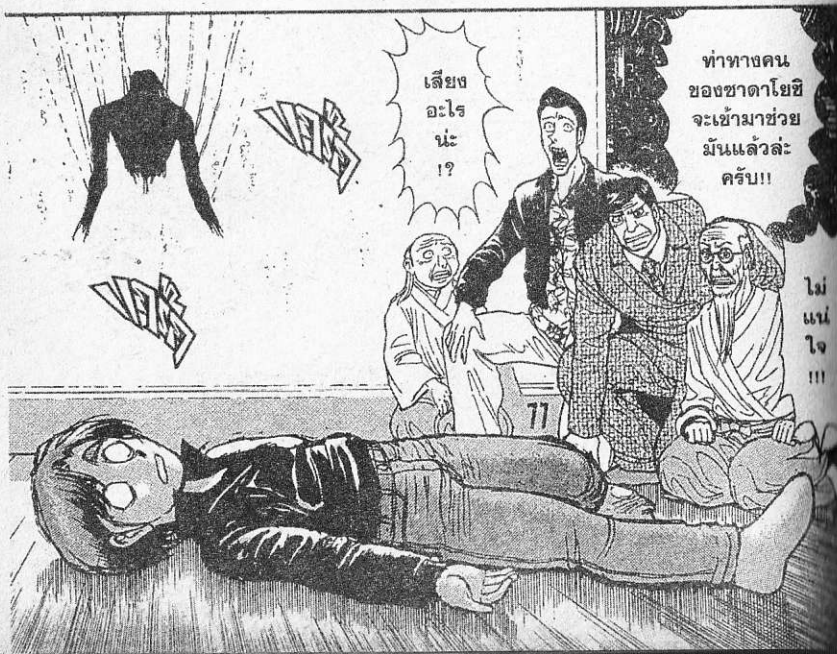
น่าจะเป็นเช่นนั้นนะครับท่านโยชิ

อย่าโดนพวกมันหลอกล่ะทุกคน

เซดสเปียร์เคยกล่าวไว้ว่า

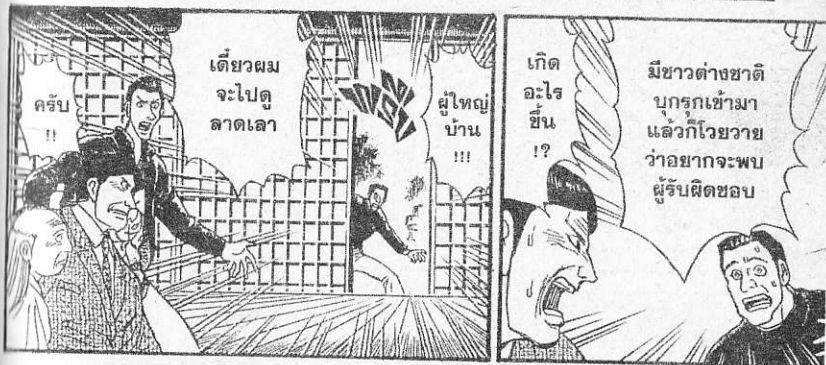
“ยากยิ่งนักที่จะให้คนรู้จักจูงมือกัน”

เสียงอะไรนะ!?

ท่าทางคนของซาตาโยชิจะเข้ามาช่วยมันแล้วล่ะครับ!!

ไม่นั่นใจ!!!

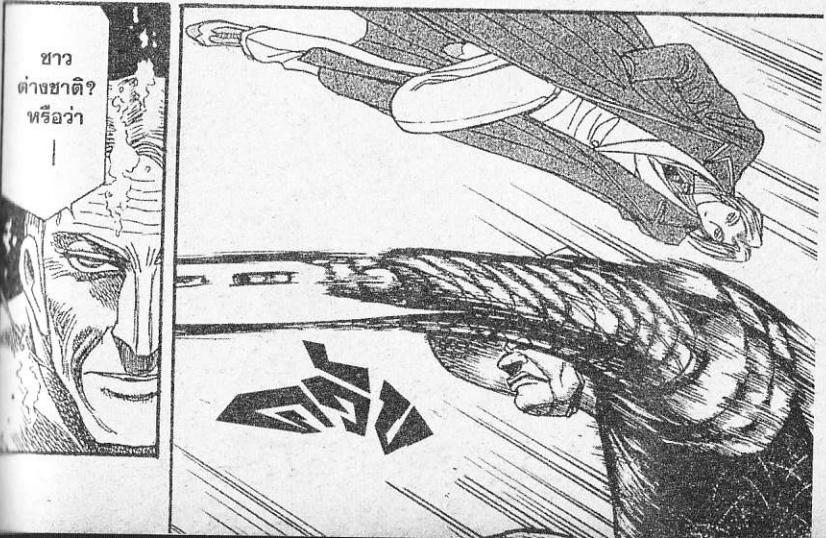
ครับ!!

เดี๋ยวผมจะไปดูลาดเลา

ผู้ใหญ่นบ้าน!!!

เกิดอะไรขึ้น!?

มีชาวต่างชาติบุกกรุกเข้ามาแล้วก็โวยวายว่าอยากจะพบผู้รับผิดชอบ

ชาวต่างชาติ? หรือว่า

นี่ พวกนาย คิดว่า พวกนาย จะต้องต่อสู้ กับทุกคน ที่บุกเข้ามา ด้วยหุ่นเชิด ぜんทรอ ใจ

เป็นคนที่ เชิดหุ่น ใต้เหมือง กันอย่าง ผมจะทำ ยึดใจละ

จะทำ อะไร นะ

แล้ว ถ้าเกิด ศัตรู ที่บุก เข้ามา

หนอย ...

จงจำ เอาไว้ ights ...

จงดู คู่ต่อสู้ ให้ดีก่อน จะต่อสู้

หนอย !!!

เอาละ !!!

ตามไป เก็บมัน ซะ!!

เอ๊ะ เอ๊ะ ?

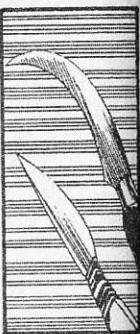
ทำอะไร นะ !?

ถูก
ตัด
ตาย

หมด
แล้ว
!!!

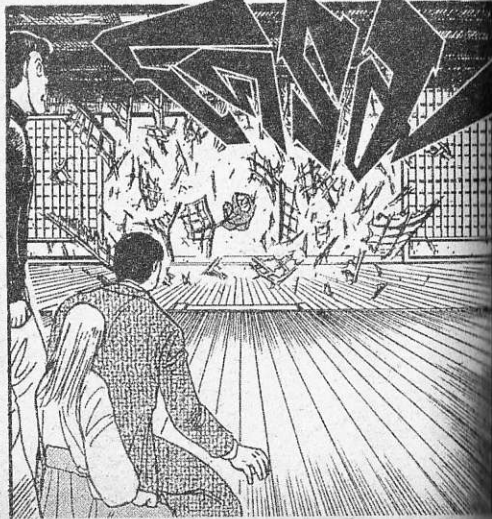
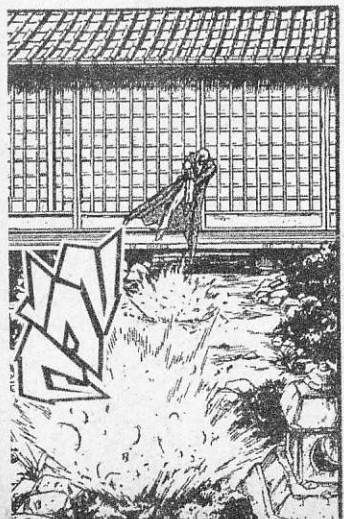
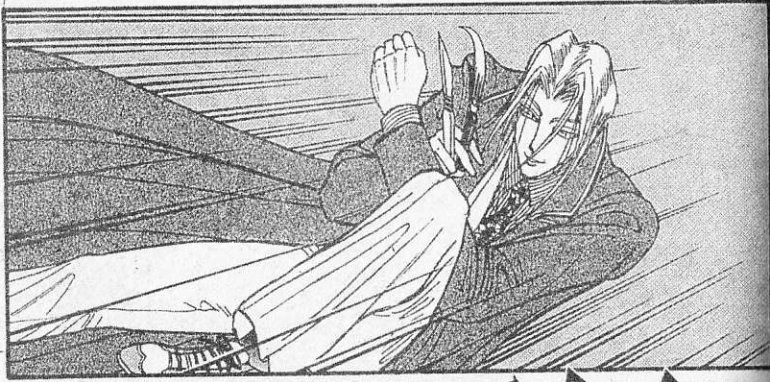
อะไร
กัน
!?

นั่นเอง
หรือ
พวกของ
มัน!?

หนอย
!!!

เรา
ทุกคน
เตรียม
พร้อม
!!!

เตรียม
รับมือ
!!!

พวกเรา
จะฆ่าแกง
ไปพร้อมๆ
กับ
ซาตาโยชิ
ซะเลย

กรี
เอง
เทรล

นี่
นายมาที่นี่
เพื่อฆ่า
ซาตาโยชิ
ใช่ไหม?

ท่านไซจิ
นี่มัน
หมายความว่า
ว่ายังไง

ชาย
คนนี้
เป็นใคร
กันแน่

ทุกคน
ชายคนนั้น
ไม่ใช่ศัตรู

ชายคนนั้น
เป็นคนที่ทำให้
ความร่วมมือ
ในการสร้างหุ้น
เชิดให้กับหุ้น
ของหมู่บ้าน
คโระงะ

เขาเป็น
ชิโรงาเนะ
...

อืม...
ถูกต้องแล้ว
ถ้าเมื่อไรที่
แน่ใจว่าเด็ก
คนนั้นถูก
ดาวนโหลด
ความทรงจำ
ของซาตาโยชิ
จริง

ผมจะฆ่า
แนตาม
สัญญาที่
ให้ไว้เมื่อ
3 ปีที่
แล้ว

นั่นสินะ
ตั้งแต่วันที่
ฉันตัดสินใจ
จะต่อสู้กับ
ซาตาโยชิ

มันเป็น
สิ่งที่ฉัน
เคยขอเรื่อง
ไว้กับเธอ

นั่นเอง
เทรล
ชิโรงาเนะ

ที่ว่ากันว่ามี
วิชาการเชิดหุ่น
ล้ำเลิศ

และเป็น
มนุษย์ที่ไม่
ตาย

หลังจาก
ที่ท่านต่อสู้
กับซาตาโยชิ
เจ้านั้นก็หาย
สาบสูญไป

เพราะฉะนั้น
ไม่มีใคร
สามารถระบุ
ได้ว่าการดาวน
โหลดความ
ทรงจำ
ของซาตาโยชิ
สู่มาซารุเป็น
ผลสำเร็จ
หรือไม่

อ้อ...
นายก็เลย
ให้มาซารุ
เดินทางเอง
ใช่ไหม

ใช่แล้ว
ขอให้มาซารุ
เดินทางไปที่
ซากคฤหาสน์
คารุอิซาวะ
พวกคนของ
คุโรจะกึกจะ
เริ่มไต่ตัว
แล้วจะให้
ท่านเป็นคน
ตัดสินใจ

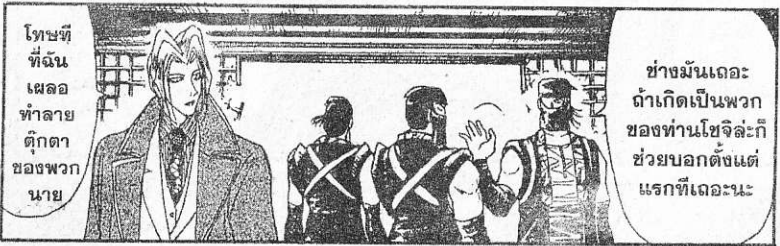

หลังจาก
ท่าน
ตัดสินใจ
คนที่จะมา
ซาดาโยชิ
คือผม

ขอภัย
ที่เสีย
มารยาท
บุกเข้ามา

อย่าง
นี้
เอซริ

โทษที่
ที่ฉัน
ผล
ทำลาย
ตุ๊กตา
ของพวกเขา
นาย

ข้าพเจ้านี้
กำเนิดเป็นพวก
ของท่านไซจิจะก็
ช่วยบอกตั้งแต่
แรกทีเดียวนะ

กรี
รู้สึกว่
เดจะมาเร็ว
เกินไป

ผลมัน
ยังไม่ออก
หรือ
ครับ

ตอนนี้
เด็กคนนั้น
กำลัง
เดินทางไป
ในความ
ทรงจำ
ของฉันอยู่

ผม
มาเร็ว
ไปจริง ๆ
ด้วยสิ
นะ

คุณ
กรี
!!!

อ้าว!
มาซารุคง
ฟื้นแล้ว
หรือ

ทำไม
คุณกรี
อยู่ที่นี้

91 ปี
ที่แล้ว
ชั้นนะ

เคย
มา
ที่นี่

เธอ
คงไม่รู้
อะไร
หรอกนะ

แต่ในยุคเมจิ
ตอนนั้น ผม
ได้มาที่นี่ด้วย
คำสั่งของ
ซีโรงาเนะ
เพียงคนเดียว

เพื่อมาหาหญิง
สาวที่มีศิลาไร้
กระด้างซึ่งเป็น
หินสำคัญที่เป็น
ตัวผลิตน้ำวิเศษ
อควอวิเต้

คิลานัน
ถูกซ่อนอยู่
ในร่างกาย
ของหญิงสาว
คนนั้นหญิง
สาวคนนั้น
คืออันเจริน่า

หน้าที่
ของผมคือให้
เอาคิลานัน
ไปใส่ไว้ในร่าง
ของเด็กที่อยู่
ในครรภ์ของ
อันเจริน่า

พวกเขา
คงเรียก
ยุคสมัย
นั้นว่าเมจิ

ใช่แล้ว
เมื่อ 91 ปี
ก่อนผม
เคยมาที่
หมู่บ้าน
คุโรงะ
แห่งนี้

หน้าที่
ของผม
คือ

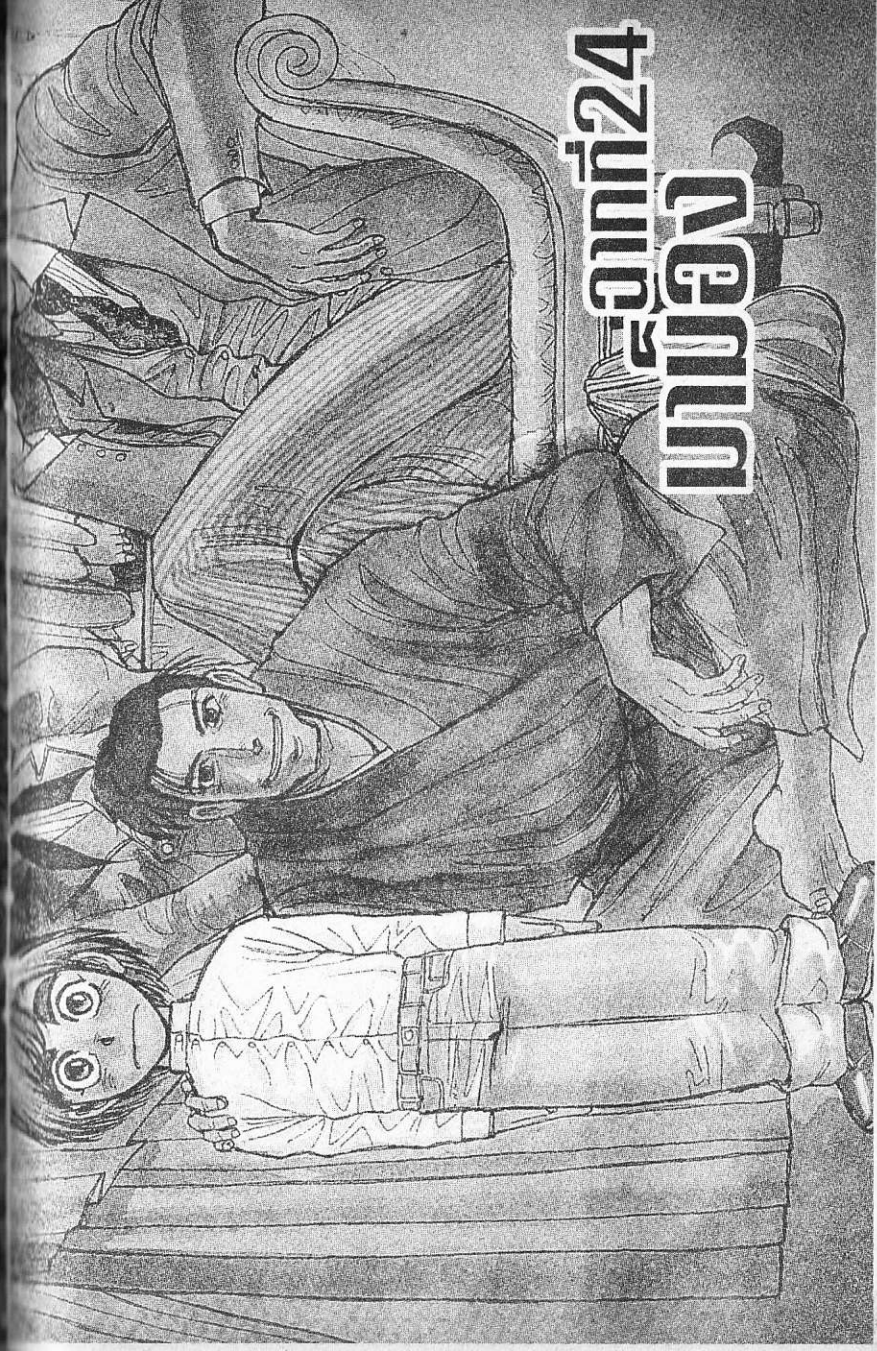
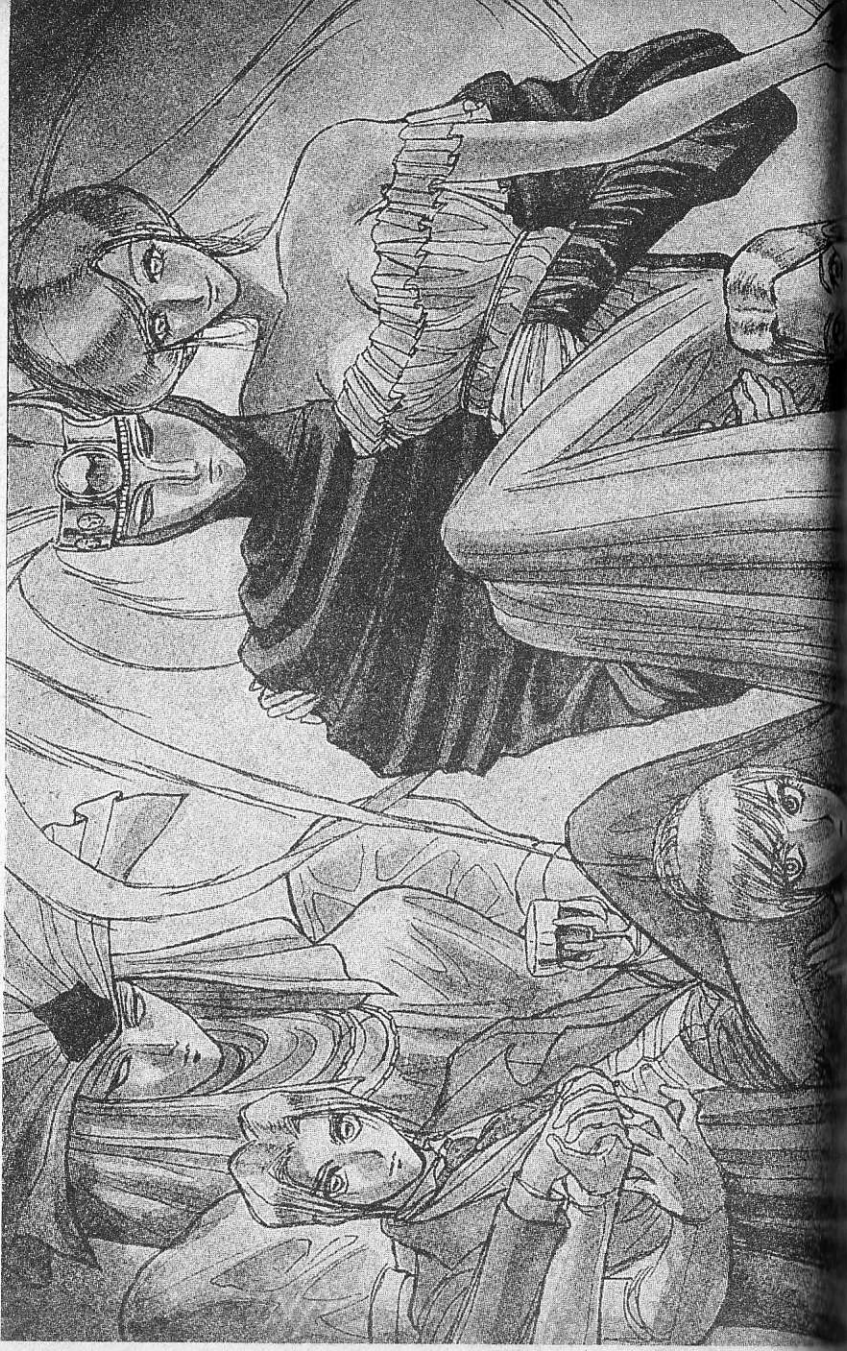
ให้เอาศิลา
ไร้กระด้างที่
อยู่ในร่างของ
อันเจริน่าย้าย
ไปอยู่ในร่าง
ของเด็กที่อยู่
ในครรภ์ของ
เธอ

ตอนที่ 24 เบบ็อง

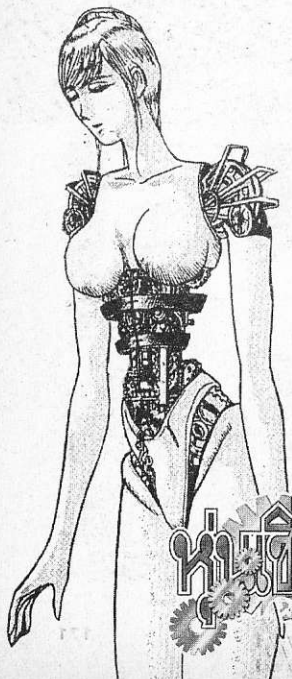

แน่นอน
อันเจริน่า
!!!

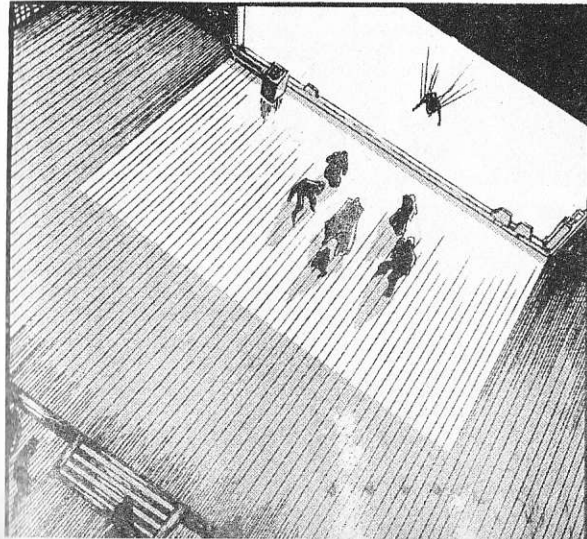
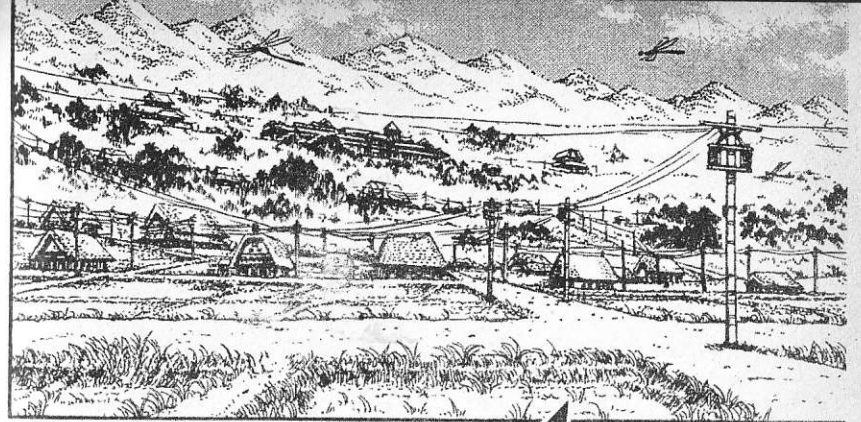
ไม่ยอม
รับแต่
โดยดี

หน้า 24
นางอน

หุ่นเหล็ก

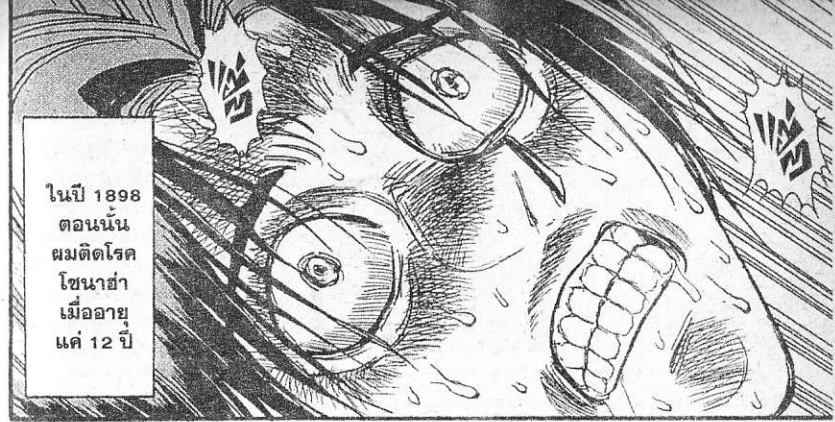

คุณกรี
ทำไมมาพูด
เรื่องนี้
กับผมล่ะ?

โซจิพยายามจะ
กระตุ้นความทรง
จำของซาตาโยชิที่
อยู่ในหัวของเธอ

ด้วยการ
ที่ให้เธอ
เดินทางไป
ในความ
ทรงจำของ
เขา

ในปี 1898
ตอนนั้น
ผมติดโรค
ไขนาซ่า
เมื่ออายุ
แค่ 12 ปี

แล้วความ
ทรงจำเหล่านี้
จะมีส่วน
เกี่ยวข้องกับ
คนที่เธอรู้ดี
ที่สุด

เอ๊ะ
?

หลังจากที่เธอ
รู้อดีตทั้งหมด
ผมอยากทราบว่า
เธอยังจะสามารถ
เรียกตัวเองว่า
มาซารุไดหรือเปล่า
ซาตาโยชิ

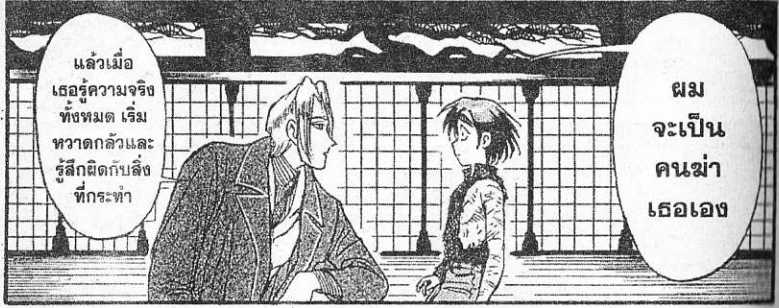

ถึงแม้สมัยนั้น
จะสามารถ
รักษาโรคระบาด
เช่นเพลสตีให้
หายขาดได้

แต่ว่าความ
สามารถ
ของหมอใน
ยุคนั้นก็ยัง
ไม่สามารถ
รักษาโรค
ไขนาซ่าได้

พ่อแม่
ของผม
เป็นแค่
ชาวปารีส
ธรรมดา

แล้วเมื่อ
เธอรู้ความจริง
ทั้งหมด เริ่ม
หวาดกลัวและ
รู้สึกผิดกับสิ่ง
ที่กระทำ

ผม
จะเป็น
คนฆ่า
เธอเอง

แน่นอน
คุณแม่ก็เป็นแค่
ผู้หญิงธรรมดาที่
ขึ้นกับการใช้ชีวิต
อย่างฟุ่มเฟือย

กรีจะ
นี้ลูกกวาดจะ
กินลูกกวาด
นี้แล้วทำตัว
เป็นเด็กดี
นะจะ

ครับ
มามือ
ง

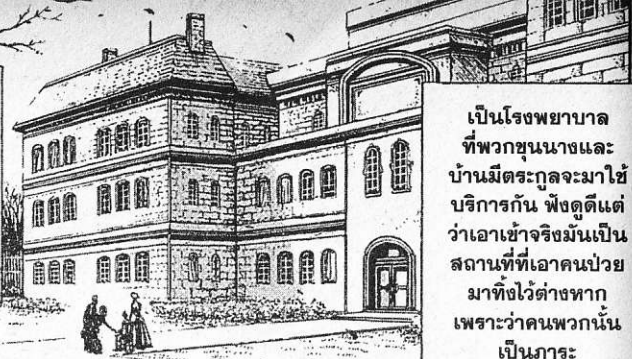

คุณ
กรี

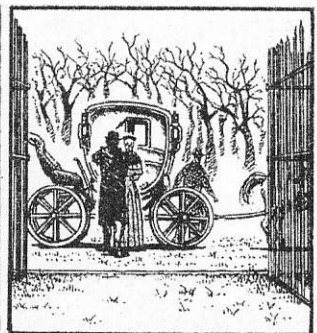

พัง
ให้ตี

หลังจากนั้น
ผมก็ถูกย้าย
ไปโรงพยาบาล
ที่อยู่นอก
ตัวเมืองของ
ปารีส

เป็นโรงพยาบาล
ที่พวกขุนนางและ
บ้านมีตระกูลจะใช้
บริการกัน ฟังดูดีแต่
ว่าเอาเข้าจริงมันเป็น
สถานที่ที่เอาคนป่วย
มาทิ้งไว้ต่างหาก
เพราะว่าคนพวกนั้น
เป็นภาระ

หลังจาก
นั้น
ชั้นก็ถูก
ทิ้งไว้
ล่ะ

ไม่
จริง
นะ

ใช่แม่?
ชั้นสมัยเด็กนะ
หน้าตาออกจะ
น่ารักขนาด
นั้น

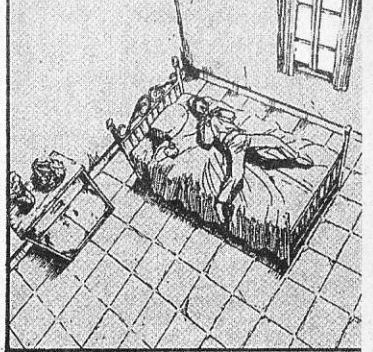

จาก
นั้น
?

นี่ตะกัษาย
แอบคิดใช่
ไหมว่าถ้า
ความรัก
ล่ะก็ นาย
ก็น่ารัก

พ่อแม่
ก็โตแต่
จ่ายเงิน
และก็ทิ้ง
ผมไว้ใน
โรงพยาบาล

ถึงอาการ
จะกำเริบขึ้น
แต่ในห้อง
สี่เหลี่ยมที่
แคบและ
เย็นนั้น
ผมก็
สามารถ
รักษาชั้น
ได้

ไม่ได้
คิดจะ
หนีอยู่

ก็หลังจาก
นั้น
ก็ไม่มีใคร
มาเยี่ยม
ชั้นเลย

เป็นผู้หญิงที่
ใช่ไม่ได้เลย คิดว่า
แค่ลูกกวาดแล้ว
จะหลอกเด็กได้
งั้นหรอ

เอาละ
ตัวผมในตอน
นั้นที่เผลอออกไป
กับคำพูดของ
ผู้หญิงอย่างนั้น
ก็ใช่ไม่ได้
เหมือนกัน
นะ

หมาย
ความ
ว่าใจ
ครับ?

แล้ว
เมื่อเวลา
ผ่านไป
เด็กโง่ๆ
อย่างผม

ก็เริ่ม
เข้าใจ
อะไรบาง
อย่าง

นับตั้งแต่
วันที่ผม
เกิดมาบน
โลกนี้

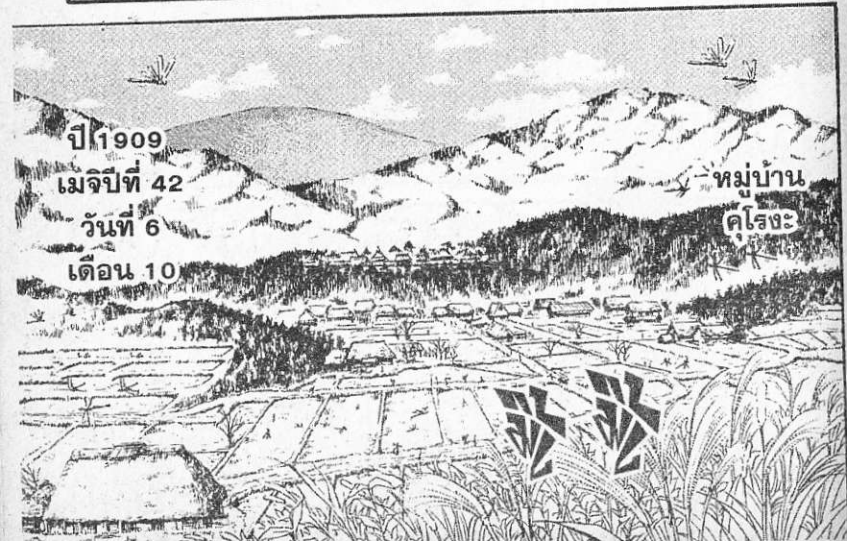
ผมอยู่
เพียง
ลำพังมา
ตลอด

และหลังจากนั้น
พอผมอายุ 14
ผมก็ได้พบกับ
ซีโรงาเนะที่ชื่อว่า
แมรีและก็กลายเป็น
พวกนักทำลายหุ่น

เวลาฝึกซ้อม
10 ปีได้ผ่านไป
อย่างรวดเร็ว
แล้วงานแรก
ของผมก็ได้
มาถึง

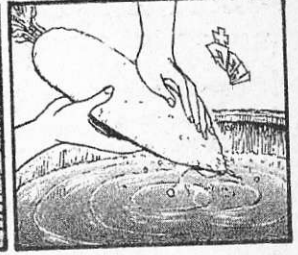

ปี 1909
เมจปีที่ 42
วันที่ 6
เดือน 10

หมู่บ้าน
คโรงะ

ตายแล้ว
คุณนายห้องโต
ชะขนาดนั้น
คิดจะทำอะไรนะ
เจ้าคะ?

อรุณ
สวัสดิ์
โทมัสซัง

ชั้นก็จะ
ล้างให้เสร็จ
ไปซะเลย
ทีเดียว

ไม่ได้นะ
เจ้าคะ
ทำอย่างนั้น
ได้ยังไง

เอาละ
ค่ะ
ยินและ
ค่ะ

แต่
วันนี้
ฉันรู้สึก
ดีนะ

ถึงจะรู้สึก
ดีไม่ดียังไงก็ตาม
คุณอันเจริน่าเป็น
ถึงภรรยาของคน
ที่ช่วยเหลือหมู่บ้าน
นี้เสียวนะเจ้าคะ

จะให้คนอย่างนั้น
มาล้างผักได้ยังไง
กัน ถ้าเกิดใคร
เขามารู้อาจะ
ตำหนิพวกอฉัน
ได้นะเจ้าคะ

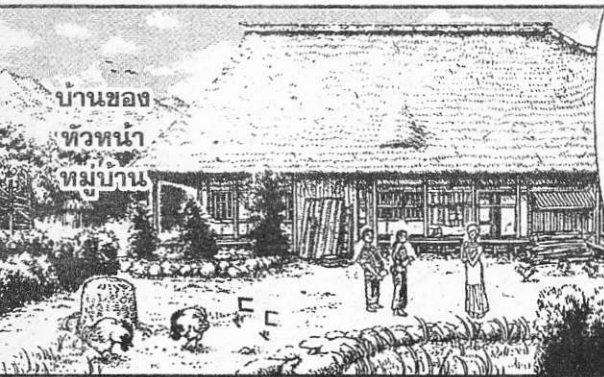
แหม แต่ว่า
หมู่บ้านเล็ก
แค่นี้จะไม่
ช่วยเหลือก็ไม่เห็น
เป็นไรเลยนี่คะ
แต่คุณโชจะก็ยัง
อุตสาห์หันมา
มองเรา

เพราะฉะนั้น
สิ่งที่เราทำได้
ตอนนี้ก็อยาก
จะให้คุณนายได้
พักผ่อนมากๆ
นะเจ้าคะ

ขอบใจ
มากค่ะ

นี่เป็น
ที่ทำให้
จิตใจสงบ
ได้จริงๆ

บ้านของ
หัวหน้า
หมู่บ้าน

อิมที่หมู่บ้าน
เล็กๆที่มีแต่
ระบำตึกตา
สี่บทอดมา
ตั้งแต่สมัย
เออฉัน
ที่ต้องพินา
ลงเพราะภัย
แล้งรอดมา
ได้

ถ้าอยู่ที่นี้
ชั้นก็
ไม่จำเป็น
ต้องข้อม
ลีตม

ลำบาก
นำดูเลย
นะคะ
เป็นคน
ต่างแดน
เนี่ย

แหม แต่ที่นี่
ไม่มีใครเขา
แคร์เรื่องเล็กๆ
น้อยๆหรอก
วางใจได้เลย
เจ้าคะ

ก็เป็นเพราะ
คุณโชจี้แหละ
เจ้าคะ ที่คอยให้
เงินสนับสนุน
พวกเขา

ให้พวกเรา
ทานแต่แต่ไหน
แต่ไรทำให้พวก
เราใช้ชีวิตอยู่ได้
จนทุกวันนี้เจ้า
คะ

คุณพ่อนะ
ขอบอวด
เรื่องนี้
เป็นประจำ
เลย

ก็หมู่บ้าน
คุณโชจี้
ดูกิจการของ
บริษัทโชจะ
นี่คะ เราจะมา
ช่วยก็ไม่เห็น
แปลก

คิดซะว่า
ที่นี่เป็นบ้าน
ที่สองของ
คุณนายนะ
เจ้าคะ

เอาละ
ต้น

เดี๋ยว
ก่อน
เดี๋ยว
ก่อน

คุณนายขา
คุณนายทองมา
6 เดือนแล้วนะ
เจ้าคะทำไมถึงได้
อยากทำงาน
ขนาดนั้น

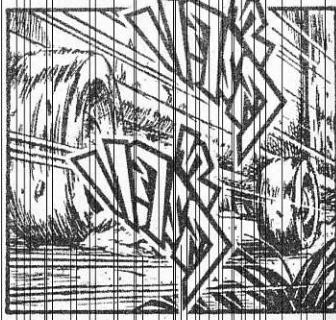
แหม ชั้นเอง
ก็คิดว่า
หมู่บ้านที่
ทำไร่ ทำนา
เหมือนกัน
นะจ๊ะ

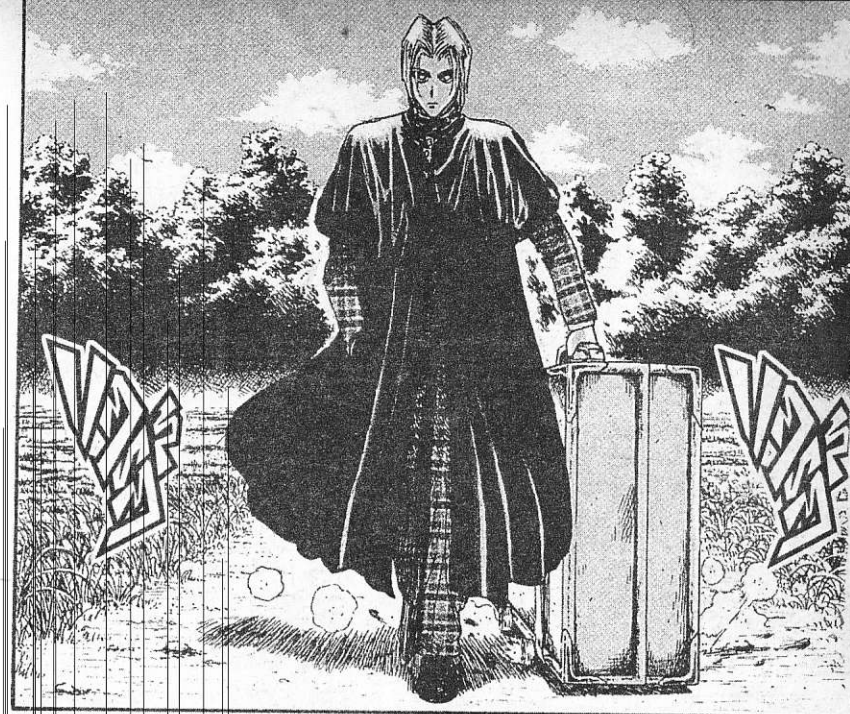
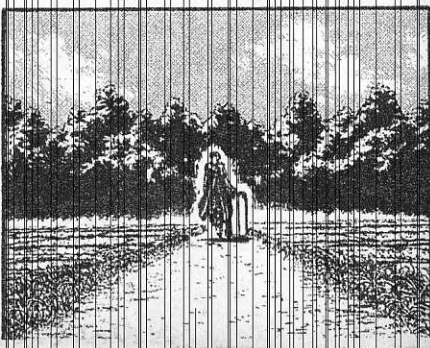
เออ!
จริง
เทรอ
เจ้าคะ
!?

ใช่จะ
ในอดีต
นานมาแล้ว
ล่ะนะ

อยากเจอ
คุณมาย
เธอจะ.....
แมงก็
เหมือนกัน

หมู่บ้าน
คูโรงะ

อันเจรีนา
ผู้หญิงที่เป็น
ตำนานใน
หมู่บ้านเราเนะ
อาศัยอยู่
ที่นี่สินะ

เธอคนนั้น
เป็นผู้รอด
ชีวิตจาก
หมู่บ้านโคลก
ซึ่งเป็น
หมู่บ้านแรก
ที่เหล่า
อโถมาต่า
ทำลาย

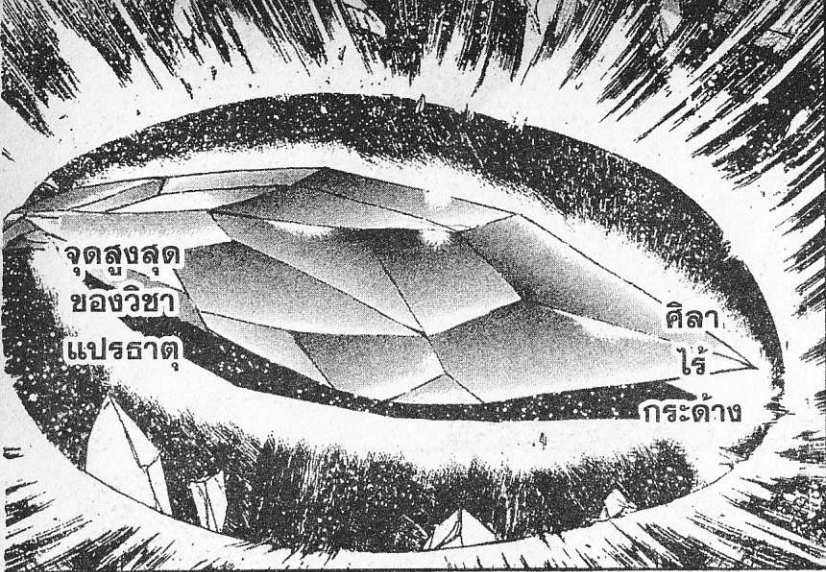
และเป็น
ผู้ติดเชื้อโรค
ไซนาสา
จากพวกหุ่น
เหล่านั้น

แต่ได้หาย
จากโรคร้าย
เพราะว่ามี
นักเดินทาง
ที่ศึกษาวิชา
แปรธาตุผ่าน
มาและช่วยไว้
ด้วยน้ำพิษ
อควอวิต

และวัตถุดิบ
ที่ใช้สร้าง
ยาวิเศษ
นั้นก็คือ

จุดสูงสุด
ของวิชา
แปรธาตุ

ศิลา
ไร้
กระด้าง

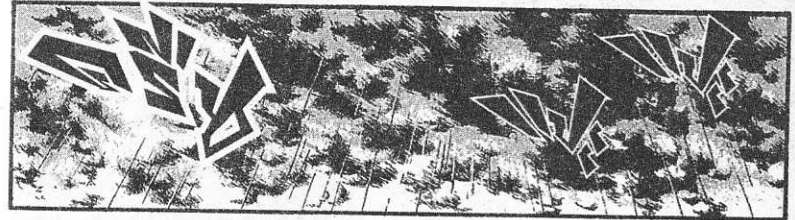

28 ปี
ต่อมาจึง
ได้รับ
การติดต่อว่า
เธอมาอาศัย
อยู่ที่ญี่ปุ่น
นี่

เฮอะ...!!!

หนี่
งั้น
เพร้อ
...

ศิลานี้
ไม่
สามารถ
อยู่ใน
อากาศ
ได้

นั่นก็คือ
ภายใน
ร่างกาย
ของเด็กที่ไม่
มีปฏิริยา
ต่อต้านต้อง
ฝังมันไว้ใน
ร่างกายของ
เด็กเท่านั้น

ที่รอดชีวิต
และ
เธอจึงกลายเป็น
อันเจริน่า
เป็นเด็ก
คนเดียว

แต่
หลังจากนั้น
16 ปีเธอ
ก็โดนหนี
หายจากไป

แหม
คุณ
อันเจริน่า
นี่ล่ะก็

คุณ
นายเจ้าคะ
ฝนเริ่มตกแล้ว
รีบเข้าไป
ย้ำในถณะ
เจ้าคะ

จะ
อีกนิด
นึง

น่า
ดีใจ
จัง
ไม่ได้เจอ
คนจาก
ประเทศ
เดียวกัน
ตั้งนานแล้ว

เอ่อ
คือ
ตายล่ะ
ขอโทษ
จ๊ะ...

เป็น
ผู้ใหญ่แท้ๆ
ทำตัว
เหมือนเด็ก

ผมชื่อ
กรี มาจาก
คิวเบรอง
...

อะไรเหรอ
ท่านแม่
ฝากอะไร
มาให้ชั้น
รีบล่าจ๊ะ

อ๊ะ
!

นี่เธอ
เป็น
ซีโรซานะ
สินะจ๊ะ

เป็น
คน
ฝรั่งเศส
ใช่ไหม
?

ไม่ได้
ฝากอะไร
ทั้งสิน

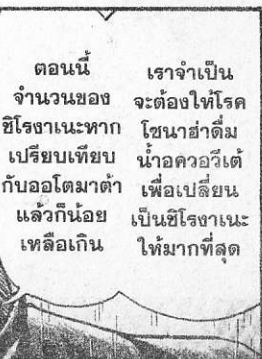
แต่ผม
มาเพื่อทำ
หน้าที่
ให้สำเร็จ

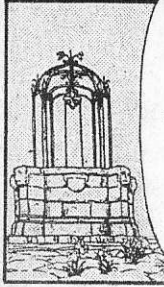
แล้ว
หน้าที่นั้น
คืออะไร
จ๊ะ..?

อควอวิตเป็น
น้ำวิเศษที่เกิดขึ้น
มาจากศิลาไร้
กระด้าง สำหรับ
การสร้างซีโรซานะ
แล้วจะขาดสิ่งนั้น
ไปไม่ได้

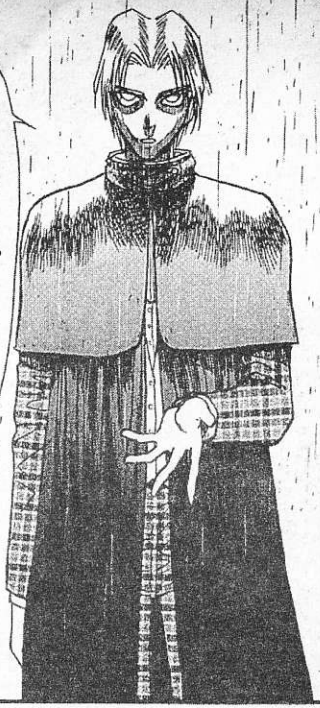

ตอนนี้
จำนวนของ
ซีโรซานะหาก
เปรียบเทียบกับ
ออกโตมาตา
แล้วก็น้อย
เหลือเกิน
เราจำเป็นต้องให้โรค
โซนาซ่าตีเม
นำอควอวิต
เพื่อเปลี่ยน
เป็นซีโรซานะ
ให้มากที่สุด

ตอนนี้
บ่อน้ำแรกที่
เติมไปตัวหน้า
อควิวีเตได้
เพื่อแหงไป
หมดแล้ว

แล้ว
ย้ายมัน
เข้าไปในตัว
ของลูกคุณ
หลังจากนั้น
ผมต้องพา
เด็กคนนั้น
กลับไป
ฝรั่งเศส

ผมจำเป็น
ต้องเอาศิลา
ไว้กระดางที่
อยู่ในตัวคุณ
ออกมา

พอเด็ก
คนนั้นไป
ถึงฝรั่งเศส
เมื่อขามคิขัน
เราจะเอาศิลา
นั้นออกจาก
ตัวเด็ก

และ
ที่สำคัญจะ
ต้องทำให้
เด็กคนนั้น
เป็นซีโรจนาเน
ด้วย

ลูก
ของ
ชั้น

จะให้ลูก
ของชั้นเป็น
ภรรยาที่
เอาไว้ใส่
ศิลาไว้
กระดาง
ชั้นเทรอ

ใช่แล้ว
สำหรับคุณ
คุณสามารถ
อยู่ใน
ประเทศนี้
ต่อเพื่อจะ
ค้นคว้าการทำ
หุ่นต่อไป

นั่นเป็น
คำสั่งของ
คุณแม่
ลูซิลเทรอ

นี่เป็นการ
ตัดสินใจ
ทางกอง
บังคับบัญชา
ของ
ซีโรจนาเน
ไม่ต้องเป็น
ห่วงผมได้
ศึกษาการ
แพทย์มาแล้ว
แค่การผ่าตัด
ชั้นพื้นฐาน
ผมทำได้

ไม่ได้
นะ

พูด
อะไร
อย่าง
นั้น

คุณเป็น
ซีโรจนาเนที่
ใช่ไม่ได้
คุณหนีจาก
ฝรั่งเศส

เพื่อมาอยู่
ญี่ปุ่นแล้ว
ใช่ชีวิตอย่าง
มีความสุข
มาตลอด

นี่ถึง
เวลาที่
คุณต้อง
จ่าย
ชดใช้
!!!

ไขแล้ว
ทั้งที่ผมต้อง
อยู่คนเดียว
แต่เธอกลับ
หนีมา

หนีมา
มีความลึช
อยู่ในที่
แบบนี้

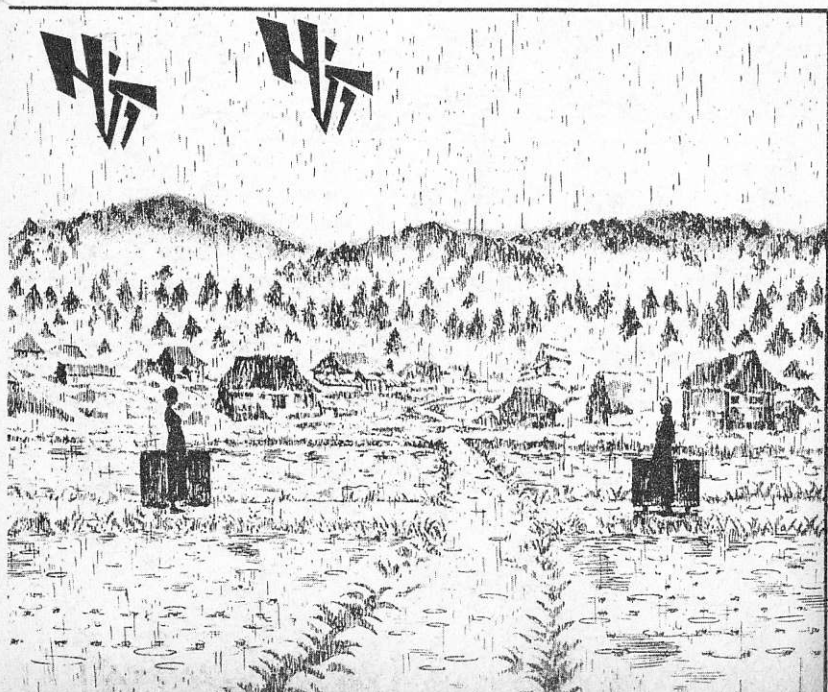
อภัย
ไหมได้
!!!

จะฝ่าฟัน
คำสั่ง
เงินหรือ

เข้าใจ
ละ
...

ไปรอที่
ด้านหลัง
ตรงหน้าเขา
นะจะ
เดี๋ยว
จะตาม
ไป

หมาย
ความว่า
ยังใจ
อันเจรีน่า
...

ฉันเคยคิด
มาตั้งนาน
แล้วละ และ
สงสัยมาด้วย
ว่าชิโรจามาเนน
เป็นมนุษย์
หรือเปล่า..
หรือว่า

เป็นเครื่อง
จักรธรรมดา
ที่ถูกสร้าง
ขึ้นมา

เพื่อ
ทำลาย
อโดมาต้า
...

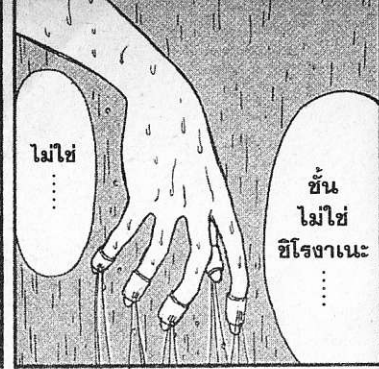
แต่หลังจาก
ทราบคำสั่งที่
เธอได้รับมาจาก
ฝรั่งเศสแล้ว

ฉัน
ก็รู้แล้วว่า
ชิโรจามาเนะ
ไม่ใช่มนุษย์

ทะเล
เธอเอง
ก็เป็น
ฮีโรจนาเนะ
ไม่ใช่
เพรอส

ไม่ใช่
...

ซัน
ไม่ใช่
ฮีโรจนาเนะ
...

ซัน
เป็น
แม่
!!!

คิด
จะทำ
อะไรนะ
ยายแก่
ท้องโต

ซันจะไม่ให้
เด็กคนนี้
ใช้ชีวิตแบบฉัน
เด็ดขาด

คิดจะ
สู้กับผม
ซันสินะ

ผู้หญิงคนนี้
ช่างเอาแต่ใจ
อะไรวะ

เป็น
ผู้ใหญ่
แท้ๆ
...

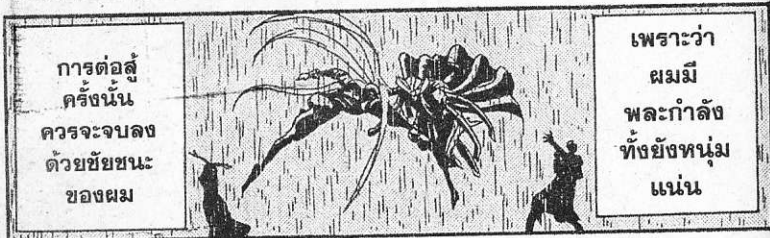

อา
อูลู
กัน
!!!

ไปเลย
โอลิม
เปีย
!!!

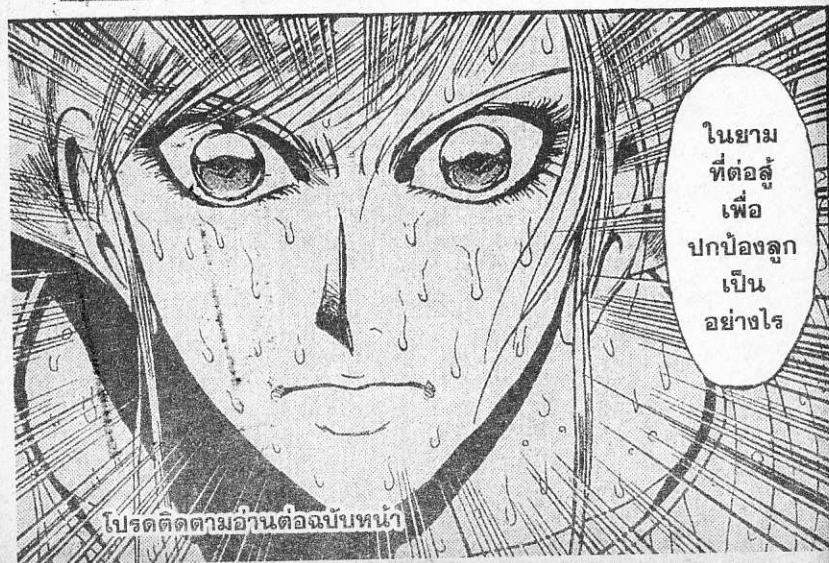
การต่อสู้
ครั้งนั้น
ควรจบลง
ด้วยชัยชนะ
ของผม

เพราะว่า
ผมมี
พลังกำลัง
ที่ยังหนุ่ม
แน่น

แต่ผม
ไม่เคย
รู้มาก่อน
เลยว่า

สิ่งที่
เรียกว่า
ความ
แข็งแกร่ง
ของแม่

ในยาม
ที่ต่อสู้
เพื่อ
ปกป้องลูก
เป็น
อย่างไร

โปรดติดตามอ่านต่อฉบับหน้า

หุ่นเหล็ก สิง ศึก

S

SIAM
INTER
COMICS